

УЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС
ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ
ТОШКЕНТ АРХИТЕКТУРА ҚУРИЛИШ ИНСТИТУТИ

АРХИТЕКТУРА ФАКУЛЬТЕТИ
«АРХИТЕКТУРА ТАРИХИ ВА НАЗАРИЯСИ»
КАФЕДРАСИ

**АРХИТЕКТУРА ВА ШАҲАРСОЗЛИК
ТАРИХИ „ҚАДИМГИ ДУНЁ ВА ЎРТА
АСРЛАР ДАВРИ АРХИТЕКТУРАСИ“**

ўқув қўлланмаси

ТОШКЕНТ — 2002 йил

Муаллиф: «Архитектура тарихи ва назарияси» кафедраси
катта ўқитувчиси **М. Х. МИРЮСУПОВА**

Ўқув қўлланма икки бўлимдан иборат. Биринчи бўлимда қадимги дунё меъморлиги, иккинчи бўлимда эса ўрта асрлар меъморлиги ёритилади. Китобда муаллиф муҳим архитектуравий ҳодисаларни таниқли иншоотларга тавллуқли маълумотларни беради.

Талабаларга етказишга мўлжалланган материал 19 мавзуга бўлинган. Машгулотларни мавзуларнинг ҳажмига қараб ўтказиш режалаштирилган: катта ҳажмдаги мавзу 2—3 машгулот давомида ўтказилиши ва аксинча, кичик ҳажмдаги 2 мавзу 1 машгулот давомида ўтказилиши мумкин.

Қўлланмада ҳар мавзудан кейин саволлар берилган. Улар ёрдамида талабалар ўз билимларини мустаҳкамлашга эгадирлар.

«Архитектура ва шаҳарсозлик тарихи. Қадимги дунё ва ўрта асрлар меъморлиги» ўқув қўлланма. ТАҚИ, Тошкент, 2001 йил.

Мазкур қўлланма «Архитектура» таълим йўналиши бўйича «Архитектура ва шаҳарсозлик тарихи. Қадимги дунё ва ўрта асрлар меъморлиги» фанидан бакалаврлик малакасини олувчиларга мўлжалланган.

«Архитектура тарихи ва назарияси» кафедраси. Ўқув қўлланма Тошкент Архитектура-қурилиш институти Илмий-услубий кенгашида маъқулланган. Илмий кенгаш қарорига мувофиқ чоп этилмоқда.

Ўзбекистон Республикаси Олий ва ўрта махсус таълим вазирлиги турдош олий ўқув юртлари учун ўқув қўлланма сифатида тавсия этади.

Тақризчилар: проф. **Нозилов Д. А.**
катта ўқит. **Абдуллаева Н. Д.**

Масъул муҳаррир: доц. **Пулатов Х. Ш.**

Жамият тараққиётининг асоси, уни мукаммал ҳалокатдан қутқариб қоладиган ягона куч - маърифатдир.

И. Каримов

Ўзбекистон Республикасининг Президенти И.А.Каримов Олий мажлисининг туққизинчи сессиясида кадрлар тайёрлаш Миллий дастури ва бутун таълим тизимининг ислохоти ҳақида "... ҳаётимизни ҳат этувчи муҳим масалалар қаторида таълим-тарбия тизимини тубдан ўзгартириш, уни янги давом талаби даражасига кутариш, баркамол авлодимиз келажигига дахлдор қонун лойиҳалари ҳам бор", - деган эди. Кадрлар тайёрлашнинг Миллий дастури инсон омилига жуда катта маъно, буюк маъно беради: мақсад ва вазифалар стратегиясидан тортиб то таълим-тарбия жараёнининг ҳамма қирралари оид аниқ дастурлар мажмуасигача ҳар бири негизида инсон асосий омили ҳисобланади.

Кадрлар тайёрлаш тизимида шахс бош субъект сифатида қурилади, у бир вақтнинг узида таълимий хизматларнинг ҳам истеъмолчиси; ҳам яратувчиси деб қаралади. Жамият ва давлат, ишлаб чиқариш, фан ва улуксиз таълим баркамол, ижодкор шахснинг шаклланишида кафолат ҳисобланади. Президент И.А.Каримов Миллий дастур тўғрисидаги уз нутқида: "Фақатгина чинакам маърифатли одам инсон қадрини, миллат қадриятларини, бир суз билан айтганда, узоқини англаш, эркин ва озод жамиятда яшаш, мустақил давлатимизнинг жаҳон ҳамжамиятида узига муносиб, обрули урин эгаллаши учун фидойилик билан курашиши мумкин", - деб таъкидлаганди.

Ҳар томонлама етук, рақобатбардош кадрларнинг янги авлоди истиқболга монанд вазифалар қўйиш ва уларни ечишга қодир, юқори савияда фикрлаш маданиятига эга, сиёсий - ижтимоий ва илмий - техникавий ахборотлар дунёсида мустақил уз йулини топа оладиган бўлиши керак.

"Кадрлар тайёрлаш бўйича Миллий дастур тўғрисида" қонуни ҳақида Президент И.А.Каримов Ўзбекистон республикаси Олий Мажлисининг туққизинчи сессиясида бу қонун "...Мустақиллигимизнинг, бугунги ва эртанги ҳаётимизнинг кафолати ҳисобланади", - деган эди.

Иккинчидан, рақобатбардош кадрларни тайёрлаш вазифасини ҳат қилиш профессионал таълимни ҳамма босқич ва табақалари учун, халқаро моделлар ва меъёрлар асосида яратиладиган илмий асосланган, илгор таълим стандартлари комплексига таянади.

- таълимнинг миллийлиги — халқ удум-маросимлари, миллий тарихи билан ҳамоҳанг бирликда бўлиши; Ўзбекистон халқларининг маданиятини сақлаш ва боийтиш, бошқа халқларнинг маданияти ва тарихига

ҳурмат; таълимни миллий тараққиётнинг энг муҳим воситаси деб тан олиниши;

Давлат асосларининг мустаҳкамланиши ҳамда Ўзбекистон Республикасининг интеллектуал ва илмий-техникавий мустақиллигини таъминлаш, ижтимоий-иқтисодий ҳамда сиёсий ҳаётда будаётган ўзгаришлар мазмунини ва бадиийлик савиясини сифат жиҳатдан янги ўқув адабиётлари яратилишини талаб этади. Ўқув жараёнини ахборотлаштиришнинг муҳимлиги туғрисида Ўзбекистон Республикасининг Президенти И.А.Каримов Олий Мажлисининг тўққизинчи сессиясида: "Биз дарслик яратишга қарашимиз, яхши дарслик яратган одамларни бошимизга кутаришимиз керак".

Мустақилликка эришганимиздан кейин халқимизнинг ўз юрти, тили, маданияти, қадриятлари тарихини билишга, ўлигини англашга қизиқиши ортиб бормоқда. Бу - табиий ҳол. Одамзод борки, авлод-ажлоди қимлигини, насл-насабини, ўзи туғилиб вояга етган қишлоқ, шаҳар, хулласки. Ватаннинг тарихини билишни истайди.

Ў Эрамизгача ва ундан кейин қурилган мураккаб сув иншоотлари, шу кунгача қурку файзини, маҳобатини йўқотмаган осори антиқаларимиз қадим-қадимдан юртимизда деҳқончилик, хунармандчилик маданияти, меъморчилик ва шаҳарсозлик санъати юксак бўлганидан далолат беради. Бешафқат давр синовларидан омон қолган, энг қадимги тошёзувлар, би-тиклардан тортиб, бутун кутубхоналаримиз хазинасида сақланган 20 мингдан ортиқ қўлёзма, уларда мужассамлашган тарих, адабиёт, санъат, сиёсат, ахлоқ, фалсафа, ғибиёт, математика, физика, кимё, астрономия, меъморчилик, деҳқончиликка оид ун минглаб асрлар бизнинг беқиёс маънавий бойлигимиз, ифтиҳоримиздир. Бунчалик катта меросга эга бўлган халқ дунёда кам топилди. Шунинг учун ҳам бу борада жаҳоннинг санокли мамлакатларига биз билан беллаша олиши мумкин. Ҳ

Ўзликни англаш тарихни билишдан бошланади. Ишотлаб бўлмаган ушбу ҳақиқат давлат сиёсати даражасига кутарилиши зарур. Маънавиятнинг тиклаши, туғилиб ўсган юртида ўзини бошқалардан кам сезмай, бошини баланд кўтариб юриши учун инсонга, албатта, тарихий хогира керак.

Тарихий хотираси бор инсон - иродали инсон. Такрор айтаман, иродали инсондир. Ким бўлишдан қатъий назар, жамиятнинг ҳар бир аъзоси ўз ўтмишини яхши билса, бундан одамларни йўлдан уриш, ҳар хил ақидатар таъсирга олиш мумкин эмас. Тарих сабоқлари инсонни ҳушёрликка ўргатади, иродасини мустаҳкамлайди.

Инсон учун тарихдан жудо бўлиш - ҳаётдан жудо бўлиш демакдир.

Биз халқни номи билан эмас, балки маданияти, маънавияти орқали биламиз, тарихнинг таг-томиригача назар ташлаймиз.

Тарих - халқ маънавиятининг асосидир.

Модомики, ўз тарихини билган, ундан руҳий қувват оладиган халқни енгиб бўлмас экан, биз халқоний тарихимизни тиклашимиз, халқимизни, миллатимизни ана шу тарих билан қуроллантиришим зарур. Тарих билан қуроллантириш, яна бир бор қуроллантириш зарур.

Халқоний тарихни билмасдан туриб эса ўзликни англаш мумкин эмас.

И.Каримов

КИРИШ

Жаҳон меъморчилиги тарихини ўрганиш унинг тараққиёт қонуналарини текшириш, нодир ёдгорликлар билан одамларининг ҳис-туйғу, ҳаётий тажрибаларини ўрганиш гоёвий-эстетик қарашларининг шаклланишини билиш демакдир. Бу сўзсиз инсонга ҳаётий тажрибаларни бойитишга, ҳаётга янада кенг ва атрофлича ёндошишга ёрдам беради.

Бўлғуси меъморлар учун меъморчилик тарихини ўрганиш, билиш жуда муҳим омиллардан биридир.

Архитектура тарихи фанини аниқлашда, меъморчилик ўз олдида қўйган мақсадидан келиб чиқиб, инсоният тараққиётининг дастлабки диврларидан бошлаб ўрганилади.

Архитектура бу грекча сўз бўлиб - "бош қурувчи" - бинони қуриш санъати, ҳамда мажмуаларни жамият талабларига нафақат амалий хизмат, балки, бадиий-гоёвий жиҳатдан уйғунлигини ҳал қилиши керак.

Бино ва иншоотларни қурилишида руҳсат берилган амалий, энг содда мақсадларни бевосита бадиий ижодий уйғунлик билан бирга ҳал қилиниши керак.

Архитектура иншоотлари жамият маданиятининг бир бўлаги бўлиши билан бирга, у санъат асари ҳамдир.

Шундай қилиб, архитектура инсоният тараққиётининг бир тури бўлиб, уни оддий қурилиш иши билан чегаралаб бўлмайди, лекин уни фақат бадиий ижод тури деб ҳам бўлмайди.

Ҳар бир даврда архитектура тушунчаси турлича талқин этилган. Рим меъмори Витрувий классик формуласи бўйича меъморчилик иншоотининг асосий сифатини қуйидагича белгиллаган: *мустаҳкамлик, фойда ва чиройли-лик*.

Витрувий бу таълимотида шуни талаб қилганки, бинонинг форма ва композицияси инсониятнинг энг керакли талабларига, халқ анъаналарига, ўша жой иқлимга, халқ урф-одатларига, мослаштирилган иборат.

Феодализмнинг эрта даврларида архитектура тушунчаси бир оз то-райди. Унинг вазифаларига асосан қаъра, ибодатхона, қўғонлар қурилиши билан чегараланади.

Меъморчилик иншоотлари инсониятнинг тафаккури ҳамда қарашларига асосий таъсирини ўтказди.

Инсон бинога қараб, унинг энгиллиги ёки оғирлигини бежиримлиги ёки қўполлигини паст ва баландлигини, яхлитлигини ва композициясининг аниқлиги, унинг формаларининг булақларини хис эта олади ва ўз таъсирини ўтказди.

Инсон бинога кириб, уни ички фазовий кенглигини, маҳобатли равоқтар, баланд гумбаз, юксак бадий ишлов берилган сталактиталар, ўз урнида бино характерига мос равишда ишлатилганлигига хайратланади.

Асрлардан асрларга ўтган сайин меъморларга нисбатан булган талаб кучаяди.

Архитектуравий йўналишни урганиш купгина даврларданоқ сарой ва мақбарани, халқ турар жойларини урганишдан бошлашади. Сарой ва мақбаралар формаларидан уларнинг оддий асосдан ривожланиши топилади.

Халқ санъатининг кучи унинг узига хос ёрқин характерли топила-ларини тарихий монументал асарларда етказиб беради.

Бизнинг меросимиз деб қадимий архитектурани куриб чиққаннимизда биз унда прогрессив интилишларни кураимиз.

Қадимги Мисрнинг пирамида ва Грециянинг мақбараларида "абдийлик" - ғоялари аниқ намоён бўлиб, қадимги Миср архитектурасидан монументал ғоялари фарқланади.

Миср мақбара пирамидалари фараонлар ҳокимиятининг абдийлиги билан бирга, уларнинг қўлдорликни бошқариш демократияси мақбара композицияларида ва уларнинг шаклида, антогонистик равишда талқин этилади.

Миллий мустақиллик урушидан кейинги архитектура мазмуни бўлиб, миллийликнинг янги рухий даври бошланишини кўрсатади.

Юқорида кўрсатилган архитектура иншоотларининг структура ва образлари инсон томонидан табиат қонуналарини тан олинганлиги уларнинг ўз иншоотларига ёндоштирилганлар.

Шунинг учун архитектуранинг ривожланиш даври, инсон томони-дан тинчликни ўзлаштириш пўғонаси, бизга қимматли булган ашёлар архитектоник муҳитда яратилиб тугалланади.

Шуни кўзда тутиш лозимки, архитектуранинг ҳар бир даври мустақам характерли бўлишига қарамасдан, уйғониш даври усулларини

шаклларда қўллаб, оз бўлса ҳам, янги вазифаларга, янги мазмун билан жа-воб беришади.

Юз йил давомидаги архитектура ривожланишининг шакт ривожла-нишида, бир неча қонуниятларни ишлаб чиқди.

Архитектура тарихида ҳам мустақам қонунчилик юзага келди. Қонунчиликнинг куп қисми архитектуравий формаларни ўзгартирди, аммо уларнинг давомийлиги ўзоққа чузилмаслиги характерли эди.

Аниқланган тарихий давр мобайнида, янги иқтисодий бадий, ян-гшикларга қамралган давр, эски даврни чеклантиради.

Бу ердан қуринадики, архитектура илмининг вазифаси архитектура-нинг ҳаётий прогрессив қадриятларини ўзлаштириб, ҳозирги даврга, халққа, мамлакатимизга мосланади.

Тарихий материализм қадимий ёлдорликларимизни тиришқоқлик билан архитектурани урганишга, шунингдек ҳар бир вақтни мутоносибли-гини туғри танлаш архитектура тарихи дарслигида турли даврлар ҳажмини туғри ўзлаштириш лозим.

Антик архитектурани биз ўрганамиз ва бизнинг миллий меросимиз бунда купроқ халқ яратган қисмига эътибор қаретилади.

Архитектура тарихи бир томонлама ривожланиши билан чегаралан-маслиги лозим. Функционал қурилиш техник ғоявий бадий ва бошқалар.

Архитектура тарихи инсон фаолиятининг куп қирралари ривожла-ниши жамиятнинг ривожланиши билан ўзвий боғлиқ ҳолда жамоа ривож-ланиши формалари архитектурасида ўз самарасини топади.

Архитектура тарихи фаннинг шундай хусусияти борки, унда уйғониш даври урганилади, турли тарихий даврларни юзага келиши ва ри-вожланиши архитектуранинг фақат маълум бир томонларини эмас, балки мураккаб, куп қиррали, яъний диалектик бирлигини архитектурада намоён этади.

Архитектуравий жарённинг ривожланиши - эски услубларнинг янгилари билан қамраб олиниши, реал формаларга айлантирилиб ўзгаришлар илгари сурилади.

Шунинг учун архитектура тарихи архитектуравий ижодиётда про-грессив услубларни ва тарихий шаклларни ўрганадиган фан ҳисобланади.

БИРИНЧИ БЎЛИМ. ҚАДИМГИ ДУНЁ АРХИТЕКТУРАСИ

МАВЗУ 1. ИБТИДОЙ ЖАМОА ТУЗУМИ АРХИТЕКТУРАСИ.

Ибтидоий жамоа тузуми инсоният тараққиёти тарихидаги энг биринчи ва узоқ давом этган босқичларидан ҳисобланади. Бу босқични ҳамма халқ ва элат ўз бошидан кечирадilar. Ана шу узоқ вақт давом этган тараққиёт жараёнида ҳозирги замон кишиси типи пайдо бўлди; одамлар жамоаси вужудга келди.

Ишлаб чиқариш кучларининг заифлиги одамларни коллектив бўлиб яшаш, меҳнат қилишга даъват этди. Улар қудрат бирликда эканлигини халқнинг илк босқичларида сездилар. Бу қудрат уларни табиат силраларини урганишга бошлади. Маданият ва санъат равнақига замин яратди.

Ибтидоий жамоа тузуми санъати ва меъморчилиги тарихи одамзод тафаккури хис туйғуларини пайдо бўлиши ва ривожланишидан бошлаб ер юзида биринчи даврларнинг юзага келишигача бўлган давр меъморчилигини ўз ичига олади, ургатади ва тахлил қилади ибтидоий жамоа тузумидан бизгача ашъвий дaдиллар-меҳнат ва ов қуроллари, уй-анжом ва безак буюмлари, одамлар яшаш манзил қолдиқлари етиб келган шулар ибтидоий жамоа кишисининг эстетик ва диний қарашларини билишга, ибтидоий жамоанинг маданияти ҳақида тасаввур ҳосил қилишга ёрдам беради.

Тупроқ остида қолиб кетган маданий ёдгорликлар, одам ва хайвонлар жасадининг қолдиқлари гор ва ертўла деворларига чизилган сурат ва бўртма тасвирлар ибтидоий жамоа даври тарихини урганишнинг муҳим манбаи ҳисобланади. Архитектура қадим-қадимдан кишиларнинг меҳнати жараёнида юзага келди ва ривожланди.

Одамлар меҳнат жараёнида шакл туйғусини хис этиб, ритм, симметрия тушунчаларини улаштира бошладилар. Улар меҳнат жараёнида табиат кучларини ўзларига бўйсиндира бошладилар. Ишлатилаётган буюмларнинг шакли бажарилаётган меҳнатларини осонлаштирилиши ёки камайитириш мумкинлигини тушундилар. Қулай меҳнат қуролларини яратиш уларда ўз қуролларига нисбатан меҳр туйғуларини уйғота борди. Улар ўз қуролларига безак бериш орқали ўз меҳрларини изҳор этишга ҳаракат қила бошладилар.

Одамларда қулайлилик фойдалилик тушунчаларининг юзага келиши воқеликлаги, ҳаётдаги гўзаллик ва хурдикларни хис этиш имконияти ривожлана бошлади. Жаҳон маданияти тараққиёт оламига қадам қўйди. Санъат, меъморчилигининг юзига келиши инсоннинг объектив вақиллиги туғрисидаги билимларнинг чуқурлашишига, ўз авлоди тажрибаларидан баҳраманд бўлишига олиб келди. Бу уни табиат кучларига қарши

қурашишга даъват этди, унинг ақлий камолоти эстетик, қарашлари ривожини жадаллаштирди. Бу даврда одамлар катта-катта тошларнинг панасида гор ва ертўлаларда тўда-тўда бўлиб яшаганлар.

Бу гор ва ертўлалар ибтидоий жамоа кишисининг “уйи” ҳисобланган. Шу уйларнинг девор ва шипларига суратлар чизганлар, бўртма тасвирлар ишлаган ҳаракат қилганлар. Ана шу одамлар яшаган манзиллардан топишган меҳнат, ов қуроллари, турли ҳайкал ва рамзий чизмунга эга бўлган шакллар ибтидоий жамоа кишиларининг эстетик ва фалсафий қарашларини тушунишга ёрдам беради. Дастлабки расмлар преметив ва асосан, хайвонлар қуринишини тасвирлайди. Бу даврда хайвонлар тасвири аниқ реал, пропорциялари туғри олинган. Рассом ранглар ёрдамида нур-соя имкониятларидан ҳам фойдалана бошлагани сезилиб туради. Ўқ, камон, қабиларнинг ихтиро қилиниши ибтидоий жамоа кишисининг ҳаёти янада яхшиланишини таъминлади.

Одамлар ёғоч уйишга асосланиб, ўзларига керакли буюмлар ярата бошладилар. Диний тушунчалар кенг ёйилди. “Нариги дунё” тушунчаси пайдо бўлди, кўмиш маросими билан боғлиқ бўлган турли урф-одатлар юзага кела бошлади. Булар кишиларда мураккаб тасаввур ва фикрларининг пайдо бўлганлигидан далолат беради. Одамлар тасаввурининг кенгайиши абстракт тушунчаларининг юзага келиши санъатнинг шакл ва мазмун харақтерига ҳам сезила бошлади. Жанг воқеалари, овчиликни акс эттирувчи мураккаб композициялар яратилди. Ишлаб чиқариш жараёни кучая борди, шу билан бирга, кишларнинг маънавий олами, дунё қараши ҳам мураккаблаша борди. Тошни қайта ишлаш, уни пардозлаш, шу асосда жуда нозик буюмлар яратишга кўпроқ эътибор берилди бошланди.

Ижтимоий ҳаётда ишлаб чиқариш кучларининг ошиши, сўзсиз одамлар орасидаги муносабатларнинг тараққий этишига ёрдам берди қабилалар орасидаги муносабатни кучайтирди, динда жамоани оқсоқоллар бошқара бошлади. Одамларнинг ўтроқ холга ўтишлари, табиат қуши-қондаларини кузатиш симметрия, ритм, шакл туйғуларини узгартирди. Бир хил элементларнинг текис қайтарилиши ёки оралаб келиши асосида вужудга келадиган ўзига хос нақш санъатини майдонга келтирди.

Қабилани ягона бошлиққа бўйсиниши эса меҳнатни ташкил этишчи яшайди. Қушимча меҳнат махсулотларининг тупланишини таъминлади, қуддорлик тузуми бешланди, синфий давлат юзага келди. Ижтимоий ҳаётда бу ривожланиш тасвирий ва амалий санъат, меъморчиликнинг ривожланишида муҳим аҳамият касб этди. Қабил бошлиғи, оқсоқолларга

эътиқол билан қараш. уларнинг вафотидан кейин жасадини яхши сақлашга ҳаракат қилиш билан боғлиқ бўлган одат — қабрини бошқа қабрдан ажратиб ишлашга интилиш, мухташам ер усти тупроқ қўғон, мақбарга юзага келишига олиб келди. Қабр ички қисмини ҳам алоҳида эътиқол билан безади.

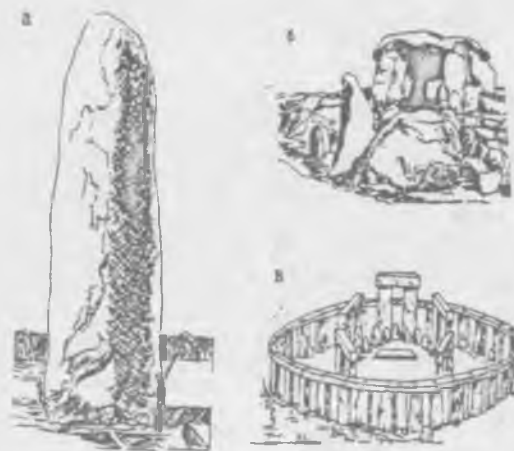
Ижтимоий ҳаётда содир бўлган ўзгариш натижасида юзага келган мегалитик қурилмаларда яққол сезилди. Одамларнинг диний тушунчалари ота-бобо руҳи билан боғлиқ ҳолда юзага келган. Бу қурилма катта тошдан кўпчилик кучи билан барпо этилган. Бу қурилмалар уч типда-менгер, дольмен, кромлех катта тошлардан барпо бўлган.

МЕНГЕРЛАР. Ўз характери жиҳатидан тик ўрнатилган катта тош бўлиб, уни баландлиги 20 м гача етган. Баъзи менгерлар балиқ, одам шаклида, кўп ҳолларда менгер юзаси буртма тасвир билан қопланган. Бундай ёдгорликлар Арманистон, Қозоғистон, Сибирда кўплаб учрайди.

ДОЛЬМЕНЛАР. Тик ўрнатилган икки ёки тўрт тош устундан ташкил топган бўлиб, устки қисми ҳам шундай яхлит тош билан беркитилган. Тош устун юзаси пардозланган, баъзиларида рамзий белги чизилган. Бу ёдгорлик қабр тош вазифасини бажарган бўлиши мумкин. Қисман турар жой вазифасини ҳам ўтаган; Дольмен ўз туриши ва қурилиши, принципи жиҳатидан дастлабки монументал меъморчилик намунаси ҳисобланади.

“МЕГАЛИТИК” — (грекча “мег” катта, “лит” — тош сузидан олинган).

КРОМЛЕХ айлана бўйлаб тик ўрнатилган тошдан қурилган бўлиб, у тош тўсин билан бирлаштирилган. Англиядаги Стоунхендж яқинидаги кромлех, шу типдаги қурилманинг классик намунасидир. Дольмен ва Кромлех ёдгорликлари ғарбий Европа, шимолий Африка, Кавказ, Сибирь ва Қозоғистонда кўплаб учрайди. Бу ёдгорликлардан ина бири, қурилиши қабр устига ишланган тупроқ қўғон бўлиб, бу қўғон диаметри 12 метрга етган, атрофи эса тош плита билан айлантириб чиқилган. Триполидаги (Киев яқинидаги кишлоқ номи) топилган девор қолдиги, бу ердаги уй кўпроқ дарё ёқасига яқин ерда қурилганлиги ҳақида маълумот беради. Бу уй лой ва ёғочдан ишланган бўлиб, девори эса рангли нақш билан безатилган.

Расм 1. Ибтидоий ҷамоа тузими даврининг Мегалитик иншоотлар

а) менгерлар; б) дольменлар; в) кромлехлар

Қора денгиз ва Азов денгизи соҳиллари, Кавказ этаклари, Каспий ёкалари, жанубий Сибирда бир бирга яқин бўлган, бир қанча қабилалар яшаган бўлиб, уни ичида Скиф қабилалари етакчилик ролини уйнаган. Шунинг учун бу ер санъатини кўп ҳолда Скиф санъати ва даври деб юритилади. Скиф мустаҳкам қўғон, ўз бошлигини вафотидан кейин унга атаб, катта тупроқ қўғон-қабри қўғон. Бино деворларини нақш ва деворий суръатлар билан безаганлар. Бугунги кунда жаҳоннинг машҳур музейи Эрмитажда сақланаётган 40 мингдан ортиқ скиф маданияти ёдгорликлари ибтидоий ҷамоа тузумининг сўнгги босқичи-темир асрини тасвирлашга қўл келадиган бебаҳо манбадир.

Ибтидоий ҷамоа тузуми инсоният тараққиётининг узоқ давом этган босқичидир. Шу давр ичида инсон таффақури камол топди, хис туйғуси ривожланди: Инсон дастлаб табиат яратган инъомлар исътемолидан ўзи маҳсулот яратишга ўта борди. У меҳнат жараёнида меъморчиликни яратди. Меъморчилик, санъат воқеликлари образи беришга ёрдам бериш билан бирга, ўз кучига ишонч ҳосил қилиш теварак-атроф қондаларини ўрнаттириб, уни гузаллик қонунлари асосида қайта қуришга имкон беради.

Шундай жамоа даври санъати қадимги шарқ, антик дунё ва урта аср Европа санъати ҳамда илк синфий жамият санъатининг асосини ташкил этди.

Мастода учрайдиган таянч иборатлар

Ритм, симметрия, гор, ертўла, менгерлар, кромлехлар, долменлар

Мастоун мустақамлаш учун саволлар:

1. Архитектура нима? Унинг уч ажралмас жиҳатлари нималардан иборат?
2. Нима сабабдан ибтидоий жамоа қурилиш фаолиятини архитектура деб бўлмайди?
3. Архитектура ривожда турар уйларнинг аҳамияти қандай бўлган?
4. Диний тушунчаларнинг архитектурага қандай даражада таъсир этган?
5. Мегалитик қурилмаларнинг нечта турларини биласиз?

МАВЗУ 2. ҚАДИМГИ МИСР АРХИТЕКТУРАСИ.

Миср давлати ўзининг қадим маданияти, бой тарихи билан бошқа ривожланган давлатлар орасида етакчи уринлардан бирини эгаллайди.

Расм 2. Мисрнинг қадимги харитаси

Мисрни кўп асрлик тарихи ва маданияти тошларда, саркофагларда, ёдгорликларнинг асарларида, уста-хунармандларнинг ижодларида, меъморлик иншоотларида муҳрланиб қолган.

Эраמידан 3000 йил бурун ривожлана бошлаган бу маданият римлик империалар мисрни эгаллаб олгунга қадар, яъни эрамининг 30 йиллари-гача бўлган даврни ўз ичига олади. Миср маданиятининг шаклланишида Нил дарёси салмоқти уринни эгаллайди.

Бу улкан дарё Нубийлар-ҳозирги Судан давлати чегарасидан оқиб чиқиб, шимолда Урта денгизга бориб қўшилиш учун 6000 км дан зиёд масофани чул-саҳро орқали босиб ўтади.

У ўз йулида «Оқ Нил» ва «Қуқ Нил» деб аталувчи қўшимча дарёларга бўлинади. Оқ Нил «Виктория» ва «Альберт» деган денгизлар сувидан ҳосил бўлган, қуқлардан сув олади. Қуқ Нил эса Абисин тоғидан оқиб тушади. Бу тоғ бир марта Хинд океани томонидан келадиган ёмғирли булутларни тусиб қолади.

Бунинг натижасида кучли ёмғир ёғиб, яъни оқимлар вужудга келади. Бу вақтда дарё суви 15 метрдан зиёд кўтарилиб, 1971 йилгача, яъни Ассуан сув омбори қурилгунгача ҳар йили сув тошқини ҳосил қилган. Уч ой мобайнида дарё атрофидаги ерлар қўлга айланган ва ниҳоят, орқага чекинган сув ўзининг ҳосилдор лойқасини Нил атрофидаги ерларга ҳалқа этган. Хатиротан, ҳам бу жойлар дунёдаги энг унумдор ерлардан бири бўлиб, ундан йилига уч мартагача ҳосил олинган. Шунинг учун ҳам Нил дарёсининг қирғоқ ерлари одамларни ўзига жалб этган.

Келиб чиқиши ҳозиргача ноъмалум бўлган кишиларнинг Нил дарёси қирғоқларида ўрнашишлари, фикримизча, тош даврига тўғри келади.

Одамлар бу ерларга Қизил денгиз томондан, Ҳамадат водийси орқали келишган. Ёмғирсиз Миср саҳросида воҳадан воҳага кучиб юривчи шайтанчи-овчилар ҳам ягона ҳаёт манбаи бўлган, шу ердан макон топганлар Айтиш мумкинки, дастлабки жиддий равишда ўрнашиш эраמידан аввалги 6000 йил билан 5000 йиллар ораллигида бўлган.

Бу даврда ҳали металл ишлатишни билмаган одамлар ҳаёт учун муҳим бўлган қурол-аслаҳаларни, асосан, ёғоч ва тошлардан ясаганлар. Одамларнинг қўлбалари эса хом ёғочдан қурилган. Бу қурилиш ашёси шу ернинг қуруқ иқлим шароитига мос бўлганлиги учун Миср маданиятининг бутун даврида асосий ҳисобланган.

Маълумки, қадимги халқ маданияти ҳақидаги қимматли маълумотларни мақбаралардан билиш мумкин.

Мақбаралардан топилган бош суяклардан қўринадики турли қабилалардаги одамларнинг ҳаммаси озгин ва паст бўлиб, лекин битта ирққа мансуб бўлмаган.

Жазирама саҳронинг қайноқ қўми, инсон бадани билан бирга унинг сочлари ва терисини ҳам сақлаган.

Мисрликлар мурдани кийим-кечаклари билан бирга қумишни расм қилган эдилар. Ҳар хил жойлардан топилган бир қатор мақбаралар уларнинг оддий тўзилганлигидан далolat беради.

Бу мақбарани синчиклаб текширган археологларнинг айтишларига қараганда, ўша даврда Нил сохилларида, Бадарян, Амратан, Тазнан ва шунга ўхшаш ҳар хил қабиалар мавжуд бўлган. Ҳар бир қабила ўз ерини тиш-тирноғи билан ҳимоя қилган.

Ўзаро урушлар Нил водийси аҳолисини уруғдош гуруҳларга бўлиб юборган. Ҳар гуруҳнинг ўз бошлиғи бўлган. Кейинчалик бу гуруҳларнинг бирлашиши натижасида вилоятлар «ном»лар вужудга келган.

Эраминдан аввалги 3200 йилга келиб, Мисрда иккита подшолик вужудга келди.

Жанубда, Нубийлар чегарасидан ҳозирги Кохира яқинидаги дельта-гача бўлган ерлар «юқори Миср» ни ташкил этди ва у Хиера Конполис шахрини пойтахт қилиб олди.

Қўйи Миср Шимолда, яъни пастроқда, унча катта бўлмаган лекин серхосил урда жойлашган бўлиб, пойтахтни Бутода ташкил этди.

Бу даврда Жанубий Миср подшоши Нармер ўзининг кучли қўшинлари билан Шимолни босиб олди ва Мисрда иккита подшоликни бирлаштириб, ягона давлатга асос солди. Пойтахтни эса дельта яқинидаги стратегик жихатдан жуда ҳам қулай бўлган Мемфис шахрига кўчирди.

Демак, Нармерни архаика даври биринчи сулоласининг дастлабки фиръавни дейиш мумкин.

Тарихчилар қадимги Миср маданияти ва меъморчилик санъати тарихи ҳақида фикр юритганларида даврларнинг хилма-хиллигини сулоалар орқали кўрсатишни мақсадга мувофиқ деб билганлар. Хатто Миср пайгамбари Манетхо эраминдан аввалги 300 йил бурун биринчи бўлиб ана шу усулни қўллашни талаб этган.

Умуман, сулола оралтигидаги вақт бўлиб, шу вақт ичида оиланинг подшолик қилган даври акс эттирилди. Масалан, Францияда Бурбонлар, Англияда Тюдорлар, Ўрта Осиёда Темурийлар, Россияда Романовлар сулоалари мавжуд бўлган.

Одатда сулоалар жуда қўп вақтни ўз ичига олади. Буни яхшироқ тушуниш учун қўйида биз бошланиш вақти эраминдан аввалги 3200 йил эканлигини унутмаган ҳолда, қадимги Мисрдаги даврлар ва сулоалар сонини маълум бир тартибда баён этамиз.

I. Архаика даври.

1-ва 2-сулоалар 3200-2700 йиллар (эраминдан аввал).

II. Қадимги подшолик даври.

3-сулоадан то 10-сулолагача 2700-2100-йиллар(эраминдан аввал).

III. Ўрта подшолик даври.

11-сулоадан 13-сулолагача 2100-1700 йиллар (эраминдан аввал).

IV. Гиксослар ҳукмдорлиги даври.

14-сулоадан 17-сулолагача 1700-1555 йиллар (эраминдан аввал).

V. Янги подшолик даври.

18-сулоадан 24 сулолагача 1555-712 йиллар(эраминдан аввал).

VI. Мисрликларнинг сўнгги даври.

25 ва 26 сулоалар 712-525 йиллар (эраминдан аввал).

VII. Эронликлар ҳукмронлиги даври.

27-сулоадан 30 сулолагача 525-332 йиллар (эраминдан аввал).

VIII. Юнон-Рим даври.

332 (эраминдан аввал) 638 йиллар.

Юнон ва рим ҳукмронлиги даври Македониялик Александр, Рим ва Византия юришларини ўз ичига олади.

Эрамининг 638 йилидан бошлаб Миср тарихида мутлоқ янги давр-исулмонлар даври бошланди. Лекин биз қадимги Миср маданияти ҳақида сўзлар эканмиз, биз унинг асосан буюк давлат даражасига кўтарилган давридаги меъморчилиги ва санъати ҳақида кўпроқ фикр юритамиз.

ҚАДИМГИ ПОДШОЛИК ДАВРИ.

Қадимги Мисрда қулдорлик давлатини бошқарган шокларни фиръавнлар деб атаганлар.

Фиръавн бўлиш учун тахтга даъвогар ўзидан олдинги фиръавннинг бева қолган хотинига ёки унинг қизларидан бирига уйланиши шарт бўлган. Чунки қадимги Мисрда шоклик конининг тозаллигини сақлаш қонуни мавжуд эди. Шу боисдан, ака ва сингил ўртасидаги никоҳ мақсадга мувофиқ деб топилган.

Фиръавн давлат ҳукмдори сифатида буюк худо «Қуёш Ра»нинг ердаги фарзанди ва ер ости дунёсининг худоси Осириснинг меросхори деб ҳисобланган. Шунга кўра, у диний давлатнинг дунёси улкан ибодатхоналар қурдирган ва курбонликлар келтирган. Жанглarda шахсан бошчилик қилган. Фиръавнлар орасида баъзилари чиндан ҳам мохир жангчи бўлган. Лекин архаика ва қадимги подшолик даврларида улар ҳеч қачон қўшни мамлакатларга юришлар уюштирмаганлар.

Мамлакат Нармер даврида ягона давлатга айлантирилган вақтлабоқ Мисрликлар металдан фойдаланиш йўлларини билиб олганлар. Аввалига мисдан, кейин эса бронзадан ҳар хил асбоблар, қурол, яроғлар ишлаганлар. Аммо бу кашфиётларга қарамасдан, тошни ишлаш ва дурулгорчилик санъати муҳим ўрин тутган. Чунки бу хунарни мисрликлар мукамал даражада билганлар. Масалан, шоклар қабрларидан топилган тошдан ишланган ажойиб қўзалар ва гулдонлар эраминдан аввалги 2800 йилларга, яъни биринчи сулола даврига туғри келади. Нил атрофида жойлашган дастлабки қўшманчиларни ўзига жалб этган бу дарё инсон учун энг зарур бўлган

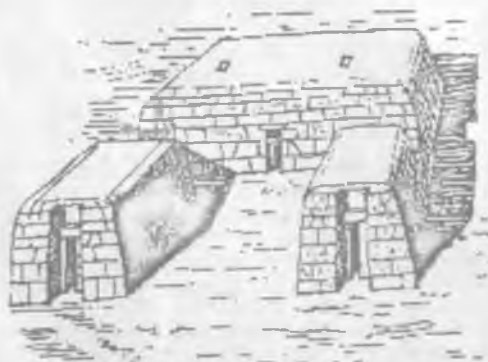
ҳаётий бир манба эди.

Нил дарёси фақат ҳаёт ва маданият манбаи эмас, балки ташқи дунё билан алоқа қилиш йули ҳам бўлган. Унда турли хилдаги кемалар, айниқса, савдо кемалари доимо кўп бўлган. Кемалардан баъзилари ҳатто Урта денгизга чиқишга ҳам журъат этганлар.

Мисрда ёзув мажбурий равишда архивларни сақлаш, айниқса, халқдан солиқ солиш жараёнида вужудга келди. Қизиги шундаки, мисрликлар ундош товушларинигина ишлатганлар. Мисрликлар Нил қирғоқларида ўсадиган «павирус» ўсимлигидан ёзув қоғозни кашф қилганлар.

Қадимги Мисрда маъмурият Нил ёқалаб жойлашган «ном»лар асосида вужудга келди. Маҳаллий ҳукмдор доирасида бўлган маъмурият «номарк» деб юритилган. Ҳар бир номарк ўзининг хусусий адлиясига ва худди ҳозирги замон хизматчилари каби ўзининг мирзаларига эга.

1-ва 2-сулолалар фиръавнлари «мастаба» деб аталувчи қабрларга дафн этилганлар. Кўпинча атрофи тошлар билан тўсилган мастабалар ҳам гиштлардан тўғри бурчак шаклида тикланган бўлиб, жуда кўп хоналардан ташкил топган.

Расм 3. Мастабанинг умумий кўриниши.

Вафот этган фиръавннинг барча буюмлари шу хоналардан бирида сақланган. Чунки унинг тириклик чоғидagi идиш-товуқлари, кийим-кечаклари, ёғоч сандиқлари, мебеллари ва шунга ўхшаш нарсалари у

дунёдаги ҳаёти учун зарур бўлади, деб ҳисоблайдилар.

Мисрликлар афсонавий худолар ичида энг асосийси ҳисобланган Осириснинг боши Абидосга кумилган деб уйлаганлар. Демак, Абидос мумдалас жой ҳисобланган.

Қадимги Мисрликларда бир-бирига аралашган, қайсики, маҳаллий худоларни хурматлаш, Осирис ва Исидаларга сажда қилиш, қуёш худоси Амон Рға топиниш каби диний қарашлар мавжуд бўлган. Улар мамлакатда докимият ва жамият ҳаётини белгилаган.

Қирғончиликнинг ривожланишида Нилда бўладиган ва даврийликка асосланган баҳорги ва кузги сув тошқинларини, кетилан келадиган қурғоқчилик ва уларнинг яна такрорланиши мисрликларда табиатнинг ривожланиши, ўлиши ва яна ривожланиши тушунчасини шакллантирган. Бу эса инсон ҳаёти, худо Осириснинг ўлиши ва яна тиричиши ҳақидаги диний ишончнинг пайдо бўлишига олиб келган.

Ҳақиқатан ҳам қадимги мисрликлар инсон ҳаётини ва табиатдаги такрорий ўзгаришларни худолар бошқаради деб ишонганлар. Аммо негадир худоларни ҳайвон бошли одам қиёфасида тасаввур этганлар.

Ибис (лайлаксимон қуш) бошли ақту-идрок ва ёзув худоси Тахт, чиябури бошли мумиёлаш худоси Анупис ва бошқа бир қанча худолар мавжуд. Уларнинг барчаси меъморчилик ёдгорликлари, ибодатхона ва мақбараларда ўз аксини топган. Мумиёлашдан асосий мақсад танани у дунёдаги ҳаёт учун сақлашдир. Агар тана ҳалок бўлса, унинг руҳи «Ка» ҳам нобуд бўлади. Мумиёланган танани олтин пластинка билан қопланган ёғоч тобутга солганлар.

Расм 4. Амон қохинасининг мумиёси ёғоч тобутда

Расм 5. Тутанхамон тобути устидаги олтиндан ишланган бошининг ниқоби

Машҳур Тутанхамон мақбараси буйича фикр юритадиган булсак (бизга маълум булган фиръавнларнинг дафнлари ичида утирланмай топилган ягона мақбарадир), ундаги тобут жуда чуқур (учтаси устма-уст қўйилган) ва тоза олтиндан ишланган.

Расм 6. Тутанхамон қабридан топилган муқаддас қайик

Бундай мумиёлаш одати подшоҳлик учунгина бўлиб, айниқса у янги подшоҳлик даврида Нубий мамлакатидан куплаб олтин олиб келиш вақтида авж олган.

Расм 7. Саккарах. Жозеф эҳромининг умумий кўриниши

Расм 8. Жозеф эҳромининг пldии

Миср эҳромлари. 3-сулоланинг биринчи фиръавни Жосер бўлган. Жосер эҳроми (пирамидаси) нинг қурилиши катта тошлардан ўкэн бинолар ихтиро қилган ва ёзув санъатида юксак ютуқларга эришган мсѣмор Имхотеп номи билан боғлиқ.

Жосер қабри Қохирадан тахминан 6 км. нарида жойлашган. Тошдан ишланган бу улкан мақбара дунёдаги энг қадимги едгорликдир. Унинг қурилиш вақти эраминдан аввалги 2780 йилга тўғри келади.

Бу иншоот бир қатор зинапоялардан ташкил топган эҳром бўлиб, устма-уст қўйилган ва юқорига қутарилган сари кичраийиб борувчи бир қанча мастабалар йиғиндисидан иборат. Пирамиданинг асоси квадрат бўлиб, у қоянинг 25 м ичкарасига жойлашган. Яна пастроқда эса фиръавннинг дафн қилиш хонаси булган. Пирамида ва унинг атрофи оҳак тошлардан терилган баланд девор билан ураб олинган.

Ана шу деворнинг айрим қисмлари ҳозиргача сақланган эки улар қайта тикланган. Ички деворнинг қарама-қарши томондан қатор едгорликлар қад қутарган. Эҳтимол, улар бир хил худоларга бағишланган ибодатхоналар булса керак. Имхотепнинг қиёфаси бинонинг ичкарасида ҳайкал қурилишида пайдо булади. Бу билан мисрликлар вазирнинг обриси ва қудрати нақадар юксак эканлигини кўрсатганлар. 3-сулола унинг охириги фиръавни Снофруннинг вафоти билан тамом булган. У тириклик вақтида ўзи учун томонлари текис булган иккита улкан пирамида қурдирган. 4-сулола келиб пирамидалар қуриш катта даври бошланган.

Мисрда 70 дан ортиқ пирамида бор. Улар Сакқарах ва Дашурдан то гарбдаги Хаувагагача қузилган. Ҳар бир пирамида фақат фиръавннинг қабридан иборат булган.

Расм 9. Хепсe пирамидасининг қирқчии
1-Қириш, 2-Асосий йул, 3-Фиръавн қабри, 4-Малика қабри, 5-Сохта қабр

Жосер подшолик қилган даврдан сунг маликалар ҳам уларининг шахсий пирамидаларига эга була бошлаганлар. Асосий пирамидаларнинг атрофида эса олижаноб ва юқори мансабли кишилар учун мастабалар жойлашган.

Рисм 10. Фиръавн Хефреннинг ҳайкали

Мисрдаги машҳур пирамида 4-сулоланинг биринчи фиръавни Хуфу томонидан қурилган. Уни юнонликлар Хеопс деб атаганлар.

Рисм 11. Гизадаги пирамидалар ансамбли. Бош плани

Бу пирамида Қоҳира яқинида Нилнинг ғарб томонидаги тошлоқ ерда қад қутариб туради. Ундан унча узоқ бўлмаган масофада Хеопс меросхоналари Хафр ва Микериносларнинг пирамидалари жойлашган. Ана шу учала пирамида биргаликда таъсирчан архитектура унгулигини вужудга келтиради.

Хеопснинг улкан пирамидаси ягона сақланган пирамида бўлиб, юнонликлар уни Етти иқлим муъжизаси деб атаганлар. Дарҳақиқат, у яхлит ва старли даражада мустаҳкам иншоот бўлиб, 2. 300. 000 та оҳақтош блоклардан ишланган.

Рисм 12. Гизадаги пирамида

Жумладан ҳар бир блок урта ҳисобда 2,5 тонна оғирлиқда бўлган. Пирамиданинг ичида бир нечта бир-бири билан чаққаш йуллар бор бўлиб, улардан бири шохнинг жасади қуйилган хонага олиб боради лекин бу ердаги жасад ўша Жосернинг гурҳонасидан фарқ қилгани ҳолда, пирамиданинг уртасида жойлашган. Хона гранит блоklar билан қопланган. Ҳар бири тахминан 60 тонна келадиган блоklar 900 км масофадан Ассуандан келтирилган. Саркофаг ҳамда тош тобутнинг сиртқи томони мустаҳкам гранитдан ишланган.

Эраминдан 4500 йил аввал қад қутарган бу бино бизни хануз таъжублантиради, чунки мисрликлар бу даврда ғилдирак билан ҳали таниш эмас эдилар. Қурилишда улар ихтиёрида фақат цилиндрсимон жисмлардан даста

бор эди холос. Пирамида улчовларининг жуда катта булишига қарамасдан асоснинг ҳар бир томони 137 м. баландлиги 147 м, унинг нуналиши абсолют аниқлик билан бажарилган.

Расм 13. Пирамида қурилишини кўрсатувчи макет

Расм 14. Гизадаги улкан сфинкс

Бутунги кунда Хеопс пирамидасининг ташқи қиёфаси зинапояли шотини эслатсада, астида чиройли оппоқ тошлардан қопланган булиб, яхлит ва шиллик юзадан иборат булган.

ЎРТА ПОДШОЛИК ДАВРИ.

Эраимиздан аввалги 2400 йилнинг бошларига келиб, Ўрта подшолик даврида Миср давлати инқирозга юз тутди. Қадимги фиръавнлар ташаббус билан олиб борилган улкан қурилишлар, мамлакатни моддий бойликларни манбаини холдан тойдирган. Махаллий зодогонлар борган сари обрўга эга була бошлаганлар. Номаркларнинг ҳокимияти кучая бошлаган.

Улар узларини пойтахт амалдорларига, хатто фиръавннинг узига ҳам қарама-қарши қўя бошлаганлар. Оқибатда бу мамлакат бир қанча ярим мустақил вилоятларга бўлиб юборилган. 6 сулоланинг охириги ва кучли фиръавни Пени II булган. Ундан кейин мамлакатни 7-сулола бошқарган. Бу вақт ичида фуқоролар ва узбошимчалик авж олган эди. Қадимги юнон тарихчиси Манефоннинг айтишича, 70 кун ичида 70 та шох алмашган. 8-сулола узокда чўзилмаган. 9-ва 10-сулолалар фиръавнлари мамлакатни яна бирлаштиришга куп уриндилар лекин, натижа бўлмади. Шунинг учун ҳам тарихчилар 7-дан 10-сулолагача бўлган вақтни биринчи оралиқ давр деб атаганлар.

11-сулола юзага келиши билан ўрта подшолик даври бошланган. Бу давр эраимиздан аввалги 1700 йилгача давом эттақ. Ўз навбатида мисрликлар ҳам қўшни давлатларга юриш қила бошладилар. Биринчи бўлиб, Сурия мамлакати забт этилди. Экспансия жанубга Нубийлар ҳудудига қараб авж олди. У ердан эса олтин, фил суяги ва қўллар куплаб келтирилди. Қимматбаҳо тош ва олтинлар кўмиш маросимларини безаш учун ишлатилди.

Монументал меъморчиликда эса пирамидалар қурилиши Ўрта подшолик даврида ҳам давом эттирилди. Аммо шакл жиҳатидан улар бир-бирига ўхшасаларда, масштаби жиҳатдан қадимги подшолик пирамидаларидан анча кичик ва кам дабдабали булган. Пирамиданинг баландлиги 65 метрдан ошмаган. Уларнинг ўлчамлари хаддан ташқари кичик булсада ички бўшлиқлари анча кенг булиб, олатда гурхона ва зиёротхона каби қаватларга бўлинган.

Ўрта подшолик даврида катта пирамидалар қурилишига зарурият ҳам йўқ эди, чунки Мисрда ҳудди шу вақтда ягона марказий ҳокимият бўлмаган. Яна катта ҳажмдаги иншоотлар қуриш ғояси янги бирлашган Мисрнинг маркази Фивада, Ментухотиб III ва Ментухотиб IV ларнинг мақбарасида жойланган.

Рис. 15. Фива. Ментухотиблар мақбараси

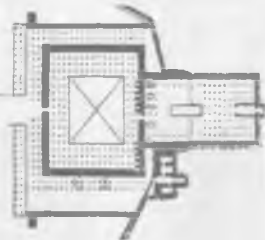

Рис. 16. Ментухотиблар мақбарасининг ташқи кўриниши ва плани

Бу ерда экром пешайвонларнинг мураккаб системаси билан уйғунлаштирилган, яъний у пешайвонлар устига қўйилган. Ўзининг доридий ордерига ўхшаш устунлари билан машҳур бўлган Бени-Хасандаги мақбаралар жуда характерлидир.

Рис. 17. Бени Хасандаги горлар «Протодорик» устуни мақбара

Рис. 18. Мақбаранинг ташқи кўриниши ва плани

Дарҳақиқат, «протодорик» устуни Миср меъморчилигида тектоник шакл бўлиб, уни яратувчилари бу жиҳатдан қадимги юнон меъморчилигига яқинлашганлар. Аммо, қадимги Юнонистонлагидек классик ордер Мисрда яратилмади.

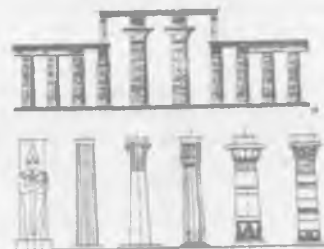

Рис. 19. Қадимги Мисрдаги классик устуни қурилмалар

Умуман олганда, Ўрта подшолик даврида Миср меъморлиги бир неча шакллар кашф этгани билан у қадимги подшолик даврига нисбатан юқори босқичга кўтари олмади. Бироқ, бундан кейин келадиган янги подшолик даври учун янги пойдевор яратилди дейиш мумкин.

Ўрта подшолик эрампдан аввалги 1700 йилга келиб таом бўлди. Бу Миср ҳудуди Осиёлик гиксослар томонидан босиб олинган вақтда юз берди. Гиксосларнинг ҳукмронлиги узоққа чўзилмади. Уларнинг салтанати 15-16 ва 17-сулолалар даврини ўз ичига олди. 17-сулоладан бошлаб фиръавнлар раҳбарлиги остида душманга қарши матонатли кураши бошланди. Эрампдан аввалги XVI асрнинг биринчи ярмига келиб Миср фиръавни 18-сулола асосчиси Ахмос гиксосларни Миср ҳудудидан буткул қувиб чиқарган ва янги подшолик даври бошланишига асос солди, бу эса мисрда буюк империя даври деб баҳоланади.

ЯНГИ ПОДШОЛИК ДАВРИ АРХИТЕКТУРАСИ.

Гиксосларга қарши биринчи бўлиб кураш бошлаган ва янги подшоликнинг буюк бошқарувчилари сулоласига асос солган Фивалик ҳокимлар уз пойтахтларини Фивада ташкил этдилар.

Рис. 20. Фивадаги экромнинг плани

500 йил мобайнида бу шаҳар дунёнинг энг улут ва муқаддас марказига айланди. Фиванинг худоси Амон энди муҳим роль уйнай бошлади. Унга алоҳида эътибор берилди. У қуёш худоси Рага сингдирилди. Тез орада улкан қурилишлар бошланди. 18-сулола фиръавнларнинг дабдалари сада роилари, оқсуякларнинг серхашам виллалари миср ҳудодларининг қасрларига қад кўтарди. Фиръавн ўз қабрини подшолик тахтига ўтирган кундан бошлади. У бунга иллар, баъзан, эса бутун умрини бағишлаган. Қиролича, Хатшепсут, 18-ва 19-сулолалар янги подшолик даврида Мисрни буюк ҳарбий давлатга айлантирган салобатли, жанговор фиръавнлари билан машғул хурдир.

Расм 21 Малика Хатшепсут тиклаган мёморий ёдгорлик-устун

Улар ўз галабаларини узоқ Осиёгача жонгайтирдилар. Сунгги шаҳарларини босиб олдилар ва катта солиқлар таллаб эдилар. Дастлабки жангчи: Ахмос, Аменофис I, Тутмос I лар подшолик гаптини сурдилар. Сунгги охириги фиръавн Тутмос I нинг ўғли Тутмос II касаллиги туфлиги ёш вафот этди, унинг меросхури Тутмос III давлатни бошқаришга хали пушқарган.

Шунинг учун ҳокимият аёл қўлига - қиролича Хатшепсутга ўтди. Бу аёл кучли истеъдод эгаси булган. У мамлакатни осойишта мохирлик билан бошқарган.

Дайр-Эль-Бахрадаги ажойиб қасрнинг муаллифи ҳам Сенмутдир. Бу оддий Дайр-Эль-Бахрининг шимолий қисмида. Мпентухотеп ёдгори билан ёнма-ён қўрилган булиб, унда куп шакллар такрорланган. Хатшепсут обидаси Миср мёморчилигининг муҳим босқичларидан биридир. Бу бино мёморчилигининг ўрта подшолик иншоотларидан асосий фарқи доимий лаш ва безатиш жиҳатдан икки давр обидаларини узаро солиштиришга эркин намоён булади. Метухотеп ибодатхонаси каби Хатшепсут ибодатхонаси ҳам уч террасага жойлашган. Аменофис III нинг 36 йиллик ҳукмронлиги даврида санъат кучсилади ва бирмунча нозиклашади.

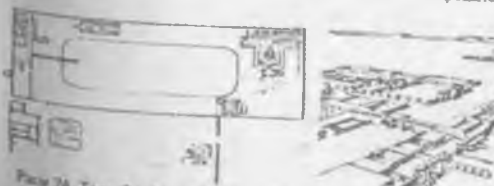

Расм 22 Шоҳлар водийси. Фива. Аменофис III нинг улкан ҳайкаллари

Сарой мёморлигини урганишда Амарна алоҳида аҳамиятга эгадир. Бу ерда фиръавнга ва унинг оила аъзоларига тегишли булган учта сарой сақланган. Асосий сарой Нил қирғоғи бўйлаб қўрилган. Фасаднинг узунлиги 700 метрга тенг. Кенг куча саройни иккига-шарқий ва ғарбий қисмларга бўлиб туради. Тел-Эль-Амарна шаҳри ҳаммаси булиб, чорак асрдан камроқ яшади. Миср империяси Ахнатон ҳукмронлиги остида смиринла бошлади.

Расм 23 Тель-Эл-Амарна (Ахетатон) Атон худосини ифодатловчи рельеф

Расм 24 Тель-Эл-Амарна (Ахетатон) Шарқий сарой плами ва шаҳарнинг қўриниши

СУНГГИ ПОДШОЛИК ДАВРИ МЕЪМОРЧИЛИГИ.

20-сулолага келиб, Миср тарихида тушкунлик даври бошланди. Аммо 19-сулола фиръавилари, унинг асосчиси Хоремхеб ҳаммаси ан энг катта Сатхи I ва унинг угли Рамзес II лар Миср ҳукумронлигини қисман бузсада сақлаб турдилар. Охириги хеттетларга қарши ишончсиз уруш қилди. У, ғалабатарига аталган ёдгорликларни қўлаб қўрдирди. Хоремхеб бошлаган ва сатхи I давом эттирган Карнакдаги ибодатхоналарни Рамзес II-кенгай тириб, у ерда узига бағишлаб улкан барельеф яратди. У уш қасрини янги янги ерда. Нилнинг Карнакка қарама-қарши қирғоғида қўрдирди.

Гарчи бу ишларнинг ҳаммаси Рамзес II нинг жонига тегди. Бу ҳам, Карнакдаги Амон худосига бағишланган гипостиль хона умуман ягона эди.

Расм 25. Карнак. Катта Амон ҳарам (ибодатхона) нинг гипостиль хонаси

Расм 26. Карнак. Рамзес II га бағишлаб ишланган барельеф

Хонанинг эни 103 м. ичи эса 52 м. дан иборат бўлиб, унинг умумий майдони 5.000 кв. м. ни ташкил этган. Хона томининг ҳар бир қаторида 16 тадан 16 қатор устун, ҳаммаси бўлиб 134 та устун ушлаб туради.

Гипостиль хонанинг марказий қисми қаторида 6 тадан 2 қатор устунлар билан алоҳида ажратилган. Бу устунларнинг диаметрлари 3,4 метр тенг, баландлиги эса-20,4 метр. Ибодатхона симметрия асосида қўрилган.

Ибодатхона қўрилишида ёруғлик катта роль уйнаган. 19-сулола фиръавилари вақтида ибодатхона буюк аҳамият кашф этган. Миср фиръавилари Карнакдаги Амон ибодатхонаси рухонийларни ўзларининг таянчлари деб билган. Уларни ҳар томонлама қўллаб-қўллаётганлар.

Расм 27. Карнак ва Луксордаги Амон ибодатхоналари

19-сулола даврида катта қўрилишлар Луксорда ҳам олиб борилди. Аменхотеп III бошлаган ибодатхона қўрилиши уш даврда битказилмай қолган эди. Рамзес II уш даврда катта қўрилишларни амалга оширди. Меъморчиликда бир хиллик унинг жонига тегди. Хонуси ибодатхонаси Янги подшолик даврига хос бўлиб, унда шу вақтдаги барча асосий эстетик эқидларни аниқ ва равшан кўринади. Хонуси ибодатхонаси унча катта эмас, лекин унинг архитектураи янги подшолик даврида яратилган Миср ибодатхонасининг классик типига яқиндир.

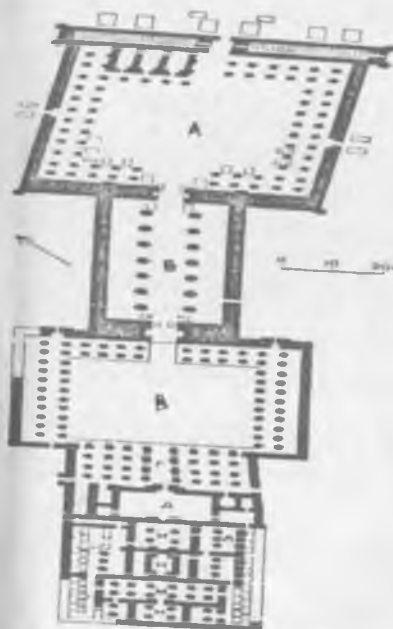

Расм 28. Луксордаги катта эҳромнинг олд томонидан кўриниши.

Расм 29. Луксор. Аменхотиб III қурдирган эҳром

У чузиқ тўғри тўртбурчак шаклга эга. Барча ибодатхоналарда булгани каби бу ерда ҳам бир нечта хоналарни ўз ичига олган сифиниш уи гипостил залининг композицияли ўқиға туташган. Умуман янги подшоликдаги диний иншоотлар архитектураси уни ташқаридан томошабин бўлиб кузатишгагина эмас, балки ҳар томонлама кишига таъсир курсатишга мўлжаллаб қурилган.

Расм 30. Луксор. Амон эҳромининг плани.

а-Рамзес II ховлиснинг пилони;

б-қуриб тугатилмаган гипостил залининг марказий қисми;

в-ховли;

г-устулни зал;

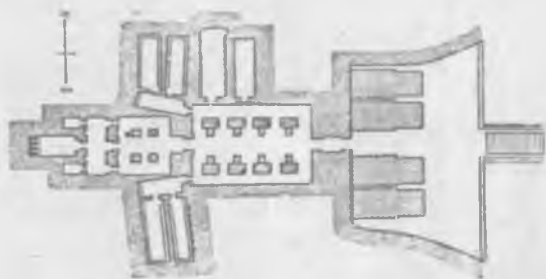
д-мехроб олдидаги зал;

и-к-л-м-н- мехроб хоналари
Аменхотиб III томонидан эрамиздан аввалги XV асрда қурилган. Эҳромнинг асосий композицион ўқи йўналишининг учқаррали ўзгарилиши билан эътиборни ўзига жалб қилади. Ховли Рамзес II даврида эрамиздан аввалги XIII асрда қурилган.

Расм 31. Абу Симбал. Форли Эҳромнинг олд томонидан кўриниши

Янги подшоликнинг сунггида қурилиш ишлари фақат Мисрдагина эмас, балки унинг ташқарисида мисрға тобе бўлган Нубияда ҳам олиб борилди

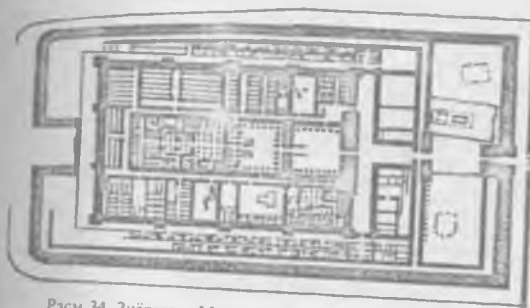
Расм 32. Абу Симбал. Эҳромнинг плани

Абу Симбалдаги қояга ўйиб ишланган Рамзес III ибодатхонаси янги подшоликнинг сунгги давридаги энг йирик қурилишларидандир. Унинг қиравериш томонига қояли катта трапециясимон пилон қўрилиши йўйиб ишланган.

Расм 33. Мединет Абу-Рамзес III эҳромнинг дарвозаси

Пилон олдида утирган ҳолда тасвирланган туртта 20 метрли Рамзес III нинг хайкаллари ҳам қоя тошини йўйиб ҳисобига яратилган. Шарқда қаратилган пилоннинг баландлиги 33 метр, эни эса 38 метрдан иборат бўлиб, унинг тепаси хайкаллар билан безатилган.

Расм 34. Зиёратгоҳ Мединет Абу. Зиёратгоҳнинг плани.

Ибодатхонанинг ички қисми янги подшолик даври меъморчилиги принциплари асосида бажарилган.

Расм 35. Фива. Рамзес III зиёратгоҳи — «Рамзесум»

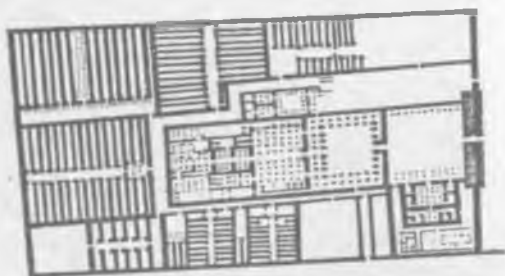

Рис. 36. Зиратхонинг плани

Рис. 37. Фива Рамзес III қурдирган эҳромнинг гипостиль хонаси

Қурилишлар асосан 22-сулола вақтида ривож топди. Сулоланинг асосчиси Шешонка Фиванинг учлик худоси Амон, Мут ва Хонсуларни бағишлаб Танис шаҳрида ибодатхона тиклади. 25 сулола фиръавнлари юри, софир Нубиядан булганлар. Янги подшолиқнинг сўнггида Нубия Мисрда ажралиб чиқди ва мустақилликка эришди. Лекин улугвор иншоотлар қандақда қурилди. 25-сулола эраминдан аввалги 671 йилда Мисрни Суриялар томонидан босиб олиниши билан тамом бўлди.

Мисрнинг ижтимоий ҳаётида бирмунча жонланиш пайдо бўлди. Бу эраминдан аввалги IV асрда македониялик Александр вафотидан сўнг унинг ворислари томонидан ерларни босиб олинишига, унинг ўзига хос санъатла эста-ска сўнгги эрамин дунеси санъати билан қўшилиб кетишига сабаб бўлди.

МИСР ЭЛЛИНИЗМИ

Эраминдан аввалги 332 йилда македониялик Александр армияси Мисрга кириб келди. Эрамин ҳукмдорлигидан азоб чеккан мисрликлар Александрнинг қўлига қўлини қўйди. Александр Мисрнинг Нил дельтасида янги шаҳар барпо этди. Унинг номи Александрия деб аталган. Бу шаҳар унчадан режага эга бўлган. IV асрнинг охирида Александрия юнон шарқ унчисининг энг ийрик савдо ва маданият марказларидан бирига айланди.

Қаби қўлини Мисрда Александр вафотидан сўнг унинг ворислари македонияликлар сулолаларининг шоқлари-Птолмейлар вақтида олиб келди. Истила этилган ерларда ўз ҳокимиятини мустахкамлаш мақсадида Птолмейлар Миср худоларини ҳурматлаганлар ва улар шарафи учун ибодатхоналар қурдирганлар.

Ибодатхоналар архитектурасида эса қадимги санъат анъаналарини йиғиштирилди.

Миср эллинизми даври архитектурасининг энг ёрқин намунаси-бу эдафдаги Гора ибодатхонасидир.

Рис. 38. Эдфу Гора ибодатхонаси Пилон (фасад, план, қирқим)

Унинг бирча хоналари-пилон, очик ховли, кириш ва гипостиль зал-муқаддас ва сифиниш хоналари худди янги подшолик ибодатхона-даги каби симметрик равишда бир ўққа жойлашган. Эраминдан аввалги 2 йилда Птолмей IX Гипостиль зал олдида қатта 18 устунли деворлари билан безатилган кириш зати қурдирган. Ўз навбатида, унинг риллари: Птолмей X, XI ва XII лар ибодатхона атрофини ташқи девор билан ураб, кириш зати олдида очик ховли ва пилон яратганлар. Натижада ибодатхона деворлари орасида бечалол-хара-қилиш мўкин булган йўлак вужудга келган. Бошқача қилиб айтганда, ибодатхонаси гуё атроф и девор билан ўралган очик ховли ичида бўлгандек туюлади.

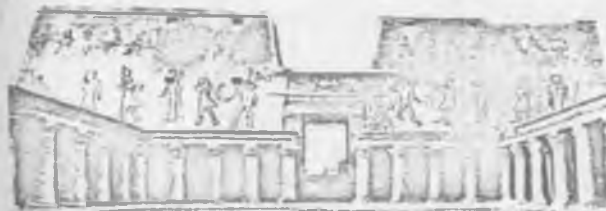

Расм 39. Эдфу ибодатхонасидаги Гора эҳромининг дарвозаси — Пилон.

Шубҳасиз, бундай эркин ва аниқ композицион ечим миср эллинизмнинг ўзига хос хусусиятларидан биридир. Дарҳақиқат ҳовлининг олдидаги пилон жуда салмоқтидир. Унинг баландлиги 35 метр, эни эса 76 метрга тенг. Маълумки, янги подшолик вақтиданоқ пилонларнинг сиртларини рельефли композициялар билан тулдириш одат эди.

Эллинизм даврида бу рельефлар янада каттароқ маъно кашф этади. Эллинизмдаги барча рельефлар ўзларининг ана шу хусусиятлари билан ажралиб туради. Эдфудаги Гора ибодатхонаси композицияларидаги мавжуд бўлган бу нафислик бизни завқлантиради. Эдфудаги Гора ибодатхонасининг Миср эллинизмида машҳурлиги бежиз эмас, албатта. У кўпроқ тусиқ деворнинг ички сиртига битилган муҳим ёзуви билан танилган.

Миср эллинизми санъатда ҳақиқатан ҳам эски шаклларни янгичаллик олга олган мохир архитекторлари билан характерланади. Буни Дендердаги Гатор ибодатхонаси мисолида ҳам куришимиз мумкин. Ибодатхонанинг деворларига уйилган ёзувларга қараганда, Гаторга асос қилиб, Хуф эҳроми олинган.

Расм 40. Эдфудаги ибодатхонанинг ҳовлиси

Ибодатхонанинг қурилиш вақти узоқ олиб борилган бўлса ҳам унда ҳовли билан пилон қурилмай қолган. Кириш залида 24 та устун бор. Устунларнинг мукарнаслари худо-сигирнинг боши-Гатор шаклида тасвирланган. Гатор бошли капителлар Янги подшолик даврида ҳам Дейр-Эль-Баҳрида малика Хатшепсутнинг ибодатхонасидаги устунларда мавжуд бўлган. Унда Гатор боши капителнинг икки қарама-қарши томонига ўйиб ишланган эди. Дендердаги Гатор ибодатхонасида эса капителларнинг тўртала томони ҳам Гатор боши билан безатилган. Шунинг учун устунлар яхлит қурилишга эга.

Дендердаги Гатор ибодатхонаси ҳақиқатан ҳам Миср эллинизмининг энг машҳур биноларидан бири бўлган. Миср эллинизми дунёсида маълум бўлган ёдгорликлардан яна бири Ком-Омбо ибодатхонасидир. Ундаги асосий хусусиятлардан бири шуки, битта бионинг ичига иккита мустақил ибодатхона жойлашган. Шунга қўра, бино иккита параллел қисмларга бўлинган: ўнг томондаги жанубий қисми, муқаддас хайвон ҳисобланган тимсоҳ қурилишидаги худо Собекка, шимолий чап қисми эса Гора худосига бағишланган. Ҳар бир қисм учун сўғиниш жойи ва уларга пилон дарвозаларидан бошлаб алоҳида йўл олиб боради.

Миср эллинизмининг энг машҳур ёдгорликларидан яна бири Филли оролидаги Исида ибодатхонасидир.

Расм 41. Филли оролидаги Исида ибодатхонасининг умумий қурилиши

Мисрнинг жанубий чегарасида, улут дарё сувлари билан уралганда бир-бирига аниқ мосланган тошлардан қурилган ва ҳушбар, чиройли рельефлар билан жиҳозланган ажойиб бинодир. Ибодатхона пилонларидаги рельефлар айниқса пилоннинг ички ҳовлига қараган деворларига уйиб ишланган маъбуда Исиданинг сурати билан гоят гузаллиги билан ажралиб туради. Бу кунт билан иланган ва жондорларга чумган шакллар санъатининг кейинги даври ривожланиши билан беради.

Оса қилиб айтганда. Миср меъморчилигида Карнак қандзи ролини ўйнади. Филли ороли меъморчилиги ҳам Рим-Миср эллинизми даврида шундай роль уйнаган. Деярлик ҳар бир ҳукмдор оролда нималир ва эрамиз бошларида улар архитектура музейларига айлантирилди. Нихомики 30 йилларига келиб, Миср Рим империяси вилоятларида қайта айланган. Чунки рим императори Октавиан Птолемейларнинг сунгги ҳокимчилиги Клеопатра устидан ғалаба қозониб, ҳукмдорликни узилди ва у фойдасига ҳал қилганди. Сунгра христиан дини вужудга келди. Пайғамбар Мисрдаги қадимги тил ва дин унутилди.

Мисрнинг VII асрига келиб, араб мусулмонлари мамлакатни забт қилиш у ерда урнашиб олдилар. Ана шу вақтдан бошлаб Миср тарихи санъати ва меъморчилигида янги бурилишлар бошланди. Бундан 13 асрлик даврни ўз ичига олади.

Унда учрайдиган таянч иборатлар

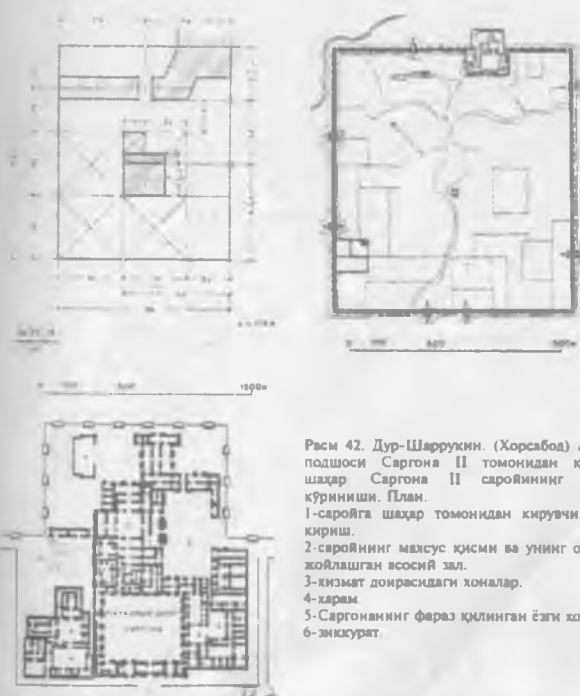
Мақбара, пирамидалар, ибодатхона, Гипостиль хона, Исида ибодатхонаси

Мавзунинг мустаҳкамлаш учун саволлар:

1. Қадимги подшолик даврида пирамидалар архитектураси қандай ривожланиш босқичларини ўтди?
2. Ўрта подшолик меъморлигида қандай типдаги ибодатхоналар шаклланди?
3. Янги подшолик даври ибодатхоналари тузилиши қандай? Амон й ибодатхоналари мажмуалари тўғрисида гапириб беринг.
4. Сунгги подшолик даври меъморлигидаги сарой ибодатхоналарининг хусусиятлари нималардан иборат?
5. Эллинизм даври меъморлигидаги юнон меъморлиги таъсири нималарда намоён бўлади?
6. Қадимги Миср архитектурасининг аҳамияти нималарда?

МАВЗУ 3. ОСИЁ ҚИТЪАСИДАГИ ШАРҚ ДАВЛАТЛАРИ АРХИТЕКТУРАСИ. ИККИ ДАРЁ ОРАЛИҒИ ВА МЕСОПОТАМИЯ АРХИТЕКТУРАСИ.

Дажла ва Фрот дарёлари воҳасида, Ўрта Ер денгизи хавзасининг шарқий қисми соҳиллари ҳамда Кичик Осиёнинг марказий тоғли районлари территориясида эрамиздан аввалги 5000-4000 йиллардан 539 йилгача Шумер, Аккад, Оссурия, Урарту, Бобил каби қатор давлатлар мавжуд бўлиб, улар жаҳон архитектура тарихига ўз хиссаларини қўшишган.

Рисм 42. Дур-Шаррукин. (Хорсабад) Ассирия подшоҳи Саргона II томонидан қурилган шаҳар Саргона II саройининг умумий кўриниши. План.
1-саройга шаҳар томонидан кирувчи асосий кириш.
2-саройнинг махсус қисми ва унинг орқасида жойлашган асосий зал.
3-қизмат доирасидаги хоналар.
4-ҳарам.
5-Саргонанинг фараз қилинган ёлғи хона.
6-зиккурат.

Бу давлатларнинг сунггиси Бобил (Вавилония) эрамиздан аввалги 539 йили Эрон томонидан тобе қилиб олинади ва шу билан Олд Осиёнинг қадимий тарихи тугатилади.

Расм 43. Вавилон. Шаҳарнинг асосий Иштар дарвозаси ва Процессий йўлларининг кўриниши

дан, меъморлик ва тасвирий санъатнинг турларини ривожлантириш учун тош, ёғоч ва металлнинг старли бўлмаганидан, дейиш мумкин. Сақланиб қолган ёдгорликлар, уларнинг қолдиқлари Олд Осиёда эраминдан аввалги 4000-3000 йиллардаек бу ерда ўзига хос архитектура пайдо бўлганлиги ва ривожланганлигидан далолат беради.

Олд Осиё санъатида ҳам монументал меъморлик етакчи уринни эгаллаган. Месопотамия меъморлигининг ўзига хос характерли томонлари эраминдан аввалги 4 минг йилликда Шумер маданияти шаклланиган пайтларда юзага келди. Бу даврга келиб одамлар яшайдиган йирик манзиллар маркази баланд сунъий ёки табиий тепаликлар устига қурилган монументал саройлар марказ вазифасини ўтай бошлаган. Улар асосан, хом гиштдан ишланган, девор юзаси пишқиқ гишт парчин ва қисман тошлар билан қоплаб чиқилган. Бинонинг ташқи девори тоқчалар ва ярим устунсимон вертикал чизиқлар билан ажратилган. Бу ҳажмлар бинода ёрувсоя мослигини кучайтириб, унинг

тантанавор кўринишини оширган. Бу хусусда Эль-Обейдаги сарой (эр. ав. 3000 йиллар) характерлидир. Сарой сунъий тепалик устига қурилган бўлиб, унга зиналар билан чиқилган. Деворнинг ички ва ташқи томонидаги ярим устунсимон ҳажмлар унинг пишқиқлигини оширишга хизмат қилган.

Расм 44. Эраминдан олдинги VI асрдаги Борсиппа шаҳри пани 1-нуфузги алоқ қишлоғи. 2-хонининг саройи. 3-зиккуратли ва Нэбо эҳромли маданий марказ 5- Вавилонга чиқиш дарвозаси ва унинг орақсиздаги йўл. 4-5 Нэбо кўчаси. 5-6 Шаҳарнинг чиқиши учун кўча

Олд Осиё меъморчилигининг яна бир ўзига хос хусусияти, ибодатхоналар олдида қурилган, тепага томон кичрайиб борувчи супачалардан ташкил топган зиккурат ҳисобланади.

Расм 45. Урудаги Зиккурат, эраминдан олдинги III минг йилнинг охири

Бу супачалар зиналар билан боғланган. Зиккуратнинг энг юқори қисми хона бўлиб, у ерда олтиндан ясалган стол бўлган. Афсоналарга қура, худо вэ кохинлари билан шу стол атрофида гаплашган.

Олд Осиёнинг қадимги даврга хос бўлган тасвирий санъат хусусиятлари Шумер ва Аққад давлатларида кўринади. Аққад подшолиги (эр. ав. XXIV-XXII асрлар) даврида Олд Осиё ерлари ягона давлатга бирлаштирилди. Эр. ав. I минг йилликда Оссурия йирик қулдорлик давлатига айланди. Эр. ав. VII асрга келиб, у бутун Олд Осиёни ўзига бўйсиндириб олди ва ягона давлат ташкил этди.

Шу даврда хашаматли сарой, ибодатхоналар вжудга келди.

Дур-Шаррукин (ҳозирги Хорсобод)даги Саргон II саройи харобалари (эр. ав. VIII асрнинг иккинчи ярми) шу давр монументал меъморчилигининг характерли томонини кўрсатишда муҳим ўрин тутди. Бу сарой баландлиги 14 м. бўлган сунъий тепаликка қурилган бўлиб, у қалин девор билан уралган. Сарой меҳмонхона, ётоқхона ва диний маросимларга мўлжалланган хоналардан иборат бўлиб, улар алоҳида очиқ ховли атрофида жойлаштирилган. Саройга киравериш дарвозаларининг икки ён томонига эса кантоли, одам бошли буқа-шеду ўрнатилган. Бу хайкал табиий кучлар рамзи бўлиб, подшони «ёмон кўздан» сақлашда хизмат қилган.

Кальхудаги Ашшурнасирапал II (эр. ав. 883-859 йиллар). Наневидаги Ашшурбанапал (эр. ав. 669-635 йиллар) саройлари бurtма тасвирлари ҳам машҳурдир. Эр. ав. 612 йили Оссурия Бобил ва Мидия подшолиги юришлари туфайли ўз умирини тутатди. Лекин унинг архитектураси қадимги дунё халқлари архитектураси ривожига катта таъсир қилди. Эр. ав. VII аср охирига келиб, Бобил янги ривожланиш даврини бошидан кечири бошлади.

Навуходоносор II (эр. ав. 605-562 йиллар) подшолик қилган йиллар Бобилда шаҳар қурилиши ишлари авж олдириб юборилди, шаҳар қурилиши план асосида тикланиб, янги бинолар қурилди, атрофи қалин девор билан ўраб чиқилди. Шаҳарнинг сажиз дарвозаси бўлиб, улар ичида Иштар дарвозаси ўзининг кўркем ва серхашамлиги билан ажралиб турар эди.

Рис. 46. Дур-Шаррукиндаги Саргона II нинг саройи. Умумий куруниши, асосий кириш, эрамиздан аввалги 711-707 й.

Шу дарвозадан шаҳарнинг бош ибодат-хонасига борадиган йул бошланар эди. Бош ибодатхона ёнида эса туқсон метрли катта Бобил минораси қурилган эди. Навуходоносор II саройи ҳам сер-хашам, безакка бой бўлиб, «осма боғлар» қўнида эртақнамо куруниш

кашф этган эди. Бобил санъати узоққа чўзилмади. Эрамиздан аввалги 539 йили Эрон қўшинлари томонидан босиб олинди. Шу билан Олд Осиё халқлари қадимий архитектураси тарихи уз умрини тугатди.

Мавзуда учрайдиган тилич иборалар

Зиккуратлар, Дур-Шаррукиндаги Саргон II саройи, Иштар дарвозаси, Навуходоносор II саройи.

Мавзунинг мустахкамлаш учун саволлар:

1. Жазира (Месопотамия) архитектураси босқичлари нималардан иборат?
2. Урадаги зиккурат қандай тузилган?
3. Дур-Шаррукиндаги сарой II саройида нечта турдаги ибодатхоналар бор?
4. Бобилдаги қандай иншоотлар қадимиятнинг мўжизалар қаторига кирди?
5. Бобилнинг Иштар дарвозасида қандай қоплама қўлланилган?
6. Жазира жаҳон архитектурасининг ривожига нималар қўшди?

МАВЗУ 4. МИДИЯ ВА ЭРОН АХМОНИЙЛАРИ ДАВРИ АРХИТЕКТУРАСИ

Ғарбдан Тигр ва Ефрат архитектурасидаги возийда шарқдан Инд во-
~~ийси~~ Оралтигида эрон текислиги жойлашган. Бу ерда қадимдан Шарқий
Эронликлар (Урта Осиё халқларининг авлоди) ғарбда (ҳозирги форслар
авлодлари) ажратилган ҳолда яшаганлар. Бу ажратишнинг натижасида, бир-
бирига қардош, икки этник гуруҳларнинг мустақил тарихи вужудга келди.
Булардан энг қадимгиси Шарқий Эронликлар, маданияти бўлиб ҳозирги
Озарбайжон ҳамда Эроннинг шимолий ғарбий қисмини ташкил этганлар.
Эронликлар Эр аввал X асрда миждияликлар маданияти ҳақида биринчи
маълумот пайдо бўла бошлаган. Эр аввал VIII асрга келиб, улар пойтахти
Экбатонда (ҳозирги қамалон) жойлашган кучли давлатни ташкил этганлар.

Қадимги тарихчиларнинг ёзишича баланд тоғ ён бағрида жойлашган
Экбатон шаҳрининг умуман девори бўлмаган. Фақат баланд кутариб турган
шаҳрдан учтасигина мустаҳкам деворлари билан ҳимояланган. Қатъага
туташган сарой иншоотлари ҳам узунлиги 1 км. дан ортиқ деворлар билан
ураб олинган. Сарой бинолари бир неча пешайвонли заллардан иборат бўлиб,
уларни бир-биридан ҳовитлар ажратиб турган.

Залларининг томлари ва уларни ушлаб турувчи устун (колонна)лар
кедр, кепарис (садаф) дарахтларидан ишланган ва улар устидан олтин ва
күмүш қопламалар билан қопланган. Миждия Экбатондан ташқари, яна
кўпгина бошқа шаҳарлар мавжуд бўлиб, каналлар, катта-катта турар уйлар,
боғлар ва узумзорлар шаҳарнинг асосий ҳаёт қисмини ташкил этган.
Сурияликлар ишлаган суратда, миждияликларнинг КИШЕССУМ шаҳри ва
унда минорасимон уйлар акс эттирилган. Миждияликлар оташпарастлик
линига мансуб бўлганлар. Шунинг учун ҳам улар ибодатхоналар ва эҳромлар
урнига очик хавода олов учоунини қуриб, ушанга сийгинганлар.

Миждияликларнинг турар уйларга таҳлил қилинган мақбаралари, баланд
қояларга урнатилган бўлиб, Форсларнинг сунгги даврдаги мақбараларидан
бирмунча фарқ қилади. Бундай узиға хос қоя мақбаралар урмий қўшни
жаҳудбаги Сехни қишлоғидан Дукун довул каби ҳудудларида сақланиб
қолган.

Мақбаранинг тарзи (фасади) баланд қоя тошларга уйиб ишланган. Биз
бу ерда қадимги Рим маданиятига хос бўлган, икки устунли, муқарнасли,
ионик ордери тимсолида пешайвон (портик) ни ва унинг тепа қисми
«антәблументи» ни кўрамиз. Улар қояга уйиб ишланган. Ҳақиқатдан ҳам
устун ва тўсимлари ёғочдан бўлган бу мақбаралар шаклан турар уйларини
эслатади. Эр ав. VII асрнинг охири ва VI асрнинг бошларига келиб
миждияликлар Бобилликлар билан тил бириктириб, кучсиланган Ассурийни
тор-мор этадилар ва Амударёдан то форс қурфазигача бўлган ерларни
эгаллайдилар.

Қуп утмай Эр ав. 553 йилда, форс қабилалари, Ахмонийлар
сулоласининг асосчиси Кир бошчилигида дастлаб Урарту подшогинини ўзиға
бўйсундирадиган ва кейин Миждия шоҳи Астнти устидан ғалаба қозонади, аммо,
миждияликлар яратган маданият улмади чунки Миждияликларнинг меморчлик
эпизодлари, форс меморчлигининг шаклланишиға ўз таъсирини кўрсатган
эди. Миждияликлар устидан қозонилган ғалабадан сўнг, форслар тез орада ўша
давирдаги маданиятдашган оламнинг татайғина қисмини босиб оладилар ва
Қадимги Шарқ давлатлари орасида энг қудратлигини ташкил этдилар.

АХМОНИЙЛАР ДАВРИ МЕЪМОРЛИГИ

Форс ахмонийлари санъати ва архитектураси уларни кучлининг хатқларга хос булган амалий безак санъатини назарга олганда антиқаси яратилди. Тошларни қайта ишлаш, қояларни иуниб мақбаралар урнатилиш ураргу ва мидиядан кулчилик зийнати Месопатамиядан, баъзи бир шакиллар Ассирия, Бобил, Миср ва Юнонликлардан утган Эр. ав. VI асрнинг урталарида тахминан 559–550 йилларда шох Кир форсларнинг даслабки пойтахтига Пасарганга асос солди, чунки Форслар эндигина утрон хатта ута бошлаган эдилар. Шаҳар атрофи тоғлар билан уралган баланд тепаликка жойлашган пирамида шаклидаги тепаликнинг ичида Катта айвон (терасса 78 x 79) қурилган. Бу ерда шох қургони жойлашган.

Тепаликнинг остиди водий алоҳида чодирлар билан тулдирилган шаҳарнинг бу қисми кучманчиларнинг вақтинчалик манзили булиб хизмат қилган Қургондан ғарбга қараб, саройлар майдонлари орқали утган қудда Пасаргаданинг энг асосий ёдгорлиги-Кир мақбараси жойлашган.

Кир мақбараси унча катта булмаган туғри тўртбурчак шаклидаги ҳона (71м x 218м) 6 линаполи асосга урнатилган ва 2 нишабли том билан эшилган. Мақбара катта ҳажмидаги тошлардан терилган булиб, унинг умумий баландлиги 11м тенг. Мақбарани 3 томонидан ураб турган қуш девор ва устунлар қатори, урта асрда мусулмонлар томонидан қурилган Александр Макидонскийнинг юршилари даврида унга ҳамроҳлик қилган юнон тарихчиси Аристотелнинг айтишича, мақбарининг атрофи ҳар хил дархтлар утқилинган ва суғориб туриладиган утли қуқламзорлардан иборат булган. Таъкидлаш лозимки, мақбарани яратишда меъмор қулаган услуб янги терилган тошлар баландлигини секин-аста қисқариб бориши, бу сунъий перспектива масштабини ҳосил қилиш орқали иншоотни узини ҳақиқий улчамидан улугвор қилиб юрсатишдир. Шох Кирнинг вафотидан сунг у асос солган давлатда ғалаёнлар бошланди, фақатгина Доро I нинг олиб борган эхтиёткорлик ва узоқни кура оладиган зийрак сиёсати туфайлигина бостирилди.

Давлат қайта тикланди. Форслар ўзларининг маъмурий идоралари тизimini ташкил этдилар, уларига тобе мамлакатларда мавжуд булган ижтимоий тузум ва диний урф-одатларни сақлаб қолганлар. Шу билан бирга солиқ тизимини тартибга солиш, савдо тармоқларни кенгайтириш нули билан форслар мулкзор синфларни ўз томонларига жалб этдилар. Натижада, форс шаҳарлари қўлига мисли қурилмаган бойликлар оқиб кела бошлади.

ЭРОН МЕЪМОРЛИГИ

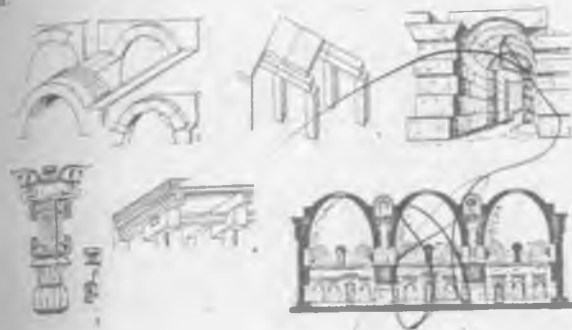
(Эр. ав. III аср – Эр. ав. VII аср)

Эр. ав. IV аср охири - III аср бошларига келиб, эрон территорияси (ҳудудида) эллинистик салжўқлар ҳудудига кирган.

Эр. ав. III асрда каспий денгизининг ханурий қирғоғида янги Арташес сулоласи подшоҳлиги Парфиян ҳодорчилик давлати вужудга келди. Аршақидлар ўз ҳукумронлигининг Эроннинг барча вилоятлари, Арманистон ва Месопатамиянинг бир қисмигача кенгайтирди.

Парфия давлати узини энг равнақ топган даврида Эр. I асларида Ҳиндистондан Евфратгача, Каспийдан Ҳинд ва Форс қурғалигача, булган ерларда ўз таъсирини утказиб қадимги Рим давлати билан рақобатда булган

Ақмо олдинги юнонликлар олиб борган уруши ва Парфия амалдорларининг эллинизм маданиятига мойиллиги Парфия маданиятига ўз таъсирини утқилди.

Расм 47. Қадимги Миср ва Ода Осиё мамлакатларининг архитектура ва конструкцииси: 1-тош блок ва плиталардан иборат чипс устун-тусинли конструкциялар; 2-Абидосдаги ибодатхона, Миср; 3-равоқнинг вертикал қирқими; 4-Ахмонийлар давридаги Эрон устун-тусинли конструкция; 5-Персеполдаги устунлар қалитили; 6-Эрондан аввалги VI-IV аср 6-Сасаниилар давридаги Эрон равоқли конструкциялари (Ферузободадаги сарой, III аср)

Шунинг учун ҳам Парфия ёдгорликларида айниқса унинг Фарбий вилоятларида Юнон, Рим архитектураси Юнон-Рим архитектураси намуналарини куришимиз мумкин.

Атшур саройи Эр. ав. I аср. Ички ховли сарой эски Месопатамия анъаналарига ҳосидир. Ховлини тўрт томонидан улкан равоқли айвондан иборат. Бу 4 айвонли лойиҳа Эрон архитектурасида энг куп тарқалган композицион ечими, уларни ҳозирги Эрон архитектурасида ҳам учратишимиз мумкин.

Мавзуда учрайдиган тилич иборалар

Пешавон (порттик), Атшур саройи, минорасимон уйлар, Кир мақбараси

Мавзун мустаҳкамлаш учун саволлар:

1. Мидия турар уйлари ва мақбаралари қандай тўзилган эди?
2. Ахмонийлар даври архитектура ҳақида нима биласиз?
3. Ападан нима?
4. Парфия архитектурасининг ўзига хос хусусиятлари нималардан иборат?
5. Кносс саройининг асосий томони қандай шакл билан ажратилган?

МАВЗУ 5. ЭГЕЙ ДУНЁ ВА ҚАДИМГИ ЮНОН МЕЪМОРЧИЛИГИ

Антик маданият узоқ вақт давомида ривожланиб, борди. Унинг ривожланишида Пелопоннес яриморли ва Эгей дентизидagi купина оролларида, Кичик Осиёнинг гарбий сохилларида эраиздан аввалги III-II мингинчи йилларда яшаган қабилалар маданияти муҳим роль уйнади. Аңгик дунёнинг энг қадимги тарихи «эгей» ёки «крит-микен» маданияти билан бошланади. Бу маданият ёдгорликларининг дастлабки археологик кашфиётлари Микена ва критда топилганлиги ва мултиги туфайли бу санъат адабиётларида баъзан крит-микен санъати деб ҳам юритилади.

Эгей маданиятининг энг гуллаган даври эраиздан аввалги 2000 йилларга туғри келади. Бу даврда ҳашаматли меъморчилик композициялари, подшо саройлари, санъат намуналари яратилди. Шундан нодир ёдгорликлардан бири инглиз археолог А.Эванс томонидан Критда топилган Кносс саройининг қолдиқларидир. Бу сарой унча баланд бўлмаган тепалик устига қурилган. Сарой табиат билан уйғунлашиб кетган. Бинолар планировкаси эркин. Бинонинг гарбий томонида хоналар бўлиб, у ерларда, подшо бойликлари, қуруллар, катта хумларда турли озиқ-овқатлар сақланган. Марказий томондаги хоналарда эса ҳунармандларнинг устахоналари жойлашган. Кносс саройининг марказий майдони атрофида юзлаб унча катта бўлмаган хоналар, меҳмонхона, ибодатхона, подшо хоналари, диний маросим -

Расм 48. Гурния шаҳарининг плани. 1-очиқ сарой майдони. 2-сарой

лар ўтказиш учун мулжалланган хоналар бўлган. Бу хоналар бир-бири билан зина ва нарвонлар орқали боғланган.

Кносс саройида устунлардан кенг фойдаланилган. Тош таг курси ўрнатилган ёғочдан ишланган устунлар Кносс саройининг тепа томонини кўтариб туриш учун ишлатилган. Бу устунлар узига хос хусусиятга эга бўлиб, улар пастта томон торайиб борган. Сарой деворларига суратлар ишланган.

Эр. ав. XIV асрга келиб, Крит маданияти инкиролга юз тутди. Эндликда Эгей маданиятининг маркази грек материгига-Пелопоннес яриморли ва ундаги Микена, Тиринф манзилларига кўчди. Болкон ярим оролларида яшаган аҳеяликлар бу янги маданият тараққиётини белгиладилар.

Эр. ав. XVII-XIV асрлардан бошлаб, аҳеяликлар маданияти ва архитектураси уз характери жиҳатидан крит маданияти билан алоқада бўлган, лекин бу яқинлик аҳеяликлар архитектурасининг узига хос оригинал томонлари ҳам мавжуд эканлигини инкор этмайди.

Бу айниқса, монументал-меъморчилик санъатида яққол кўзга ташланади. Критдаги шаҳарлар қатин деворлар билан урашга мухтож эмас эди. Чунки шаҳарни денгиз қуриқлар эди. Аксинча, аҳеяликлар уз турар жойи ва қўғонларини баланд тепаликлар устига қуриб, унинг атрофини қатин деворлар билан ураб чиққанлар. Кейинчалик греклар бундай манзилларни «акрополь»-«юқори шаҳар» деб номладилар.

Бизгача Микена ва Тиринфдаги баланд тепаликлар устига қурилган қалъалар, қўғонлар етиб келган. Улар эр. ав. XIV-XIII асрларда қурилган.

Бу қўғонларнинг деворлари оғирлиги 5-6 тонна келадиган тошлардан қурилган бўлиб, деворнинг қалинлиги 6-10 м, хатто ундан ортиқ ҳам бўлган. Масалан, Тиринф қўғони деворининг қалинлиги 17,5 м бўлган. Девор ичи бушлиқ бўлиб, у ерда хазина, озиқ-овқат, қурул-аслаха сақланган. Тиринфдаги акрополь содда, атрофи қатин девор билан ўралиб, унинг уч дарвозаси бўлган.

Микена меъморлигида дарвоза қурилишига катта эътибор берилган. Микена қўғонининг марказий дарвозаси «шерлар дарвозаси» деб номланган. Дарвоза атрофи яхлит катта тошлардан қурилган. Тепасига устунларни ушлаб турган икки шернинг бurtма тасвири ишланган. Бу устун Микена подшолари қудрати ва бирлигини рамзи бўлган.

Расм 49. Кносс. Саройининг плани. 1-гарбий ховли. 2-гарбий кириш. 3-Процессия йўли. 4-Пропилон. 5-монументал зинапоё. 6-ойборонлар. 7-марказий ховли. 8-шимолдаги кичик. 9-гарбий. 10-катта зинапоё. Саройининг шарқий қисмидаги Катта зинапоё.

Расм 49. Микенлар. Шер дарвозаси - шаҳарга кирувчи асосий кириш дарвозаси

Эр. ав. XII аср урталарида Болкон яриморолларининг шимолдан жанубга томон силжий бошлаган дорий қабилаларининг Эгей оролларидаги давлатларини босиб олиши Пелопоннесдаги Эгей маданиятининг туғашига сабаб бўлди. Лекин унинг бой маданиятининг кейинги эллин маданиятига таъсири кучли бўлди. Элладаликлар Эгей маданиятининг энг яхши ютуқларини узолаштирдилар. Улар Крит-Микен диний-мифологик тушуналарида қабул қиладилар.

Мавжуд учрайдиган тилч иборалар

Кносс саройи, қалъа, Тириниф аккрополи, Тиринф қўргони, Шерлар дарвозаси.

Мавзун мустаҳкамлаш учун саволлар:

1. Эгей дунёси меъморлигининг неча ва қандай босқичлари мавжуд?
2. Кносс саройининг тузилиши қандай?
3. «Шерлар дарвозаси» ҳақида нима биласиз?
4. Крит оролидаги шаҳарларнинг қўргон деворлари бўлганими? Микенликларни —чи?
5. Крит ва Микен меъморлигининг ворислари кимлар бўлган?

МАВЗУ 6. ҚАДИМГИ ГРЕЦИЯ АРХИТЕКТУРАСИ.

Одатда, қадимги Греция меъморчилиги тарихи Микенанинг қулаши ва дорийлар томонидан пелопоннес, унинг жанубида жойлашган оролар, Критнинг босиб олиниши билан бошланади ва эр. ав. XI асрдан то эр. ав. I асргача бўлган даврни ўз ичига олади. Бу тарихий-бадий давр турли босқичдан иборат:

1. Гомер даври (эр. ав. XI-VIII асрлар).
2. Архаика даври (эр. ав. VII-VI асрлар).
3. Классика даври (эр. ав. V-IV асрларнинг биринчи уч чораги).
4. Эллинизм даври (эр. ав. IV-I асрлар).

Қадимги қулдорлик давлатларидан бўлган Грецияда жаҳон архитектура тарихидан биринчи марта демократик принциплар камол топди. Греклар биринчи бор бадий ижодда инсониятнинг асрий муаммоларини ечишга уриндилар. Улар ботирлик, жосорат, ватан меҳри ва хур инсоннинг қудратини улутгадилар, унинг жисмоний гузаллиги ва маънавий баркамоллигини ифодалаб, идеал, гармоник камол топган инсон образини яратишга интилдилар.

Қадимги Грецияда фаолиятли, давлат манфаатини ўз манфаатидан устун қўйилган инсонни улутгайдилар. Иродали, ватанни севадиган ва унинг учун кураша оладиган инсон образини идеал инсон, деб билгандилар.

Грек худо ва маъбудаларида, масалан, Апполон (нур худоси), Афина (хунармандчилик ва деҳқончилик маъбудаси) ва бошқа маъбудалар тинчликда греклар ўзларининг тасаввурдаги баркамол инсон қиёфасини гавдалантирадилар. Дарҳақиқат, грек санъати инсоннинг реал ҳис-туйғуларини

адабий ифода этиши билан ҳамон кишига шавқ-завқ бахш этмоқда. Инсон эҳтишомли, заковатини тараннум этиб, унга куч бағишламоқда. Грек архитектурасининг шу жиҳати европаликлар томонидан ҳам, шарқ халқлари томонидан ҳам эъзозланади.

ГОМЕР ДАВРИ МЕЪМОРЧИЛИГИ.

Қадимги Греция тарихининг эр. ав. XI-VIII асрлари Гомер даври деб аталади. Бу давр архитектураси ва маданиятининг урганишда Гомернинг «Илиада» ва «Одиссея» дostonлари қимматли манбаа ҳисобланади.

Бу асарларда Греция ерларида мулкий тенгсизликнинг келиб чиқиши натижасида қулдорлик тузумига замин яратилди. Бу даврда Грек мифологияси, халқ эпик поэзияси пайдо бўлиб, уларда халқ ҳаёти, унинг маънавий интилиши ва жасорати тараннум этилади. Шу даврга оид меъморлик намуналари эса, қалъа, қўргонларнинг қолдиқлари орқали етиб келган. Улар ўз характери жиҳатидан Микена меъморлигини эслатади. Лой, тош, ёғоч бронза ёки суякдан ишланган хайкалтарошлик намуналари топилган бўлиб, улар яхлит формада майда деталларга эътиборсиз ишланган.

АРХАИКА ДАВРИ МЕЪМОРЧИЛИГИ.

Эр. ав. VIII аср охиридан бошлаб, илк синфий жамият қарор топа бошлади. Эр. ав. VII-VI асрларни архаик, яъний қадимги (грекча «архейос» — қадимги демақдир) давр деб номланади. Чунки XIX асрда бошланган археологик кашфиётларга қадар қадимги Греция тарихини эр. ав. VIII асрдан бошлар эдилар.

Дорийлар истеълоси натижасида Грецияда кичик-кичик қулдорлик давлатлари пайдо бўлди. Бу давлатлар истеҳком билан ўраб олинган манзиллардан иборат бўлиб, қулдорлар ерларини ва ўз мулклари бўлиш қулларни химоя қилганлар. Бу давлатлар қадимги грекларда полислар, яъний шаҳар-давлатлар деб ном олган. Мулкий табақаланиш давом этиб, аристократия ҳукмронлиги орта бошлаган. Бу кескинлик эзилган оммани курашга чорлаган. Бу кураш ғалаба билан тутаб, зодогонларнинг ҳуқуқлари чегараланиши натижасида катта бўлмаган полисларда қулдорлик демократияси пайдо бўлган. Архаик даври меъморлик санъати шаҳарларнинг ривожланиши ва қурилиши билан боғлиқ. Шаҳарларнинг муҳим ижтимоий маркази худо ёки илоҳийлаштирилган қахрамонларга атаб қурилган ибодатхона бўлиб, у ерда шаҳар, давлат ҳазинаси ва бадий бойликлар сақланар эди. Унинг олдидаги майдонда эса ийгилишлар, байрам тантаналари ўтказилар эди. Бу ибодатхоналар ўз характери жиҳатидан шаҳар марказини ташкил этиб, грек жамоаси, шаҳар давлатининг улутворлиги ва бирлигини билдирар эди. Унинг олд томони қуёш чиққан томонга қаратиб қурилган.

Ижтимоий ҳаёт формаларининг ўзгариши шаҳар қурилишида ҳам ўз ифодасини топди. Бу даврда қурилган шаҳар, одатда, тепаликка қурилган акрополь атрофида жойлашиб, тепаликнинг энг юқори қисмида полисининг

халоскори бўлган маъбудага аталган ибодатхона акрополь этаклари ва ён бағрида эса турар жой кварталлари қурилган. Бу кварталлар планировкаси эркин, стихиялик тарзда пайдо бўлган. Ҳар бир полис ибодатхона қурилишига эътибор бериб, унинг бошқа полис ибодатхоналаридан ажралиб туриши, қуркам ва улугвор бўлишига эътибор берган.

Грек ибодатхоналарининг бир неча типи бўлиб, буларнинг ичида энг кенг тарқалган типи периптер ҳисобланади. Бу типда қурилган бинонинг марказий қисми муқаддас ер-целла бўлиб, атрофи эса устунлар билан уралган. Грек меъморчилигини бу тип фақат грек меъморчилигида эмас, балки жаҳон меъморчилик ривожда ҳам катта рол уйнайди.

Меъморлик ривожланиб борган сари, эллада усталари устун ва тўсинларга, улар орасидаги бошланиш, декоратив безакларнинг энг минимал томонини топиш, бадий ва функционал томонинг уйғун бўлишига ҳаракат қиладилар. Бу бутун бадий система ордер номини олди. (лотинча «ордо»-тузилиш, тартиб маъносини билдиради) Ордер кейинчалик Греция меъморлигининг асосий хусусиятини белгилловчи муҳим омилга айланди. Грек меъморлигининг асосий ордерлари дорий ва ион ордер ҳисобланади.

Дорий ордер, асосан, Пелопоннес ва Буюк Греция ион ордер Иония деб номланган. Кичик Осиё соҳилларида кўпроқ ишлатилган. Дорий ордерда ишланган ибодатхона юқорида кичрайиб борувчи учта супа-ча тарзидаги тош асос-стереобатта қурилган. Устунлар тагликсиз (базасиз) бўлиб, улар тепага торайиб борувчи шаклда ишланган. Юзаси эса тарновчалар-каннелюралар билан пардозланган.

Дорий устуни бевосита стилобатта ўрнатилган. Устуннинг тепа қисми эҳинга тақалади. Унинг тепасида эса абака бўлиб, унга антаблемент қўйилади. Дорий ордер архитрави текис ишланган. Фриз эса метоп ва тринглифлардан ташкил топган.

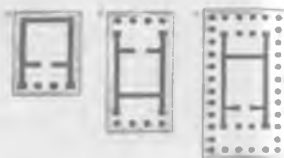

Рис. 51. Қадимги грек ибодатхоналарининг типлари а-протиль, б-амфипротиль, в-периптер

Рис. 52. Грециядаги ордерлар Эрават V аср а-Селинунтадаги ибодатхона, б-Олимпиядаги Зевс ибодатхонаси, в-Афинадаги Парфенон ибодатхонаси

Рис. 53. Ордер пропорциясининг унинг абсолют катталигига нисбатан боғлиқлигини кўрсатувчи схема (Витруви бўйича)

Ибодатхона томи икки нишабли бўлиб, унинг олд ва орқа томонида ҳосил бўлган учбурчакли майдон фронтон деб аталган. Фронтон ва метоплар бurtма тасвирлар билан безатилган.

Ибодатхонанинг томи бурчакларига акротериялар ўрнатилган. Архаика даврида фронтон ва тринглифлар юзаси қўқ, метоплар юзаси қизил ранг билан бўялган.

Ион ордер эр. ав. VII аср охирида пайдо бўлган. У дорий ордеридан узининг нафислиги, бежиримлиги ҳамда таг томонида стилобатта қурилган тагкурсининг мавжудлиги билан ажралиб туради. Ион ордерда тарновчали устуннинг капителини икки томонга буралиб турган жингалак сочини эслатувчи шакл-валюта ва абақ ташкил этади.

Архитрав эса учта горизонтал тасма текислика ажратилган. Фриз лентасимон қилиб ишланган ва безаксиз.

Коринф ордер бирмунча кечроқ - классика даврида пайдо бўлди. У ион ва деворий ордерига нисбатан жимжимдор ва қуркам, капителли аканф дарахти барглари билан ташкил топган букетни эслатади.

Грек ордерлари антик дунё давлатларида, уйғониш даври ва янги дунё меъморчилигида кенг ишлатилди ва ривожлантирилди.

Илк архаика ибодатхоналари бирмунча паст ва узунчоқ қилиб ишланган. Уларнинг қурилиши вазмин ва салобатли Пестумдаги (Италия) Гера ибодатхонаси (эр. ав. VI аср урталарида қурилган) шу хусусда характерли коринфдаги Аллполон ибодатхонаси (эр. ав. VI аср иккинчи ярмида қурилган) периптер типдаги дорий ордерда ишланган бўлиб, унинг олд томонида 6, ён томонида 15 устун ўрнатилган. Бу ибодатхоналарда ҳам архаика меъморлигининг характерли томонлари очилади.

Эфесдаги Артемида ибодатхонаси ион ордерда ишланган, у ҳажмининг катталиги ва бадий безагининг серхашамлиги билан ажратиб туради.

КЛАССИКА ДАВРИ АРХИТЕКТУРАСИ.

Эрампдан аввалги V асрга келиб, Греция ўзининг спесий, иқтисодий ва маданий тараққиётининг энг юксак босқичига кўтарилди. Бу тараққиёт Эрон-грек урушларидан кейинги Афина давлатининг кучайиши ва кулдорлик демократиясининг ривожланиши билан боғлиқ. Уруш грек полисларини Афина давлати атрофида бирлаштирди. Урушдан кейин ҳам

Рис. 54. Афинадаги Шамоллар минораси. Эр. аввал I аср бurtалари

Афина 150 дан ортиқ шаҳар - давлатлар ичида бошқариш имтиёзини сақлаб қолди. Греция тупроғига туташган денгиз сувларида ҳужумрон бўлиб олди. Бу янгидан-янги бозорларни қулга киритишга Қора денгиз соҳилларидаги мустамлакалари билан олди-сотди ишларини ривожлантиришга янги имкониятлар яратди. Афина эраמידан аввалги V аср урталарига келиб, бутун грек оламининг энг йирик маданий ва иқтисодий марказига айланди.

Грек классикаси даврини шартли равишда илк классика, юқори ва сунгги классика даврига булинади. Илк классика эраמידан аввалги 490-450 йиллардаги эрон-грек уруши даврига тўғри келади. Бу давр санъатида реалистик тенденцияларнинг ортиб бориши билан характерланади.

Илк классика даврида куп меъморлик композициялари яратилди, айрим шаҳарлар қайта тикланди. Меъморликда, асосан, периптер типидagi ибодатхоналар қурилиши етакчи уринни эгаллайди. Улар купинча дорий услубида қурилди. Лекин уларнинг ҳар бири меъморнинг ижодий ёндошиши натижасида узага хос индивидуал фазилатлар кашф этди. Пестумдаги Гера ибодатхонаси (эр. ав. V асрнинг биринчи чораги) бизгача яшши сақланган. Унда илк классика меъморлигига хос фазилатлар кузга куринади.

Бинонинг нисбатлари бир-бирига уйғун, деталь ва безаклар ўз ўрнида ишлатилган. Лекин бинодаги примитивлик ва оғир қўриниш уни архаика даври билан боғлайди. Эгине оролидаги Афина Афайн ибодатхонаси (эр. ав. 490 й.) ва айниқса, Олимпиядаги Зевс ибодатхонаси ўзининг нисбатлар гармонияси, бадий безагининг нафислиги билан характерланади ва грек меъморлигининг шох намуналаридан ҳисобланади. Зевс ибодатхонаси учун ишлатилган устулар узайтирилиб олиниши ҳисобига бинога қўрқамлик киритилган.

Расм 55. Олимпия. Марказда Зевс ибодатхонаси. Эр. аввал 460 и. архитектор Либон томонидан қурилган, чалроқда - доирасимон периптер Филлипейон (эр. аввал 375 й.), унроқда Метроон (эр. аввал 375 й.).

Илк классика даври меъморлик композицияларини бўртма тасвирлар билан безаш санъати Олимпиядаги Зевс ибодатхонаси бўртма тасвирларида юксак даражага кўтарилди.

Юқори классика. Эр. ав. V асрнинг иккинчи ярмидан бошлаб, Греция сиёсий, иқтисодий ва маданий равнақининг олтин даврини бошидан кечирди.

Расм 56. Олимпия. Гера ибодатхонасининг ҳаробалари. Шимолий шарқ томондан қўриниши.

Санъатнинг ҳамма тури ва жанрлари ривожланиб, юқори классика даври санъатларининг эстетик идеал ҳақидаги тушунчаларини мукаммал бадий образларда курсатди.

Юқори классика даврида Афина акрополи ўзининг тугал қўринишини эгаллади. Перикл ташаббуси билан Афинанинг ички қатъаси - Акропол қайта тикланди.

Расм 57. Афина акрополининг мажмуаси, эр. аввал V аср. Умумий қўринишининг реконструкцияси.

Бу қатъа Эрон-грек урушида вайрон бўлган эди. Эр. ав. V асрнинг учинчи чорагида бу ерда оқ мрамрлар ясалган грек меъморлигининг ноҳия ҳаробалари бўлган. Парфеноң, катта дарвозахона-Пропилей, қанотсиз ташаббуси Никега атаб қурилган ибодатхона (Нике Аптерос) қад кўтарилди. Бу бинолар бадий безакларга бой бўлган. Масалан Пропилей девонар давлатнинг жангвор ўтмишини тасвирловчи суратлар билан безатилган. Акрополнинг очиқ майдонда Афина хайкати ўрнатилган.

Афина акрополи давлатнинг куч-қудратини ва улуғлигини ўзида ифода-лаб, грек тарихида биринчи бор умум элин бирлигини намоиш этувчи меъморлик ансамбли эди. Акрополь те-палигининг ён бағрларида қурилган ибо-датхона ва томошахоналар эса уни янада муътабар, муқаддас даргоҳ даражасига кутарган. Грек классикаси меъморлиги-нинг беқиёс намунаси. ақл-заковот ва

афиналиклар хомийси бўлган Афина маъбудасига бағишланган Парфенон ибодатхонаси ҳисобланади.

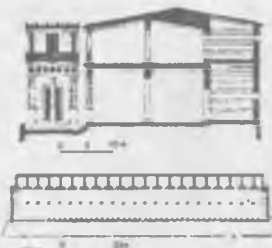
Эр. ав. 447-438 йилларда меъморлар Иктин ва Калликрат томонидан қурилган бу ибодатхона афиналиклар-нинг ҳазинасини сақлаш учун хизмат қилади. Парфенон ибодатхонаси безак ва ҳайкаллари эса даврнинг буюк ҳайкалта-роши Периклнинг яқин сафдоши Фидий раҳбарлигида бажарилган. Парфенон ак-рополдаги энг баланд бинодир. Бино учун, асосан, дорини услубида ишланган периптер қабул қилинган, лекин унга қисман ион ордериининг элементлари киритилган. Парфенон қаршисидаги Эрехтеон ибодатхонаси меъмор Мнесикл томонидан эр. ав. IV асрда қурилган бўлиб, унда ион ордери ишлатилган.

Расм 58. План 1-Парфенон, 2-Эрехтеон, 3-Ники Аптерос ибодатхо-наси, 4-пропилей.

Расм 59. Ники Аптерос ибодатхонаси, архит Калликрат, эр. Аввал 449-421 й.

Расм 60. Афина. Агоралар плавни. 1 - Гефестийон ибодатхонаси (Тезейон). 2-Булестерия. 3-Зевс стовси, 4-Атала стовси. 5-6-ўрта ва жанубий савдо галерейси. Афина. Фасад. Агоралдаги Атала стовсининг қирқими.

Ибодатхона кичик пешайвоннинг устунлари ўрнида кариатидалар деб ном-ланган қизлар ҳайкали бўлиб, уларнинг пешайвон томини кўтариб турган пайтла-ри тасвирланган. Эраמידан авалги V аср-нинг келиб, қуддорлик демократияси инқирозга юз тута бошлади. Арзон қул меҳнатининг қупайиши эркин граждана-лар-деҳқон ва хунармандларнинг аҳолини оғирлаштира бошлади. Улар арзон қул меҳнати билан рақобатлаша олмас эдилар. Мулкий тенгсизлик кескинлашади, социал конфликт кучайди.

Афина ва Пелопонес орасида бош-ланган ўзаро уруш бу инқирозни янада кучайтирди. Македониялик Александр бу инқироздан фойдаланиб, грек полислари-ни уз давлатига қўшиб олди, шу билан классика даври ўзининг умрини тугатди.

Полисларнинг инқирозга юз тутиши санъатда ҳам юксак идеалларнинг йўқ бўлишига, инсон кучи ва гўзаллигига бўлган ишончини йўқолишига сабаб бўла бошлади.

Расм 61. Пар-фенон, архит Ик-тин ва Калли-крат, эр. Аввал 447-438 й.

Эндиликда шахсий манфаат ижти-моий манфаатдан устун кела бошлади. Албатта бу даврда инсон қиёфасини тас-вирлаш, унинг гўзаллигини қуйлаш санъ-атда бош мавзу бўлиб қолди.

Кейинчалик меъморчиликда ибодатхона-лар қурилиши камайди, аксинча, катта томошагоҳлар, ижтимоий бинолар яратил-ди. Булар ичида Эпидаврдаги театр диққатга моликдир. Тепалик ён бағрига ишланган бу театр бир вақтнинг ўзида бир неча минг томошабинни сиғдира олган.

Расм 61. Афина. Эрехтеон. Карна-тид жанубий портиги.

Расм 63. Афина. Пропилей устунла-ридан иборат Парфенон кўриниши.

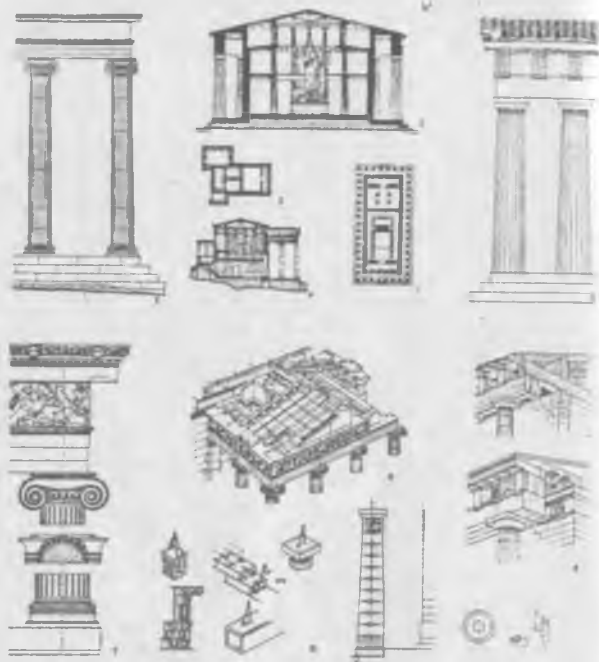

Рис. 64. Қадимги Греция архитектурасининг конструкция ва ордерлари. 1, 2 — Парфеноннинг кўндаланг қирқими ва пани (эр. аввал 447-438 й.), 3, 4 — Эректейоннинг кўндаланг қирқими ва пани (эр. аввал 421-406 й.), 5 — Парфеноннинг дорик ордери. 6 — Эректейон жамубий портик ионик ордери. 7 — Ники Аптерос ибодатхонаси ионик ордерининг деталлари (эр. аввал 449-421 й.), 8 — дорик ордери ва унинг ёғоч прототиби. 9 — портик томининг конструкцияси (Эректейон). 10 — деворлар ва устунларнинг терилиши ва блокларнинг бириктирилиши.

Унинг қолдиқлари ҳозиргача мавжуд. Бу даврда қурилган купина биналар, асосан, бой зодогонлар буюртмаси ва диди асосида ишланган.

Шундай ёлгорликлардан Галикарнасдаги Мавсола мақбараси, афинлик бой Лисикрат томонидан ўрнатилган меъморлик композицияси диққатга сазовордир. Унча катта бўлмаган Лисикрат ёлгорлиги композицияси ўзининг бежирим кўриниши, шу билан бирга, улутвор ва монументаллиги билан ажралиб туради.

Мавсола учрайдиган таянч иборалар:

Ордерлар системаси, акрополь, Аполлон ибодатхонаси, Олимпиядаги Зевс ибодатхонаси, Галикарнасдаги Мавсола мақбараси.

Мавсола мустақамлаш учун саволлар:

1. Қадимги Юнонистон (Греция) архитектурасининг неча ва қандай босқичлари бор?
2. Мегарон билан юнон ибодатхоналари типлари орасида қандай боғлиқлик мавжуд?
3. Ордер нима? Унинг неча тури бор? Унда қандай умумий ва хусусий жиҳатлар мавжуд?
4. Архика даври меъморлигининг қандай намуналарини биласиз?
5. Классика даври архитектураси ҳақида гапириб беринг.
6. Олимпиядаги ва Акрагантдаги Зевс ибодатхоналарида тектоника жиҳатидан қандай тафовут бор?
7. Афина акрополи иншоотларида умум юнон ғоя қандай равишда ўз аксини топган?
8. Театрлар қандай қисмлардан ташкил бўлган?
9. Афина акрополи эллинизм архитектураси жиҳатлари нималарда кўринади?

МАВЗУ 7. КАДИМГИ РИМ АРХИТЕКТУРАСИ.

Қадимги Рим меъморчилиги Апеннин яриморолларидаги кўпгина халқлар, жумладан, этрусклар, кейинроқ Рим босиб олган ерлардаги бошқа халқлар архитектураси таъсирида ривож топди. Унинг раънақига, айниқса, грек архитектураси кучли таъсир ўтказди. Лекин римликлар узоқ халқлар архитектурасини ўлаштириб, ўрганиб, уни иккундай бойитдилар. шу архитектура аънааларини ривожлантириб, унинг янги тип ва кўринишларини ҳам яъудга келтирдилар.

Римдаги тарихий шайит, ижтимоий тузум характери архитектуранинг гоявий йўналишини белгилашда муҳим роль уйнади. Римда меъморлик етакчи уринин эгаллади. Меъморликда давлатнинг куч-кудратини тарафнам этилди. Римликлар кўпчиликка мувожааланган ҳуш-ташам бинолар қурдилар. Бундай характердаги бинолар бу давр учун янгилик бўлди. Меъморликда римликларнинг ақл-заковати яққол намоён бўлди.

Бу меъморлик этруск ва юнон меъморлик санъати традицияларига, қисман қадимги Шарқ меъморлиги санъати анъаналарига таянган ҳолда ривожланган. Уни янги услублар билан бойитилар. Айниқса, бетонни ихтиро этилиши ва усту-тусин системасига янги конструкциялар киритилиши, арк, қубба ва эгри равоқнинг эркин ва кенг қўлланилиши фақат Рим меъморлигида эмас, балки жаҳон меъморлик санъатида ҳам ҳақиқий революция бўлди.)

Бу система катта фазовий кенгликни ёпа оладиган, хона ичида катта фазовий кенгликни яратиш имкониятини берадиган мейморлик композицияларини ажудга келтирди.

Қадимги Рим тарихи эрамыздан аввалги VI асрдан бошланиб, янги эранинг V асригача бўлган даврни ўз ичига олади. Эрамыздан аввалги VI асрга келиб, Рим аристократлари кулдорлик республикасига айланди.

У Алпенин дрим оролини забт этиб, Ўрта ер хавзасида уз ҳукмронлигини ўрнатгач, эраимиздан аввалги II аср ўрталярига келиб, шу ердаги йирик давлатга айлди Босиб олган ерлардан бойликларни Римга олиб келиниши унинг равнақида муҳим роль ўйнади, шу билан бирга, инқирозни ҳам тезлаштирди. Мулкий тенгсизлик ошди, эксплуатацианинг кучайиши эса омма норозилигини келтириб чиқарди. Айниқса, қудлар қузғолони (булар ичида Спартак қузғолони машҳур) республика даврининг инқирозига юз тутат бошлаганини билдирди. Унинг ўрнига Рим императорлик даври эгаллади. Бу давр эраимиздан аввалги I аср охиридан янги эра-нинг 476 йилгача давом этди.

Бу 540 йил эр. ав. булган даврни ўз ичига олади. Анъанавий Этруслар типидagi ибодатхоналар қурилди, инженерлик иншоотлари, йуллар, кўприклар, акведуклар дastлаб улар примитив формага эга булган. Эр ав II ас Рим республикаси қурилишлари техникасида катта ўзгаришлар юз берди. Бетондан ишланган иншоотлар бунёд бўлди. Аркали сводли конструкциялар жадал ривожланиши бошланди. Аркали акведуклар, кўприклар қурида бошланди. Унинг пролетлари анча-мунча кенг эди.

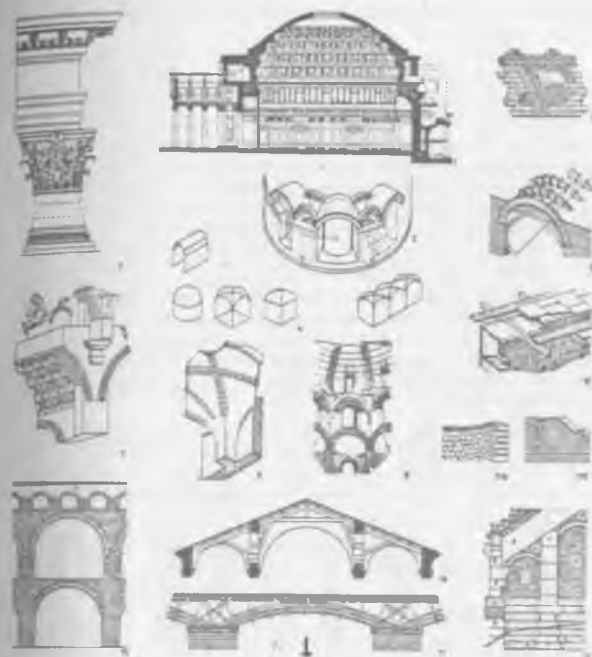

Рис. 65. Рим архитектурасининг конструкциялари
1-3-йўриқ. Римдаги Пантеонда портикнинг ораси ва ротондаларнинг конструктив схемаси
(125 м), 4-равондаларнинг асосий қўриқчилари 5, 6 гиш-бетонли равокларнинг тернаш тас-
ниқли 7-Константинопол асосидасининг цилиндрли равоғи 312 А-8-Крестдан равок (Шюстиет-
ниман тернаш, IV аср бошлари) 9-Турбази равок (Минира Мезина III аср) 10-шигли
коплангли бетонли девор 11-деворлар копланш усублари, а-нигирет; 6-ретикүл; 12-тош
қаватлардан иборат арқш конструкция: «куруқликда» (Нимгаз асвжүз, 11-аср бошлари)
13-ағдетарнинг аралашма бетон-тошли конструкцияси (Котизлж, 1-аср); а-мрамор, 6-
травертинадан иборат арқш, в-пембюетон, г-травертин; д-ғиш билан копланган туф бетон,
е-травертин, ж-ғиш билан копланган бетонли арқш; н-ғиш, 14-пантеон портикнинг стропил
конструкцияси, 125 А атрофи (О Шүвүз бўйича) 15-траян қилиннинг ёғоч конструкция
(О Шүвүз бўйича)

Жумладан икки пролетли Фабриция кўприги Тибр дарёсига қурилган
Римдаги кўприк эр ав. 62 йилги бу бизгача сақланиб келган Аркасининг
пролетли 24,5 м га тенг. Фуқоро қурилиши соҳасида бу даврга келиб,

МАВЗУ 7. ҚАДИМГИ РИМ АРХИТЕКТУРАСИ.

Қадимги Рим меъморчилиги Апенин яриморолларидаги кўпгина халқлар, жумладан, этрусклар, кейинроқ Рим босиб олган ерлардаги бошқа халқлар архитектураси таъсирида ривож топди. Унинг раванқига, айниқса, грек архитектураси кучли таъсир ўтказди. Лекин римликлар ўзга халқлар архитектурасини ўзлаштириб, ўрганиб, уни ижодий бойитдилар, шу архитектура анъаналарини ривожлантириб, унинг янги типи ва қўринишларини ҳам вжудга келтирдилар.

Римдаги тарихий шаронт, ижтимоий тузум характери архитектуранинг ғоявий йўналишини белгилашда муҳим роль ўйнади. Римда меъморлик етакчи уринни эгаллади. Меъморликда давлатнинг куч-қудратини тарайнум этилди. Римликлар кўпчиликка мулжалланган мух-ташам бинолар қурдилар. Бундай характердаги бинолар бу давр учун янгилик бўлди. Меъморликда римликларнинг ақл-заковати яққол намоён бўлди.

Бу меъморлик этруск ва юнон меъморлик санъати традицияларига, қисман қадимги Шарқ меъморлиги санъати анъаналарига таянган ҳолда ривожланган. Уни янги услублар билан бойитдилар. Айниқса, бетонни ихтиро этилиши ва устун-тўсин системасига янги конструкциялар киритилиши, арк, қубба ва эгри равоқнинг эркин ва кенг қўлланилиши фақат Рим меъморлигида эмас, балки жаҳон меъморлик санъатида ҳам ҳақиқий революция бўлди.

Бу система катта фазовий кенгликни ёпа оладиган, хона ичида катта фазовий кенгликни яратиш имкониятини берадиган меъморлик композицияларини вжудга келтирди.

Қадимги Рим тарихи эраимиздан аввалги VI асрдан бошланиб, янги эранинг V асригача бўлган даврни ўз ичига олади. Эраимиздан аввалги VI асрга келиб, Рим аристократлари қўлдорлик республикасига айланди.

У Апенин ярим оролини забт этиб, Ўрта ер хавзасида ўз ҳукмронлигини ўрнатгач, эраимиздан аввалги II аср ўрталарига келиб, шу ердаги йирик давлатга айланди. Босиб олинган ерлардан бойликларни Римга олиб келиниши унинг раванқида муҳим роль ўйнади, шу билан бирга, инқирозни ҳам тезлаштирди. Мулкий тенгсизлик ошди, эксплуатациянинг кучайиши эса омма норозилигини келтириб чиқарди. Айниқса, қўллар қўзғолони (булар ичида Спартак қўзғолони машҳур) республика даврининг инқирозига юз тутта бошлаганини билдирди. Унинг урнига Рим императорлик даври эгаллади. Бу давр эраимиздан аввалги I аср охиридан янги эранинг 476 йилигача давом этди.

Бу 540 йил эр. ав. бўлган даврни ўз ичига олади. Анъанавий Этруслар типидagi ибодатхоналар қурилди, инженерлик иншоотлари, йўллар, кўприклар, акведуклар дастлаб улар примитив формага эга бўлган. Эр. ав. II аср Рим республикаси қурилишлари техникасида катта ўзгаришлар юз берди. Бетондан ишланган иншоотлар бунёд бўлди. Аркали сводли конструкциялар жадал ривожланиши бошланди. Аркали акведуклар, кўприклар қурила бошланди. Унинг пролетлари анча-мунча кенг эди.

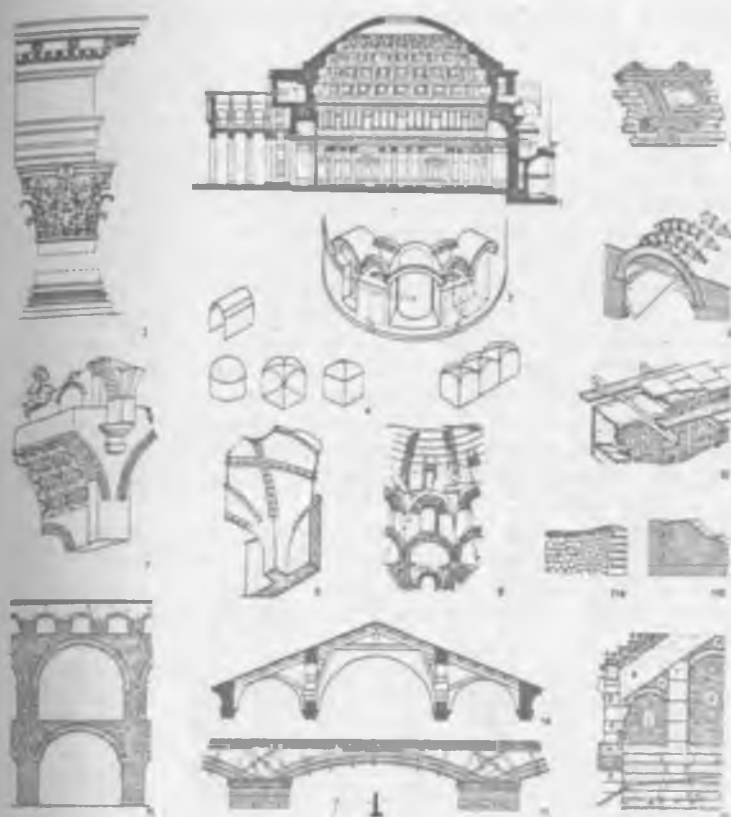

Рис. 65. Рим архитектурасининг конструкциялари

1-3-қирқим, Римдаги Пантеон портигининг ордери ва ротондаларнинг конструктив схемаси (125 й.). 4-равоқларнинг асосий қўринишлари. 5, 6-ғишт-бетонли равоқларнинг терилиш техникаси. 7-Константина базиликасининг цилиндрик равоғи 312 й. 8-Крестли равоқ (Диоклетианиан термаси, IV аср бошлари). 9-гумбазли равоқ (Минерва Медика III аср) 10-ғиштли қопламли бетонли девор. 11-деворларни қоплаш устублари а-иниерт; б-ретикулат 12-тошли квадратлардан иборат аркли конструкция: «қуруқлиғида» (Нимдаги акведук, II-аср бошлари) 13-вицефатрининг аралашма бетон-тошли конструкцияси (Котизей, I-аср): а-мрамор, б-травертинадан иборат арklar: в-пемзобетон, г-травертин; д-ғишт билан қопланган туф бетон, е-травертин; ж-ғишт билан қопланган бетонли арка; и-ғишт. 14-пантеон портигининг стропил конструкцияси, 125 й атрофи (О Шуази бўйича) 15-траян қўпригининг ёғоч конструкция (О Шуази бўйича)

Жумладан икки пролетли Фабриция қўприги Тибр дарёсига қурилган Римдаги қўприк эр. ав. 62 йили бу бизгача сақланиб келган. Аркасининг пролетли 24,5 м га тенг. Фуқоро қурилиши соҳасида бу даврга келиб,

қадимги Римда турар уйларни қурилиши бошланди. Эр. ав. II аср урталарида бой турар уйлари вжудга келди.

Бунга мисол бўлиб, бу давр учун сақланиб қолган Помпейдаги уйни қуриш мумкин, унда на фақат унча катта бўлмаган ховли атриум. Унинг атрофида асосий турар хоналар жойлашган, ҳамда атриум орқасида жойлашган перистил унча катта бўлмаган боғ усутилар билан ўралган. Бу даврда турар уйлар композицияси айвонли қилиб ташкил қилинган.

Бу айвонлар табиат билан боғланган. Бойлар учун хашаматли виллалар қурилди. Йирик қулдорлар учун бундай уйлар билан бир қаторда бир бутун камбағаллар турар уйлари районлар, трушобалар қурилди. Бу трушобаларда энг элементар гигиена учун шароит йуқ эди. Шаҳар майдонлари кенг олдин савдо маркази бўлган майдонлар форумларга ўзгартирилган.

Рим меъморлигининг ўзига хос томонлари, унинг асосий типлари Рим республикаси давридаёқ намоён бўлди. Доимий уруш ва қирғинлик, граждан урушлари мантқан аниқ топилган монументал меъморлик композицияларида ўз ифодасини топди. Эрампдан аввалги VIII асрда ишланган мудофаа деворлари, мамлакатнинг турли қисимларини туташтирувчи гош гушалган кенг йўлларнинг содда ва жиддий қўринишларида давр рухи ва қуриши санъати характери қўринади.

Жумладан, машхур Аппий йўли милoddан аввалги 312 йилда қурилган. Бу йилда Рим қўшинлари жангларга боришди. Мустаҳкам кўприк ва осма сув қувирлари (акведуклар) қурилган. Римликлар қадимги Грецияга ва бошқа эллинистик давлатлар устидан ҳукумрон бўла борган.

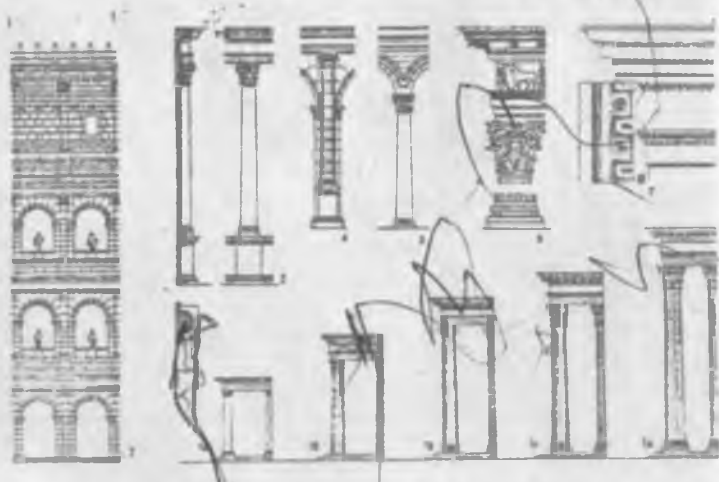

Рис. 66. Қадимги Рим архитектурасининг ордерли тизими

1-рим ордерлари (Палладио буйича); а-тосканский; б-рим-дорийли; в-ионик; г-коринфли; д-композитли; 2-ордерларнинг ярусли тизими (Римдаги Колизей); 3-қотирилган ордер; 4-ордерли аркада (фрагмент); 5-устунлардаги аркада (фрагмент); 6-композитли ордер деталлари (Римдаги Тита аркаси); 7-композитли ордер антаблемент деталлари (Палладио буйича).

арин улар қурган бинолар купая борди ва хашаами кучайди Милоддан аввалги III-I асрларда қурилган ибодатхона шаҳар ва дала саройлари ва бошқа бинолар узларининг серхашамлиги билан ажралиб туради Римликлар Юнон меъморлигининг ордер тизимини қабул қилдилар ва ўз фаолиятларида кенг қўлладилар.

Римликлар учун энг безакли коринф ордери севимли ордерга айланди. Янги композит янада хашамтироқ мураккаб композит ордерини яратдилар. Бундан ташқари Римликлар этруслардан тоскан ордерини олдилар. Бу ордер ўз қуриниши жиҳатидан дор ордерига ўхшаса ҳам лекин бошқа рим ордерларида булгани каби унинг ҳам таг курсиси (педистали) борлиги, фризида метопа киритилганлиги ва устун узагида конюлоратарининг йўқлиги билан ажралиб туради.

каннелюралар =

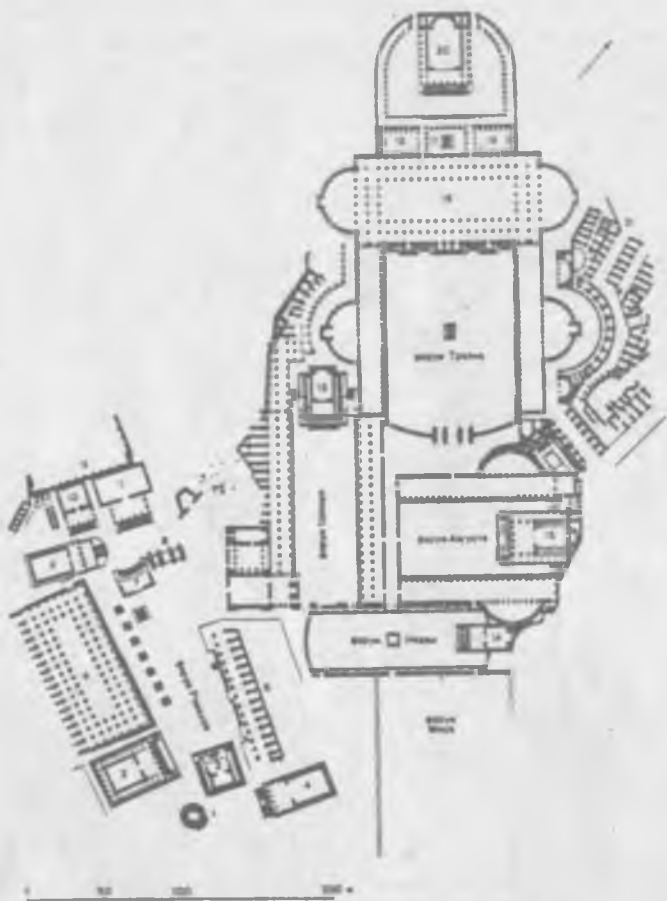

Рис. 67 Шаҳар марказининг плани

- 1-Цезар форуми, 2-Нерва ўтиш форуми, 3-Мира форуми (Веспасиана); 4-Табуларни;
- 5-Конкорди ибодатхонаси (Соғласи); 6-Веспасиана ибодатхонаси; 7-Септимия Север аркаси;
- 8-Юлий базиликаси; 9-Эмилия базиликаси; 10-Цезар ибодатхонаси; 11-Антонина ва Фаустина ибодатхонаси;
- 12-Кастора ва Поллукса ибодатхонаси; 13-Весталик атрайиси; 14-Веста ибодатхонаси; 15-Титта аркаси; 19-Тиберија саройи; 20-Латина уйи; 21-Флавий саройи; 22-Августин уйи;
- 23-Мета Суаданс; 24-«Стадий»; 25-Колизей; 26-Константина аркаси.

РИМ ИМПЕРИЯ АРХИТЕКТУРАСИ

Рим империясининг биринчи императори Октавиан Август қумронлик қилган йиллар (мелоддан аввалги 27 йил мелодий 14 йиллар) санъат ва маданиятнинг ҳақиқий ривожланган босқичи бўлди. Рим давлатининг олтин асри ҳисобланган.

Расм 68 Форумлар плани. 1-Веста ибодатхонаси; 2-Кастор ва Поллукс ибодатхонаси; 3-Цезар ибодатхонаси; 4-Антонина ва Фаустина ибодатхонаси; 5-Эмилиа базиликаси; 6-Юлий базиликаси; 7-Ростра; Шимол Септимия аркаси; 9-Сатурн ибодатхонаси; 10-Веспасияна ибодатхонаси; 11-Конкорди (Согласия); 12-Табуларий; 13-Венера Ота-оналар ибодатхонаси; 14-Минервалар ибодатхонаси; 15-Ультора Марс ибодатхонаси; 17-Троян устунлари; 18-19-кутубхоналар; 20-Троян ибодатхонаси; 21-Троян бозорига кириш жойи.

Бу даврда назариётчи меъмор Витрувий, тарихчи. Ливий тарихчи шоирлар Вергилий ва Горацийлар ижод этдилар. Жамоат ва маъмурий бинолар қўллаб қурилди. Айниқса, Римда қурилиш жиддий тус олди.

Тарихчилар бу даврда императорнинг хизматини таърифлаб «Август Римни гиштдан қурилган ҳолда олиб, уни мраммга қолдирди», - деб ёзган эдилар.

Рисм 69. Рим. Константин аркаси. Эр. Аввал 312 йил қурилган.

Хақиқатдан ҳам бу давр хашаматли бинолари нафис устунлари, колонналари тоқ-равоқли ва гумбазли бинолари фавворалари сув хавзалари яшил табиат қўйинида алоҳида товланиб, уни янада қуркам ва хашаматли қўрсатар эди. Бизгача вайроналарда етиб келган биноларнинг қолдиқлари ханузгача узининг салобати ва улугворлиги билан хайратлантиради.

Рим меъморлигида I асрнинг охири ва II аср бошларида меъморлик мажмуалари кўп қаватли бинолар вужудга келди. Юлий, Юлийлар, Флавийлар ва Север каби императорлар даврида қўрилган ғоятда катта саройлар зафар устунлари, шу давр ғоясини бадийан ифодаловчи ёдгорликлар сифатида характерлидир.

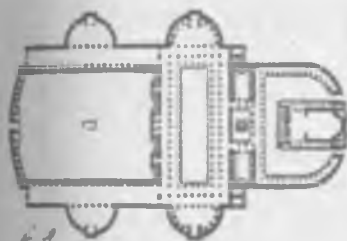
Меъморлик иншоотларидан 81 йилда қўрилган Тит зафар дарвозасидир. Кейинроқ Септимий Север ва Константинларга ҳам атаб шундай зафар дарвозалар қўрилган.

Марказий майдонлар архитектураси бойиши билан бирга, улар ириқ иншоотлар қўрилиши форумларга давлат аҳамияти берилди. Рим архитектурасининг кейинги республика даври, империя даври архитектурасига ўтиш даври бўлиб ҳисобланади.

Расм 70. Форумлар кўриниши.

Энг йирик жамоа иншоотлари тантанавий характерга эга бўлган. Цезар форуми ҳам диктаторни мадх этишга бағишланган. Шу мақсадда жумладан тантанали симметрия уқига эса композиция.

Расм 70.а. Қадимги Рим Форумлари
Чапда — Романум форуми, умумий
қурилишининг реконструкцияси,
пасда — Траян форуми, план, 112-
117 й. унга — Траян устунлари.

Юқорида жойлашган форум ичкарасидаги ибодатхонадан иборат.

Республика архитектураси ютуқларини баҳолашда шуни айтиш керакки, у реалистик характерга эга. Иншоотларни янги формалари, янги техникаси. Римдан империя даврига мерос бўлиб қолган.

Шаҳарнинг марказий майдонлари форумлари айниқса ҳашамдор бўлган. Римнинг асосий йуллари шу форумлардан бошланган унинг марказида ҳайкаллар монументал устунлар ўрнатилган.

Форумлар ичида император Траян форуми алоҳида ажралиб туради. Уни меъмор Аппаладор 107-113 йилларда қурдирган. Бу форумларнинг майдони 116x95 метрлик тўртбурчакни ташкил этган. Ўртасида 27 метрли устун жойлашган.

Қадимги Римнинг энг катта биноалридан бири Колизей Амфитетри-шир. Колизей улкан авал шаклида бўлиб, унинг диаметрлари 188x156 м ни ташкил этади. Гигант

Деворларнинг баландлиги эса 48,5 метрни ташкил қилади. Гладиа-торлар жанги учун мулкаланган бу қурилмага бир вақтнинг узида 55 минг томошабин кира олган.

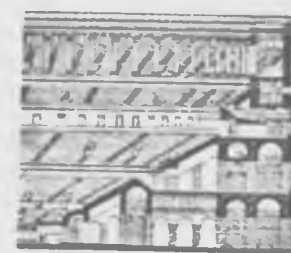

Расм 71. Рим. Коллизей ва Тита арklarининг кўриниши (эрамининг I аср охири)

Рим меъморлигининг яна муҳим ёдгорликларидан бири Пантеон ибодатхонаси ҳисобланади.

Меъмор Аппаладор Дамашкий томонидан 118-125 йилларда қурилган бу бино антик дунёнинг энг катта гүмбазли биноси бўлиб, унда Рим меъморлигининг ютуқлари яққол кулга ташланади.

Бинонинг ташқи кўриниши содда унинг олд томонини қизил гранитдан ишланган коринф устунли пештоқ безаб туради. Ён деворлари безасиз. Ансинча интерьер безатилишига алоҳида эътибор берилган.

Расм 73. Римдаги Коллизей 75-80 йил. Умумий кўриниш, қирқим. План.

Расм 74. Рим. Пантеоннинг шимол-лий фасади. (II аср)

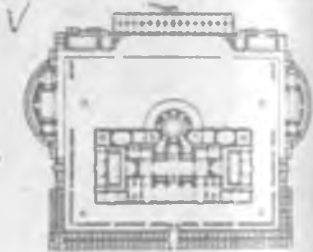
Полига мрамор ётқизилган, деворлари эса икки ярусли бўлиб, биринчи ярусдаги чуқур тоқчаларда римликлар эътиқод қилган маъбудаларнинг ҳайкаллари қўйилган.

Иккинчи ярус эса рангли мрамрдан ишланган пилястрлар (девордаги устун шакли) билан, бўлиб чиқилган. Бинонинг тепа қисми бадий ечими ҳам диққатга сазовор. Гумбаз ости юзасида туртбурчак шаклидаги чуқурчалар (кессонлар) юқорига қараб кичрайиб боради. Бу ўз навбатида фазовий кенглик таассуротини оширишга хизмат қилади. Томошабин назарида гумбаз ости кенглиги катта ва чексиз бўлиб туюлади. Гумбазнинг юқори қисмида қолдирилган диаметр 9 м бўлган «Пантеон кузи» деб ном олган туйнук хонанин ёритиш билан бирга кендик таассуротини янада ошириб, хона ичига тантановорлик ва хашаматлилик бахш этади. Рим меъморлигида пайдо бўлган янги типдаги бинолардан бири термлардир.

Император Каракала давридаги терм (211-216 йилларда қурилган айниқса катта хашаматли бўлган. 11 гектёрни эгаллаган бу сарой дам олиш ва кўнгул очиш учун мўлжалланган. Рим меъморлигининг сўнгги меъморлиги рим форумидаги Максенси базиликасидир.

Расм 75. Римдаги Пётр Базиликаси. IV аср. Қирқим ва плани.

Расм 76. Римдаги Каракаллалар 204-216 йиллар Интерьернинг реконструкцияси, плани.

Расм 77. Константин базиликаси, 312 й. Аксонометрия

306-312 йилларда қурилган бу бино антик даврнинг энг катта фуқаролик меъморлиги намунасидир.
 Турли сиёсий йиғилишлар утказиш савдо-сотиқ ишларини олиб бориш учун муҳалланган бу бино ичкаридан уч нефга (қисмларга булинади)

Мавзуда учрайдиган таянч иборалар:

Ордерлар системаси, акрополь Апполон ибодатхонаси, Олимпиядаги Зевс ибодатхонаси, Галикарнасдаги Мавсола мақбараси.

Мавзунини мустаҳкамлаш учун саволлар:

1. Қадимги Рим меъморий тарихи неча босқични ўзига олади?
2. Қандай қурилиш ашёлари ва конструкциялари тарқалган эди?
3. Қадимги римликларнинг қандай турар уйлари бўлган?
4. Мушандислик иншоатлар ҳақида нима биласиз?
5. Қадимги римликларда қандай ўзига хос иншоот типлар бўлган?
6. Рим империя даври архитектураси нималар билан характерланади?

ИККИНЧИ БЎЛИМ

МАВЗУ 8. ЎРТА АСРЛАР АРХИТЕКТУРАСИ.

✕ Ер юзида ўрта асрлар даври формациясининг пайдо бўлишидан тортиб, унинг ривожланиши ва ниҳоят, унинг инқирозидан кейинги формацияга ўрнини бушатиб бергунгача бўлган даврдаги архитектура, яъни, ўрта асрлар архитектураси дейилади.

Бу архитектура турли мамлакатларда турли вақтда бошланган ва давом этган. Жумладан, Европада у Буюк Константин подшолик қилган даврдан (IV аср) бошланади. Унинг дастлабки инқирози эса XIII-XIV асрлардаги Италияда шаҳар-давлатларнинг вужудга келиши билан тезлашди.

Европадаги айрим мамлакатларда феодализм VII-VIII асрлар ва ундан кеч ҳам бошланиб, XVII асрнинг сўнгигача давом этган (масалан Византия, қадимги Рус). Аксинча, шарқ мамлакатларда (Хитой, Ҳиндистонда) Ўрта асрчилик бир мунча эрта бошланган. Лекин унинг инқирози чузилиб кетиб, XIX асргача ва ундан кейинроқ ҳам давом этган. Ўрта асрлар инсоният камолотининг муҳим даврини ифодалайди.

Бу давр кейинги жаҳон халқлари иқтисодий ва миллий маданиятининг ривожланишида муҳим босқич бўлди. Унинг тараққиётини тезлаштиришда ўзининг кучли ҳиссасини қўшди. Ўрта аср архитектураси ўз характери жиҳатидан оммавий архитектура бўлиб, унинг яратувчиси эса халқдир. Гап шундаки, ўрта асрларда архитектура кенг халқ оммасига қаратилган.

Мамлакатнинг кенг омма орасига сингиш даври бошланди. Омма ҳам шу маданиятни яратувчи кучига айланди. Шу даврдан бошлаб, миллий, ўзига хос архитектура шакллана борди. Иккинчи томондан, ўрта асрлардан дин феодаллар устидан ҳукумрон ва шу билан бирга, уларнинг ҳимоячиси бўлиб қолди.

Оммани ҳукумрон синфга тобе қилувчи қуролга айланди. Шу мақсадда дин тарғиботчилари архитектура имкониятларидан ўз фойдаланарида фойдаланадилар ва даврнинг асосий буюртмачисига айланиб, унинг ўзига хос томонини белгилашда муҳим роль ўйнадилар.

Буни христиан дини тарқалган ерларда черковлар, ислом дини мамлакатларида масжидлар, буддизм мавжуд бўлган жойларда будда ва унинг ҳаёти билан боғлиқ зиёратгоҳлар, ибодатхоналар пайдо бўлиши, унинг конструктив тузилиши, характери, бадий безатилишида куриш мумкин. Ўрта асрларда меъморчилик етакчи ўринни эгаллайди.

Бизгача ўрта асрлар меъморлик санъатининг жуда кўп намуна ёдгорликлари сақланиб қолган. Бу ёдгорликлар, айниқса, монументал меъморлик санъати ўрта асрлар ижтимоий, иқтисодий ва маданий ҳаётини ўрганишда муҳим ўринни эгаллайди.

Улар даврнинг диний, фалсафий курашларини акс эттирибгина қолмай, инсон ақл-заковатининг қудратини улугʻлайди.

Ўрта асрлар архитектурасининг янги типи, формалари давр талабларига жавоб берадиган усуллар жуда секин ривожланди. Антик Рим

меъмортари томонидан яратилган цирк, терма, стадионлар, форумлар бутунлай керак эмас бўлиб қолди. Улар эндиликда нафақат қурилмас, балки борлари ҳам йўқ қилинар эди. Фақат баъзи бир иншоотлар аста-секин янги давр учун мослаштирилаётган эди. Рим базеликаси асосида христиан ибодатхоналари вужудга келди. Фарбий Европада базелика билан биргаликда марказий композицияга эга бўлган ибодатхоналар қурилди. Купчилик бинилар типини тош териш йули билан қурилган, гишт териб сводлар қурилган. Фарб мамлакатлари ўрта асрлар катта бой меъморчилик меъросини қадимги дунё меъморчилигидан олди. Янги типдаги иншоотларга қишдагилар кирган. Бой безатилган феодаллар қароргоҳлари (резиденциялар), атрофи деворлар билан ўралган қўрғонлар қиради. Ўрта асрларда фарб меъморчилиги кам ривожланди, асосан маданий меъморчилик ривожланди. Ўрта асрлар даврининг энг асосий ҳукумронлик қилиб турувчи биниси бу черковдир. Дин ўрта асрлар даврини асоси ҳисобланади. Ўрта асрларда Фарбий Европада аҳамият касб этган биналарга черковлар, саборлар, аббатстволар кирган. Шарқ мусулмон давлатларида масжид-мадрасалар кирган. Византияда марказлашган давлат ҳокимияти нафақат сақланган ва аксинча янги формаларда ривожланган. Янги анъаналар антик меъморчилик Олд Осиё ва Кавказорти халқлари меъморчилиги ютуқларини бойитди. Кейинчалик катта гумбазли иншоотлар, шаҳарлар, саройлар, ибодатхоналар, акведуклар, куприклар қурилди. Ўрта асрлар маданий иншоотлари, парклар, монатирлар қурилган, лекин черков ўрта асрлар даврининг асосий таянчи ҳисобланган. Ўрта асрларда бир неча юз йилликлар Византия ва у билан боғлиқ маданий муносабатлар Шарқий Европа, Кавказ орти, Кичик Осиё ўз меъморий анъаналарининг янги типини, формаларини, иншоотларини қурилди.

Бу даврда қурилган Европадаги ибодатхоналар, мусулмон шарқидаги хашаматли масжидлар, буддизм ёдгорликлари ўрта аср тафаккурининг маҳсули, инсоният тарихининг хайкали сифатида ханузгача кишилар қалбини тўлқинлантиради. Буюк инсон ақл-заковати қудратига таъзим этишга даъват этади.

Масъудда учрайдиган тилалч иборалар:

Черков. Масжид, Будда ёдгорликлари.

Масъудни мустақкамлаш учун саволлар:

1. Ўрта асрлар архитектураси билан қадимги дунё архитектураси ўртасида қандай муносабат бўлган?
2. Ўрта асрлар меъморлигида қандай биналар архитектураси етакчилик қилган?
3. Ўрта асрлар меъморлигининг рамзийлигига нималарда кўринади?
4. Ўрта асрлар архитектурасида қўрғон архитектурасининг ўрни қандай бўлган?

МАВЗУ 9. ВИЗАНТИЯ АРХИТЕКТУРАСИ.

Ўрта асрнинг муҳим маданият учоқларидан бири Византия давлати-дир. Шарқий Рим империясида 395 йили вужудга келган бу давлат 1453 йилгача яшади. Варварлар ҳужумидан бир мунча четда бўлган бу давлат узоқ вақт антик ҳаёти ва маданияти анъаналарини сақлаган ҳолда, аста секинлик билан янги фармацияга-ўрта асрларга ўта бошлади.

Бу ерда антик архитектура анъаналари эъозланди ва давом эттирилди. Шу билан бирга, бу анъаналар мустаҳкамланиб бораётган феодализм ғоялари, христиан дини идеалогияси билан бойитилди.

Византия архитектурасида идеал образга эга бўлган муносабат ўз қийматини сақлаб қолди.

Расм 78. Константинополь плани, XIV аср. Черковлар 1-Пантократор; 2-Липс; 3-Хор

Византия меъморчилигининг ўзига хос томонларини IV асрда унинг майдонига христиан динининг кириб кела бошлаган давридан шаклланиб бошлади. Бу хусусият Византиянинг дастлабки гуллаган даври VI-VII асрларда яққол намоён бўлди. Константинополь бу даврда катта Византия империясининг фақат сиёсий маркази эмас, балки маданий ўчоғига ҳам айланди. «Иккинчи Рим» деб ном олган бу шаҳарда монументал қурилыш санъати ривожланди.

Бу ерда хашаматли монастыр ва ибодатхоналар ансамбилини яратиш еткази ўринни эгаллайди. Бу ансамбль типлари ранг-баранг Айниқса, Византия учун антик ижтимоий маъмурий биноларини қуриш санъати анъаналари асосида қурилган марказий гумбазли ва чузиқ базелика типдаги ибодатхоналар қурилиши характерлидир.

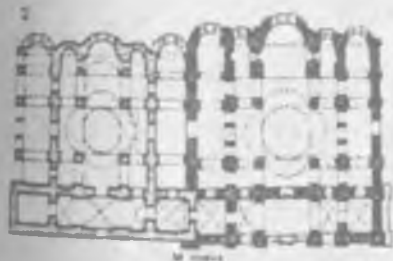
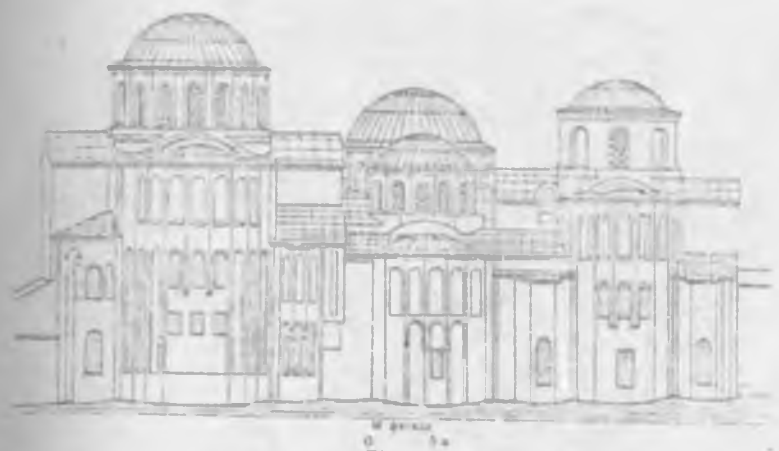
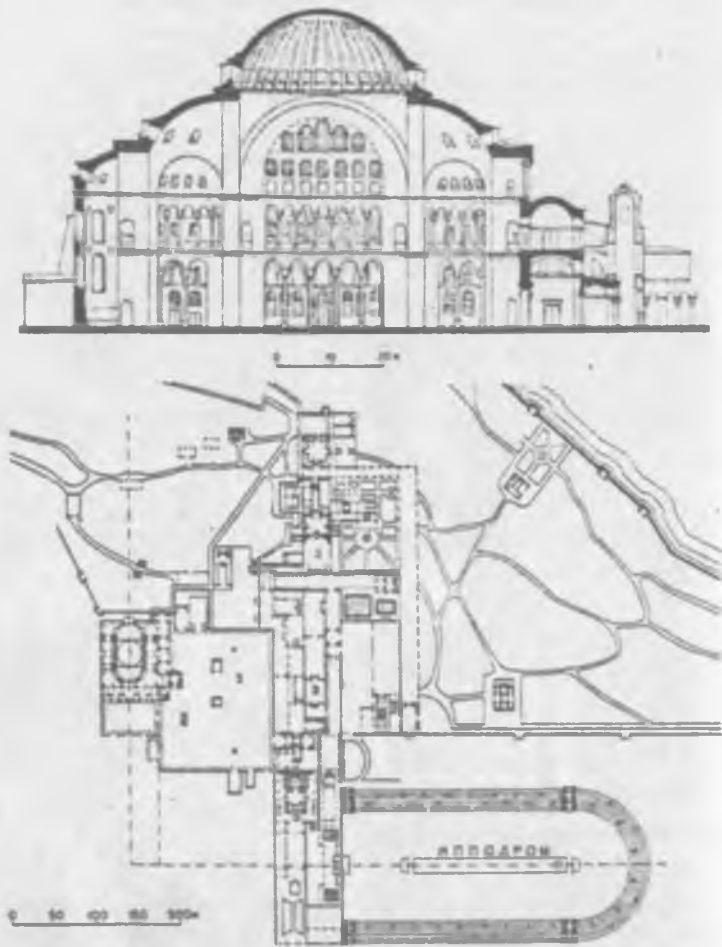

Рис. 79. Константинополь. Пантократор монастыри черковлари. XII аср 1-шарқий фасад; 2-Мануил Комнининг қурилишгача бўлган пldни (марказда)

Бу бицоларда ички интерьернинг фазовий кенглиги христиан ибодати талаби асосида ечилгандир. Бу бинолар ташқи қурилишидан содда, вазмин, лекин ички кенглик ниҳоятда нафис ва серхашамдир. Шу мақсадда чesмop интерьер учун ёрқин, сержило мarmap, oлтин ва шунга ухшаш қimmatбаҳо материаллардан кенг фойдаланган. Нур ва соянинг хона ичидаги мослиги унга алоқидда сирли ва сеҳирли куч бахш этган.

Илк Византия ибодатхонасининг намунаси - Равеннадаги уч нефли Сант Аполлинаре Нуово базеликасида шу хусусият уз ифодасини топган. Чузиқ базелика типиди ишланган бу ибодатхонанинг марказий кенг нефи тепадаги дарчалардан тушаётган нурлар ҳисобига янада тантанаворлик кашф этади. Ён нефлар устуларнинг ритминини янада оширади. Асосий диний маросимлар утадиган майдонга йуналтирилган.

Расм 80. Константинополь. София собори. 532-537 йиллар. Траллик Анфимий ва Милетлик Исидор. Қирқим Константинополь. Шаҳар марказининг плани. 1-София собори; 2-Августейон форуми; 3-Қатта Император қасри.

Авеннадаги марказий қуббали Сан Витале черкови (521-547) нинг ички қисми девор ва поллари рангта бой мозайка билан безатилган, рангли мармар билан пардозланган. Византия меъморлиги услуби грек ва рим меъморлиги традицияларининг маҳаллий традициялар билан уйғунлашишидан вужудга келди.

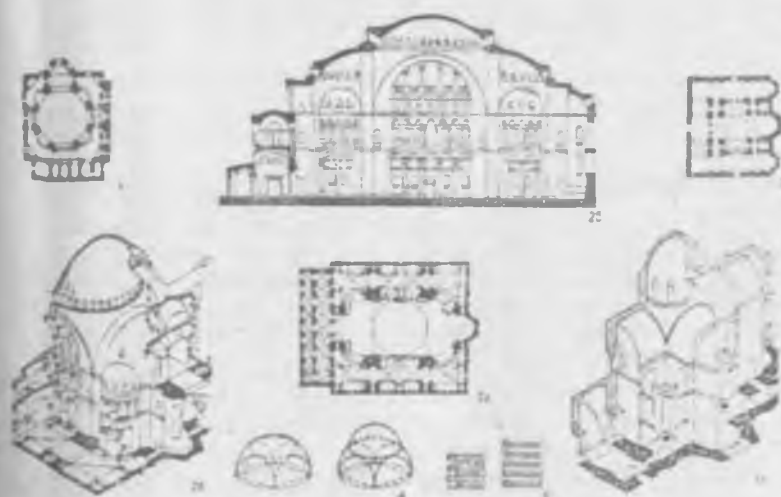

Рис. 81. Византия архитектурасидаги конструкциялар ва тузилмаларининг типлари 1-маркадштирувчи гумбазли тузилмаси — Константинопольдаги Сергия ва Вакха черкови, 527 й; 2-гумбазли базилика — Константинопольдаги София собори (532-537 йиллар) а-план, б-қўрқим; в-конструктив тизим (интерьернинг марказий қисм фрагменти); 3-крест-гумбазли тузилма; а-план (Календер-Джам, IX аср); 4-марказий қисмининг конструктив тизими; 5-елкандаги гумбаз ва елканли равоқ схемаси, 5-византияча девор териш

Жумладан, Константинопольдаги Сафия ибодатхонаси ўз конструктив тузилиши жиҳатидан Пантеон ибодатхонаси конструкциясига ухшаб кетади, лекин бу ухшашлик бир мунча яширинган ҳолда татқин этилиши билан характерланади. Византияликлар грек-рим арк-гумбаз системасидан

ҳам ўз мақсадларини ифодалаш учун фойдаланганлар. Византия меъморлигида хона кенлигига алоҳида эътибор берилишини таъкидлаш лозим. Интерьер фазоси актив, таъсирчан, ҳаяжонли хона ичининг кенлиги, чексиз ва улутвор бўлиб туюлиши, серхашамлилиги билан кишига психологик таъсир таъинишига қаратилган. Византия меъморлиги ва маданияти ҳақон халқлари меъморлиги санъатини маданиятини ривожланишига катта таъсир ўтказди. Жумладан, бу маданият жанубий славяндарга ўз таъсирини кўрсатди. Қалъини Рус архитектураси ва маданияти тараққийида муҳим роль уйнади.

Рис. 82. Константинопольдаги София собори (532-537 йиллар) интерьер

Мавзуда учрайдиган таянч иборалар:

Константинополь, ибодатхоналар ансамбли, базелика, неф, гумбаз, па-руслар

Мавзунини мустаҳкамлаш учун саволлар:

1. Византия меъморлиги қадимги Рим меъморлигининг вориси эканлигини нимада кўрилади?
2. Константинополдаги Суфия ибодатхонасининг шажмий-фазовий ва конструктив тузилишлари қандай?
3. Илк Визант даврига мансуб марказий композицияга эга булган қандай ибодатхоналар бор?
4. Салбсимон гумбазли ибодатхоналар қандай ривожланиш босқичларини ўтди?

МАЗЗУ 10. КАВКАЗОРТИ ХАЛҚЛАРИ АРХИТЕКТУРАСИ.

(АРМАНИСТОН, ГУРЖИСТОН)

Ўрта асрлар архитектураси ва маданиятида Кавказ халқлари, жумладан, Арманистон, Грузия, Озарбайжон халқлари архитектураси ҳам алоҳида ўринни эгаллайди.

Бу халқлар архитектураси қадимги маҳаллий архитектура анъаналарига эга бўлган, ўрта асрнинг муҳим маданият ўчоқларидан ҳисобланади. Улар Византия ва Эроннинг ютуқларидан фойдаланиб, ўзига хос архитектура яратдилар ва жаҳон маданияти хазинасини бойитдилар. Кавказортида феодал муносабатлар жуда эрта ривожланди. Бу ердаги иқтисодий жиҳатдан тараққий этган айрим районларда IV-V асрлардаёқ феодализмга ўтиш жараёни сезиларли бўлди. Лекин унинг тулиқ ғалабаси бирмунча ўзоққа чузилди.

Кавказ халқлари архитектурасининг дастлабки гуллаган даври V-VII асрларга тўғри келади. IV асрдан бошлаб, Арманистон, Грузия сунгра Озарбайжоннинг шимолий қисмида христиан дини тарқалди. Натижада маҳаллий дин билан боғлиқ булган купина ёдгорликлар вайрон қилинди. Христиан дини, айниқса, Арманистон ва Грузия мустаҳкамланиб, бу давлатларнинг Сурия, Кичик Осиё ҳамда Шарқий Рим империясининг бошқа маданият ўчоқлари билан алоқасини янада кучайтирди. Шу билан бирга, бу ерларда маҳал шариот талабидан келиб чиқиб, меъморлик, тасвирий ва амалий санъатда янгича ўзига хос услуб пайдо бўлди.

Жумладан бу ерларда феодалларнинг қургон-қасрлари билан бирга, фуқоро меъморлигининг янги типлари карвон-сарой, уст

очик бозорлар вужудга келди. Бу даврда қурилган ибодатхоналар плани конструктив тузилиши ҳам, бадий безатилиши жиҳати феодализмга ўтиш жараёнида сезиларли бўлди. Лекин унинг тулик галабаси бирлик, айниқса, марказий қуббали биноларда яққол намоён бўлди ва жаҳон меъморлиги санъатида кузга қуринарли уринни эгаллади.

Кавказ халқлари архитектураси X-XIII асрларда энг гуллаган даврини бошидан кечирди. Грузия ва Арманистон урта асрлар монументал меъморлик санъати хажмий-пластик счилиши характери билан фарқ қилади. Марказий қуббали Кавказорти ибодатхоналари зинасимон композицияга эга бўлиб, унинг меъморлик ҳажмлари ўртага қараб баландлашиб боради. Черков биносининг тўрт томони ўзига фронтонлар билан тугалланади. Бинонинг ташқи зинасимон композицияси интерьернинг ички характерга мос келади.

Ибодатхоналар кўп ҳолда тошдан ясалган. Уларнинг ташқи томони тош плиталари билан пардозланган ҳамда декоратив хайкалтарошлик санъати билан безатилган. Арманистон ва Грузия архитектурасининг ўзига хос томонлари хайкалтарошлик, меъморлик нақшлари, рангасвир ва турли хилдаги амалий-декоратив санъатда ҳам яққол намоён бўлди.

Жумладан, хайкалтарошлик санъати Византияга нисбатан салмоқли ўринни эгаллади. Нақшлар мавзу ва услуб жиҳатидан ранг-баранг. Рангасвир иконаграфик фарқи билан бирга, ўзига хос бадий стилистик хусусиятларга ҳам эга.

Илк ўрта аср меъморлиги тўғрисида IV-V асрларда қурилган биноларнинг қолдиқлари маълумот беради. Бу даврда қурилган христиан ибодатхоналари, асосан, бир нефли ва уч нефли бўлиб, уларнинг томи ярим цилиндрик равоқлар билан беркитилган ёки текис ёпилиб, икки нишабли булган.

Илк базелика типдаги христиан ибодатхоналари чузиқ, деворлари силлиқ, яхши текисланган тўртбурчак тошлардан қурилган. Улар стилобат устига урнатилган.

Христиан динининг ривожланиши у билан боғлиқ булган қурилишларни ҳам ривожлантирди. Ҳажм жиҳатидан катта ва хашаматли бўлишига эътибор берилади. Жумладан Еревуьск базеликасининг ички интеръери кенг ва бебаҳо бўлиб, ўрта неф баланд қилиб ишланган. Биёо деворлари қуркам бўлиши учун эшик ва дарчалар атрофи рельефлар билан безатилган.

VI-VII асрлар меъморлигида хоналарнинг яхлит бўлишита алоҳида эътибор берилди. Баъзи базеликалар эса қуббали ибодатхоналарга айлантирилди. Талин қишлоғидаги ибодатхона шунга мисол бўла олади. Меъмор уч нефли базеликанинг планини

узгартирмаган ҳолда, унинг марказий қубба билан тугалланган қисмига алоҳида эътибор берди.

Расм 82. Санатлуидаги монастыр ансамбили. X-XIII аср.

Расм 83. Санатлуидаги кўприк. 1192 йил.

Арман меъморлигининг ўзига хос томонлари Эчмиадзин яқинидаги Рипсима ибодатхонасида яққол сезилди. Бу ибодатхона плани асосига ҳамма томони тенг булган бут олинган. Унинг тўрт томони абсида билан тугалланган. Бинонинг ташқи томони яхлит, салобатли. У узининг аниқ нисбати, девор фактурасининг ёкимли қилиб ишланганлиги билан характерланади. Бино силуэти яхлит ва аниқ тўзилиши билан хотирада яхши сақланади. Ибодатхона саккиз қиррали барабан билан тугалланган.

Арманистон меъморлигида, асосан, плани тўртбурчак ёки квадрат булган марказий ибодатхоналар билан бирга, VII асрда қуббалиротонда деб номланган ибодатхоналар кенг тарқалди. Шундай ибодатхоналардан бири Автиё Григорий ибодатхонаси ёки Звартноц характерлидир. Бу ибодатхоналарнинг ҳамма томони тенг булган бутсимон планда, унинг учлари эса абсида билан тугалланган. Лекин бу ибодатхона юқоридагидек тўртбурчак ичида эмас, балки қатин девор билан айлантирилган девор ичига жойлаштирилган. Ташқи кўринишдан у юқорига кичрайиб боровчи уч цилиндрик барабани э-

латиб, томлари конуссимон қилиб ёпилган. Бино деворлари арк, буртма нақшлар билан безатилган.

Расм 84. Эчмиадзиндаги Рипсима ибодатхонаси. 818 йил.

Звартноц ибодатхонаси, унинг бадий безатилиш услуби кейинги Кавказорти халқлари архитектураси тараққиётида муҳим ўринни эгаллайди. Ибодатхоналар мозайка ва деворий суратлар билан безатилган.

Араблар томонидан VII асрда Арманистон ерларининг забт этилиши архитектура тараққиётига тўсиқ бўлиб, бу ҳол қарийиб 200 йил давом этди.

Фақат араб халифалигининг парчаланиши ва Арманистоннинг чет эл истеълосидан қутулиши иқтисодий-сиёсий ҳаётда жонланиш бошланди. Йирик феодал ер ҳужалиги мустаҳкамланиб, кенгайиб борди. IX асрнинг иккинчи ярмидан бошлаб, ягона давлат яратишга интилиш сезила бошланди. Бу давр меъморлик санъатининг ҳаракатли томонлари Ванкули жанубий қирғоқларида, Ахтамар оролидаги подшонинг ёзги резиденциясида яққол намоён бўлди.

Бу ерда икки қаватли уйлар, хашматли сарой булган, унинг деворлари эса суратлар буртма тасвирлар билан безатилган ва нақшланган. Бу сарой бизгача сақланмаган. Лекин унинг атрофидаги жуда куп бинолар ва булар ичида айниқса, ибодатхона (915-921) машҳурдир. Ибодатхона ички деворлари суратлар билан безатилган. Эндиликда ташқи безак бино деворларидаги текисликка манзарали курилиш бахш этган.

Х асрнинг иккинчи ярмидан бошлаб, Ани шаҳри Арманистоннинг маданий ва сиёсий марказига айланди. Бу ерда қўрғон, ибодатхоналар қад кутарди. Булар айниқса, ибодатхоналар, асосан, у қурилиши ва плани жиҳатидан VI-VII асрлардаги меъморлик традицияларини давом эттиради, баъзан такрорлайди. Жумладан Анидаги Авлиё Георгийнинг думалоқ ибодатхонаси Звартноцнинг айна тақроридир.

Х-XI асрлар меъморлигининг ўзига хос хусусиятларидан бири шуки, улар тоғ манзарасига уйғунлаштириб қурилган. Табиат ва меъморлик композицияларининг бундай узвий боғлиқ бўлиши, айниқса, черков ансамблларида яхши сезилади. (масалан Севан култ атрофидаги черков ансамбли).

Гегам тоғларида жойлашган қоя монастыри, Айриванк монастыри ансамбли ёки Гегард композицияси ўзига хослиги билан ажралиб туради. Ҳорга жойлашган бу ансамбль жуда чиройли. Ҳор ичига уйиб ишланган хоналар ер устига ўрнатилган черков хоналарига ухшайди.

XII-IV асрлар меъморлиги тўғрисида гапирилганда, унда бадий безакка эътибор кучайганлигини эслаш керак. Чунки, XII асрдан бошлаб, эндиликда катта йирик бинолар қурилиши тўхтади, ибодатхоналар ўлчами кичрая бошлади. Лекин биноларнинг ташқи томонини безашга эътибор кучайди.

Грузияда илк христиан дини билан боғлиқ бинолар (V-VI асрлар) базеликадир. Улар Кичик Осиё, Албания, Сирия, Арманистондаги базелика биноларига ўхшаш. Лекин у маҳаллий анъаналар билан бойитилган. Уч қаватли зинали супача устига қурилган бино ташқи томондан содда ва паст, оғир қурилишга эга. Лекин асосий диққат интерьерга қаратилган. Кенг хона деворлари аниқ, яхлит шакллар унинг ичи эмоционал имкониятларини оширади. Бино интерьерларини безашда тошдан яратилган капител ва пластлар муҳим ўринни эгалдайди. V аср охири ва VII асрда марказий қуббали қурилиш кенг ўринни эгалдайди ва унинг турли

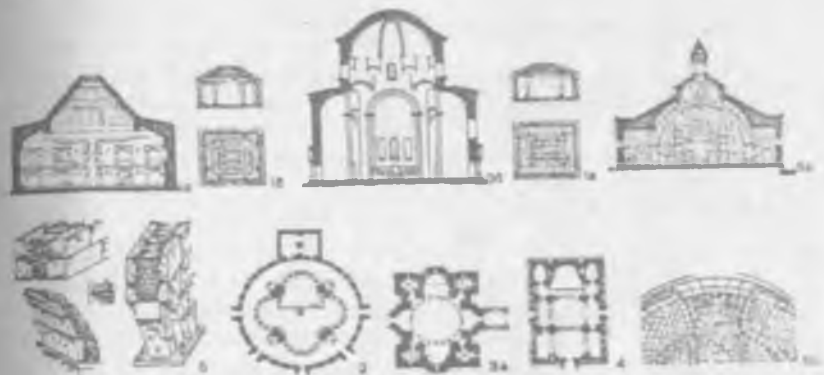

Расм 85. Мхетдаги Свети-Шовели Собори, 1010-1029 й, план, фасад

вариантлари ишлаб чиқилди. Мхетдаги Джвари ибодатхонаси Грузия меъморлигининг характерли томонини ўзида мужассамлаштиргандир. Ҳажм жиҳатдан монументал қурилишга эга бўлган бино ва табиат манзараси билан уйғунлашиб кетган ва унинг бир булаги сифатида идрок этилади. Джвари ибодатхонасининг шакли бут шаклида бўлиб, унинг чеккаларида ярим айлана абсида мавжуд ва бут квадрат ичига туширил-

Расм 86. Црмидаги ибодатхона, 626-634 йиллар. Реконструкция

Расм 87. Арман ва Грузия архитектурасида қурилиш услуб тузилмалар типлари. 1-халқ уйлариининг конструктив схемаси: а-Грузия дарвозаси; б-в-Арман глахатуни; 2-марказлашган тузилма — Эчмиадзин яқинидаги Звартноц ибодатхона (Арман) 641-661 й.; 3-марказий-гумбазли тузилма-Мхет яқинидаги Джвари ибодатхона (Грузия) 590-604 й. а-план; б-қирқим; 4-гумбазли базелика — Анидаги собор, 981-1009 й. план; 5-девор, арк ва равоқ конструкциялар; 6-аркин кесувчи конструкция. а-Ахпат монастыридаги катта гавит (Арман), 1209 й. б-арк конструкцияси

ган, бурчакларида хоналар мавжуд. Бино композицияси саккиз қиррали баланд бўлмаган барабан билан туталланган. Ташқи девор бўртма тасвир ва нақшлар билан безатилган.

Марказий қуббали ибодатхоналар типларидан яна бири, тўрт устун устига ўрнатилган қуббали бинолардир. Бу устунлар бинонинг марказига қўйилган ва унинг ўзига катта гумбаз ўрнатилган. Қуриш санъатининг бу принципини шарқий христиан меъморлигининг катта ютуғи бўлиб, бошқа мамлакатларга ҳам кенг тарқалди ва ривожланди.

Араб истёълосининг сусайиши Грузияда киязлик ва подшо-дикларни вужудга келтира бошлади. Натижада бу ерларда миллий ба-

дий мактаблар шакллана бошлади. VIII-IX асрларда Грузия меъмورлигида икки куббали базелика типи шаклланди. Бино қурилиши паруслардан кенг фойдалана бошланди.

Грузия архитектурасининг энг гуллаган даври XI-XIII асрларга тўғри келади. Бу даврга келиб, Грузия яқин Шарқдаги энг ийрик давлатлардан бирига айланди, моддий ва маънавий ҳаётида ривожланиш содир бўлди.

Мавзуда учрайдиган таялч иборалар:

Қўрғон қасрлар, карвонсарой, гумбазли ратонда, икки гумбазли базелика паруслар.

Мавзуда мустаҳкамлаш учун саволлар:

1. Арманистон меъмورлигида қандай хусусиятлар, иншоат типлари ва конструкциялари ривож топди?
2. Гавит нима?
3. Грузия меъморлигида қандай ибодатхоналар типлари шаклланди ва ривожланди?
4. Дарбаза нима?

МАВЗУ 11. ШАРҚИЙ САҲОЛИБЛАР СЛОВЯНЛАР, ҚАДИМГИ РУС АРХИТЕКТУРАСИ.

Қадимги Рус санъати тарихи шарқий словянларнинг биринчи феодаЛ давлати Киев Руси ташкиЛ этилиши (X аср) дан бошланиб, Россияда ўрта аср муносабатлари ва бадий маданият принципларининг инқирозига юз тутишигача (XVII аср) булган даври уз ичига олади. X асргача шарқий словянлар бино, катъа-қўрғонлар ҳамда ибодатхоналарни лой ва ёғочдан қўрганлар, зодагонларнинг уйлари ҳамда қадимий дин билан боғлиқ бўлган ибодатхоналар ёғоч уймакорлиги ва деворий суратлар билан безатилган. Тош, лой, ёғочдан ясалган идилар X асргача ҳам лайкаЛтарошлик мавжуд булганлигини тасдиқлайди.

Қадимги Рус санъати бевосита ўзига яқин халқлар санъати ва маданияти таъсирида ривожланган бўлса ҳам, лекин ўзига хос фазилатларга эга булиб, ўрта асрнинг муҳим маданият учоқларидан бири ҳисобланади. Қадимги Русда феодаЛ муносабатлар бошқа мамлакатлар, масалан, Византия сингари, қўлдорлик формациясини бошидан кечирмасдан бошланди.

Қадимги Рус санъатидаги ўзига хос хусусият меъморликда, айнақса, фуқаро меъморлиги, катъа ҳамда ибодатхоналар қуриш санъа-

таш якқол номоён бўлди. Қадимги Рус меъморлигининг композициялари табиат билан уйғунликда ишланиши ва унинг характериға мос келиши билан характерланади. Бу бинолар шакл ва тип жиҳатидан ранг-баранг бўлиб, энг қадимги давр ёғоч ва тош меъморлиги санъати билан боғлиқлиги сезилади.

Феодал муносабатлар шарқий славянларда биринчи минг йилликнинг ўрталарида пайдо бўлди ва VIII-IX асрлар чегарасига келиб, бу шаклланиш тугалланди. Бу процесснинг тезлашишида IX асрда Киев ва Новгороднинг юксала бошлаши ва иририк Киев Руси давлатининг пайдо бўлиши муҳим уринни эгаллайди. X асрда христиан дини расмий давлат дини деб қабул қилинди. Бу Руснинг ғарбий Европа ва Византия билан алоқасини кучайтирди. Византияликлар яратган меъморлик принциплари ҳам Русга кириб келди. Тошдан қурилган ибодатхоналар пайдо бўлди. X аср ва XI асрнинг биринчи ярмида Киев Руси Европада кузга қурунган иририк давлатлардан бирига айланди. Санъат ва маданият соҳасида ҳақиқий гуллаш даврини бошидан кечирди.

Даврнинг муҳим меъморлик ёдгорлиги Киевдаги Авлиё Сафия Собори Киев Русининг бош ибодатхонаси бўлиб, у давлатнинг куч қудрати ва яғоналигини тараннум этади. 1037 йили қурила бошлаган бу соборларни Византия меъморлигида кенг тарқалган будсимон қуббали системадан олинган бўлиб, беш нефли қилиб ишланган. Лекин у Византиянинг шу типдаги биноларидан узининг ташқи қўриниши, энг аввало, ун уч қуббали қилиб ишланиши билан ажралиб туради. Бинонинг марказий қисмида энг катта ва баланд қубба бўлиб, у бинони мустаҳкам ва қудратли қилиб кўрсатади. Бино атрофи галереялари билан уралган. Улар эса бинога энгиллик киритади.

Бу галереялар баланд қубба атрофида пасайиб бораётган майда қуббалар билан биргаликда бинонинг декоратив томонини янала бўрттириб кўрсатади. Ибодатхонанинг тантанавор пирамидал композицияси, қуббачаларнинг яғона иририк қубба атрофида бирлашиши буларнинг ҳаммаси меъморнинг асосий гояси феодал иерархиясини, Киев Руси давлатини қудратини улуғлаш халқнинг энгилмаслигини

Расм 88 Черниговдаги Пятницкая черкови, XII-аср охири XIII-аср бошлари.

кўрсатишга қаратилган.

Шуни таъкидлаш керакки, бу даврда қурилган ибодатхоналар фақат тоат-ибодат учунгина мўлжалланиб қолмай, давлатнинг муҳим сиёсий ва маданий маркази вазифасини ҳам утаган. Бу ерда тантанали маросимлар, йиғинлар утказиш, элчиларни қабул қилиш, давлат хазинасини сақлаш учун ҳам фойдаланилган.

Киев Руси парчаланишидан кейин ташкил топган князликлар ичида Владимир ёки Владимир-Суздаль князлиги энг кучли бўлди. У XII асрда ташкил топиб, XII аср охири ва XIII аср бошларида Буюк Владимир князлиги деган унвонни олди ва хатто, Киев князлигини узоқ ҳокимиятига итоат этишга мажбур этди.

Расм 89 Русия архитектурасида қурилиш услублари ва тузилмаларининг типлари (XII-XIII-аср бошлари) 1-Владимир яқинида Нерлидаги Пакрова черкови, 1165 й. (план, қирқим, деворларнинг терилиши); 2-Черниговдаги Пятницкая черкови XII-XIII-аср бошлари (план, қирқим, портал деталі); 3-Новгород яқинида Нередицедаги Спаса черкови, 1198 й. (план, қирқим, деворларнинг терилиши).

Меъморлик санъати Буюк Владимир-Суздаль князлигини улуғлаши, қудратини намойиш этиши зарур эди. Шу бойисдан Владимир шаҳри қурилишига алоҳида эътибор берилди. Бу ерда қурилган биноларнинг кўпчилиги оқ тошдан яратилган бўлиб, бу материал унга ўзига хос нафосат бахш этган.

Владимир князлигининг илк оқ тошдан қурилган меъморлиги Переславл-Зелескийдаги бир қуббали Спасо-Преображенский соборидир. У декоратив безаклардан ҳоли, кўриниш жиҳатидан яхши ҳамда меъморлик композициясининг симметрик ечими билан харақтерланади. Владимир меъморлигининг машҳур ёдгорликлардан яна бири "Тиллакор дарвоза" (1164) бўлиб, у рус қалъа-қурғон меъморлигининг нодир ёдгорлиги ҳисобланади.

Владимир меъморлигида "Успенский собори" алоҳида ўрин эгаллайди (1158-1161). У Киевдаги асосий умумрус Авлиё Сафия ибодатхонаси сингари улғувор, кўркем бўлиши, шаҳарнинг ҳақиқий сиёсий

ва маданий маркази вазифасини уташи, шу билан бирга. Владимир хокимиятини тараннум этиши лозим эди. Рус меъморлигига хос бўлган фазилат, айниқса, Нерлидаги Покров черковида (1165) ҳамда Владимирдаги Дмитриев соборида (1194-1197) янада яққол номоён бўлади.

Рис. 90 Нерлидаги Паркова ибодатхонаси 1165 й

Рис. 91 Владимирдаги Дмитриев собори 1194-1197 й

Нерлидаги Покров черкови қадимги Рус меъморлигининг энг поэтик ёдгорлиги ҳисобланади. Шаҳардан чекада қурилган бу черков ўзининг ниҳоятда нафис ва эркинлиги билан ажралиб туради. Бир қуббали, юқорига чузиқ ҳолда қурилган бионинг дубулгаси цилиндрлик барабан устига ўрнатилган. У бинодаги снгилликни янада бурттиради.

X-XI асрларда Новгород Киев давлатидаги катта шаҳарлардан бири бўлиб, қадимги Руснинг муҳим маданият ўчоғи саналган. XI аср ўртасида бу ерда қурилган Авлиё София ибодатхонаси шундан далолат беради. Бу собор ўз плани жиҳатидан Киевдаги соборга ухшаш, лекин ундан бир оз кичик ва беш баҳайбат дубулгани эслатадиган гумбазлидир.

Бу гумбазлар юмалоқ пойдевор-барабанларга ўрнатилган. Бинонинг ташқи томони безаклари содда деворлари тик силлиқ ортиқча безаклари йўқ. Бинонинг бундай безатилиши унга яхлитлик, сиполик ва улуғворлик бахш этади. Новгород 1136 йили кузғолондан сунг йирик бояр ва савдогарлар республикасига айланди.

Спас Нередице ибодатхонаси ҳамда Юрьев монастырининг Георгиев сабори шу давр Новгород меъморлигининг ўзига хос томонини намоён этади.

Бир гумбазли Спас черкови ташқи безакларининг оддийлиги билан характерланади ва ўзининг хушманзаралиги, кўркемлиги билан яққол таассурот қолдиради.

Рәсм 92. Новгород. София собори. 1045-1054 й. Ғарбий фасад

Новгород Ситуацион план XII аср 1-Детинцедаги София собори; 2-Борис ва Глеб собори; 3-Николо-Дворищенский собори; 4-Духов монастыри; 5-Зверин монастыри. Штрих билан Новгороднинг чуқурроқ маданият қатламига эга бўлган дастлабки кучиб келганлар территорияси курсатилган.

XII-XIII асрларда Новгород ва Владимирдаги меъморчилик ёдгорликлари кейинги Рус санъати тараққиётида муҳим уринни эгаллайди.

Рис. 93. Новгород-Псков меъморчилиги XI-XII аср. Чапда — Новгороддаги София собори, 1045-1052 й., б- Псковдаги Мирожский монастырининг собори, 1156 й. реконструкция; в-Новгороддаги Прынский церкви, XII аср охирлари.

XIV аср Новгород меъморлигининг классик, ноёб ёдгорлиги Федор Стратилат черкови ҳамда Спас-Преображенский собори ҳисобланади.

Бу бинолар улғувор, серхашам ва гузалдир. Бинонинг бундай гузал бўлишида турли шаклдаги тахмончалардан ўринли фойдаланилган, учбурчаксимон чуқурчалар, содда аркалар муҳим роль ўйнаган.

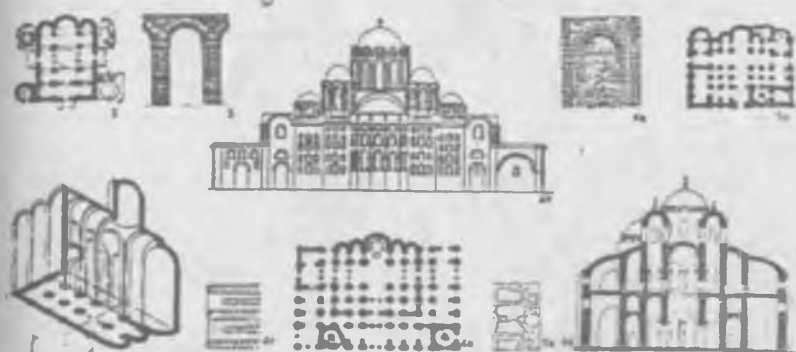

Рис. 94. Киев Руси архитектурасидаги қурилиш услуб ва тузилмалар типлари. 1-Спасагагонанинг крест-гумбазли тузилмасининг схемаси; 2-Черниговдаги Спасо-Преображенский соборининг плани (1036 й.); 3-интерьер аркадаги мисол; 4-Киевдаги Софии собори (1037 й.), а-план; б-шарқий фасаднинг реконструкцияси; в-марказий апсиданинг фрагменти; г-деворларни териш; 5-Новгороддаги Софии собори (1045-1052 й.), а-план; б-қўндаланг қирқим; в-деворларни териш.

Маъруда учрайдиган таялч иборалар:

Цилиндрсимон барабан, Кисадаги Авлиё София ибодатхонаси, Владимирдаги Успения собори.

Маъруи мустиҳламаи учун саволлар:

1. Ўрта аср Россия меъморлигининг қандай ўзига хос ривожланиш босқичлари мавжуд?
2. Кисадаги авлиё София соборининг гумбазлари нечта бўлган?
3. Владимирдаги шамда Москвадаги Успения соборининг умумий ва хусусий жиҳатлари нималардан иборат?
4. Ибодатхона — ёдгорликлар архитектурасида қандай умумийликлар бор?
5. Диний ва дунёвий архитектура жиҳатларининг улушлари XVII асрда қандай бўлган?

МАВЗУ 12. ОЗАРБАЙЖОН АРХИТЕКТУРАСИ.

Ўрта асирчилик бу ерда IV-V асрлардан бошланди. Бу даврда Озарбайжон сосонийлар давлати таркибида эди.

Илк феодализм даврида Озарбайжонда асосан эски шаҳарларни кенгайтириш, янги шаҳарларни қуриш борасида сезиларли ишлар олиб борилди. Илк феодализм асри санъати, айниқса, меъморчилиги кўпроқ яқин қўшнилари Арманистон ва Грузия архитектурасига яқин бўлган. VII асрда арабларнинг Озарбайжон ерларини босиб олиши унинг меъморчилиги санъати ва маданиятига катта таъсир ўтказди.

Бу ерларда ислом динининг тарқалиши эса у билан боғлиқ бўлган масжид, карвонсарой ва бошқа меъморлик ёдгорликларининг вужудга келишига сабаб бўлди. Низомий даври деб юритиладиган XII аср ва XIII асрнинг бошлари Озарбайжоннинг ўрта аср санъати ва меъморчилигида, амалий санъатида, маданияти тараққиётида алоҳида ўрин эгаллайди.

Бу даврда ҳунармандчилик ривожланди, қатор шаҳарлар йирик маданий марказга айланди. Озарбайжон маданиятининг йирик вакиллари шу ерларда яшаб ижод қилди. Булар ичида Ҳоконий, айниқса, Низомиддин Илём Низомий Ганжавий (1141-1209) алоҳида ўрин тутди.

Улар ўз асарларида материалистик дунёқарашни илгари сурдилар, меҳнат аҳлига зўр ҳурмат билан қарадилар, уларни ўз асарларида қуйладилар.

Бу асрларда меъморчилик ва тасвирий санъат (миниатюра) борасида ҳам катта ютуқлар қўлга киритилди. Шу даврда шаклланган монументал меъморлик принциплари кейинги бир неча аср мобайнида ўз қийматини йўқотмади.

Рис. 95. 1-Мардакян қишлоғидаги ҳаср минораси. 1232 й. уста Абд-ул-Мажид. Умумий кўриниш 2-Синиқ-қалъа минораси, 1078 й., тепа қисмининг умумий кўриниш 3-Қиз минора, XII аср бошлари, ғарб томондан умумий кўриниш 4-Барддаги мавзолей. 1322 й., уста Аҳмад, жануб томондан умумий кўриниш

XI-XIII асрларда Озарбайжоннинг кўпгина шаҳарлари қурилиш жадал ривожланди. Шаҳар деворлари, мудофаа қалъа ва миноралари, сарой, минорали масжидлар, мақбара, ҳаммом ва шунга ухшаш бинолар қурилди.

Синик қалъа, Қиз минора, Юсуф ибн Қуссир ва Мумин-хотин мақбаралари шу даврнинг нодир ёдгорликларидандир. Мутил галаларнинг Озарбайжон ерларига ҳужуми унинг санъати тараққиётини тўхтатиб қўйди. Лекин бу узоққа чўзилмади. XIV аср урталарида Ширвон шох давлати Шимолий Озарбайжонда узининг мустақиллигини ўрнатди.

XIV-XV асрларда монументал меъморчиликда кўзга кўринарли ёдгорликлар юзага келди, минорасимон мақбаралар қурилди. Булар ичида Қорабоғлар ва Бардос қишлоқларидаги мақбаралар диққатли сазовордир.

Боқудаги Ширвон шохлар саройи XV аср монументал меъморлигининг машҳур намуналаридандир. Эски шаҳарнинг энг баланд жойига қурилган бу сарой ансамбли бир неча ўн йил мобайнида қурилган бўлса ҳам, бадиий жиҳатдан ядлит бўлиб қуринади.

Рисм 96. Боқудаги Ширвон шохлар саройи, XV аср.

Сарой ансамблидаги турли ҳажм ва шакллар улчамининг ўзаро муносиблги, пештоқ, қубба ва минораларнинг ажойиб ритми бутун ансамбл бадиийлигини оширишга хизмат қилади. Ўйма нақш ва гишталарнинг теририлиши бинонинг бадиий-эмоционал томонини оширишга хизмат қилади.

Бу ансамбл меъморлигида Кичик Осиё, Эрон меъморлиги анъаналари билан боғлиқ.

налари таъсири борлиги сезилади. Лекин узининг композицион тузилиши ва бежиримлиги жиҳатидан тенги йўқдир. Урта асрлар Озарбайжон тасвирий санъати ичида миниатюра алоҳида урин эгаллади ва узининг энг гуллаган даврини бошидан кечирди.

Мавзуда учрайдиган таянч иборалар:

Сарой, минора, масжид, мақбара, ҳаммом, қалъа, минорасимон мақбара

Мавзунинг мустақамлаш учун саволлар:

1. Озарбайжон архитектурасининг неча ривожланиш босқичлари ва қандай асосий икки меъморлик мактаблари бор?
2. Шервон-Аншерон меъморлигининг хусусиятлари қайси иншоотларда узифодасини топган?
3. Бокудаги Шервон шохлар мажмуасига қандай иншоотлар киради?
4. Наҳичевон меъморлигининг хусусиятлари қандай иншоотларда узифодасини топган?

МАВЗУ 13. ТУРКИЯ АРХИТЕКТУРАСИ.

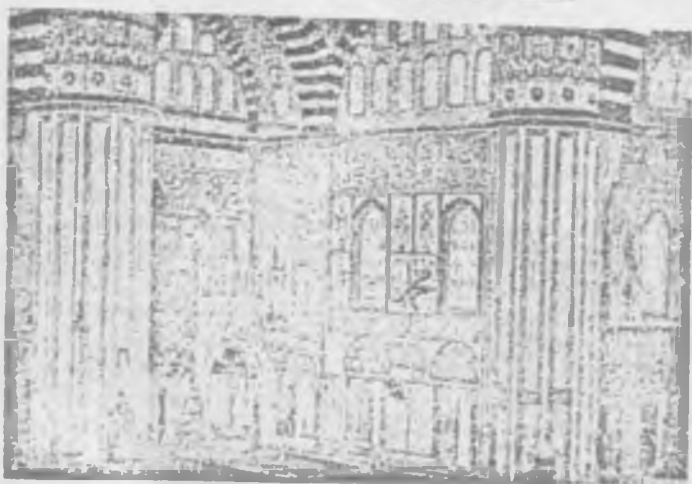
XI асрда салжук турклари (Ўрта Осиёдаги кучманчи туркий қабила) Кичик Осиёнинг каттагина қисмини босиб олиб, мустақил феодал давлатини ташкил этдилар. Қабила Кичик Осиёнинг каттагина қисмини босиб олиб, мустақил феодал давлатини ташкил этдилар.

Унга салжук сулоласи вакиллари раҳбарлик қилдилар. XIII асрга келиб, бу давлат Ўрта ер денгизи ҳавзаси ҳамда Қора денгиз соҳилларини ҳам эгаллаб, қудратли давлатлардан бирига айланди. Шу сиёсий, иқтисодий тараққиёт даврида архитектура ва маданият ҳам катта ривожланди.

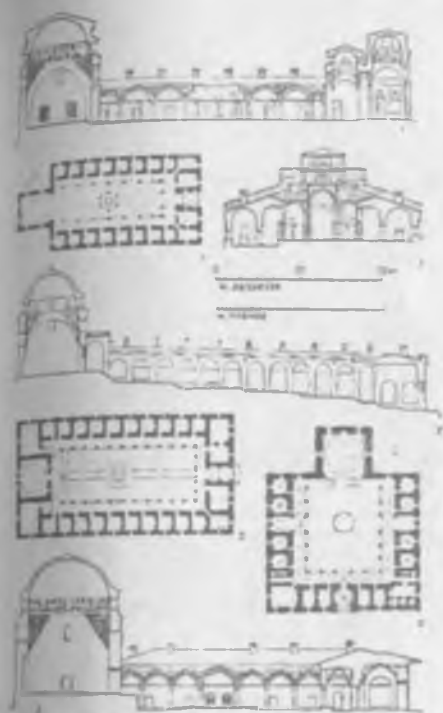
Шаҳар қурилиши кенгайди. Савдо-сотиқнинг усиши, ҳунармандчилик, маҳаллий декоратив санъат равнақига ҳам ажойиб таъсир ўтказди. Кулолчилик, гилам туқиш, металлдан бадий буюмлар яшаш соҳасида ютуқлар қўлга киртилди. Бу санъатлар маҳаллий анъаналар асосида ҳамда Кичик Осиёдаги яқин қўшни мамлакатлар, айниқса, Кавказorti, Эрон, Ироқ таъсирида шаклланди. Мутил галаларининг исътибодоти Туркия ерларининг қатор мустақиллика эга бўлмаган феодал ерларига парчаланишига сабаб бўлди. Лекин XIV аср бошларида катта бўлмаган князлик аста-секин уз ерларини кенгайтириб, тезда Усмон империяси деб ном олган давлатга айланди.

Шу даврда Турк маданияти, архитектураси ҳам уз тараққиётининг янги босқичига қадам қўйди. Меъморлик, тасвирий ва

амалий санъатда муҳим нодир асарлар яратилди. Бу меъморликнинг шаклланишида салжук даври меъморлиги анъаналари муҳим роль ўйнади.

Расм 97. 1-Конидаги Инже-Минор, 1252-1285 й. Портал. 2-Адрианополдаги Селимие мечити, 1567-1574 й. Уста Хужа Синан. Интерьер.

Расм 98. Мерзи-
фон Челеби
Мехмед мадраса-
си. 1414 й.

Расм 99 Бурса. 1-Йилдирим Боязид мадра-
саси. План, қирқим; 2-Боязид Йилдирим
госпиатли. План, қирқим; 3-Яшил мадраса.
1415 й. План, қирқим

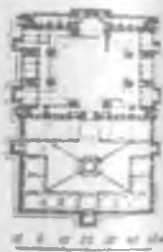
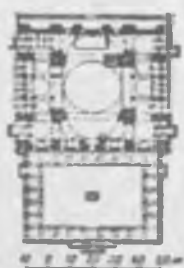
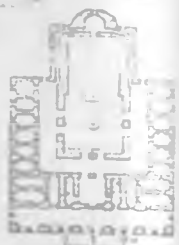
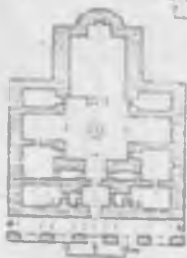
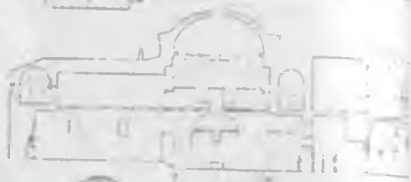
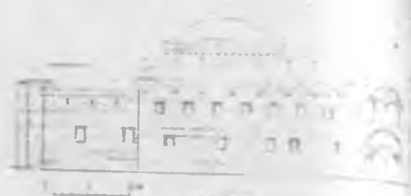
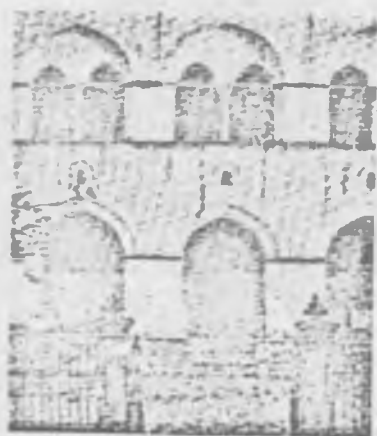

Расм 100. Стамбулдаги аҳоли уйлари.

Шу билан бирга, Византия меъморлиги ҳам шу давр меъморлигига унинг характериға сезиларли таъсир утказди. Бу таъсир туркларнинг Константинополни босиб олганларидан сўнг бошланди.

Турк меъморлари биноларнинг шаклан аниқлиги, нисбатларининг бежиримлиги ва қуббали бинолар қуриш иши билан катта муваффақиятга эришдилар. Арк қирралари, декоратив токчаларга, равоқларни безаб турган сталактиталар қурилган биноларнинг ниҳоятда жимжамдор бўлишига хизмат қилади.

Расм 101. Бурса. Мурад I Мадраса-мечити
1363 й. Асосий фасаднинг фрагменти, фа-
сад, қирқим, планлар

Расм 102. Адрианополдаги Селимие мечити. 1567-1574 й. Уста Хужа Синан. Умумий куруниши
ва план (ўнгда). Стамбулдаги Сулейман мечити. 1550-1555 й. Уста Хужа Синан. План (chapла).

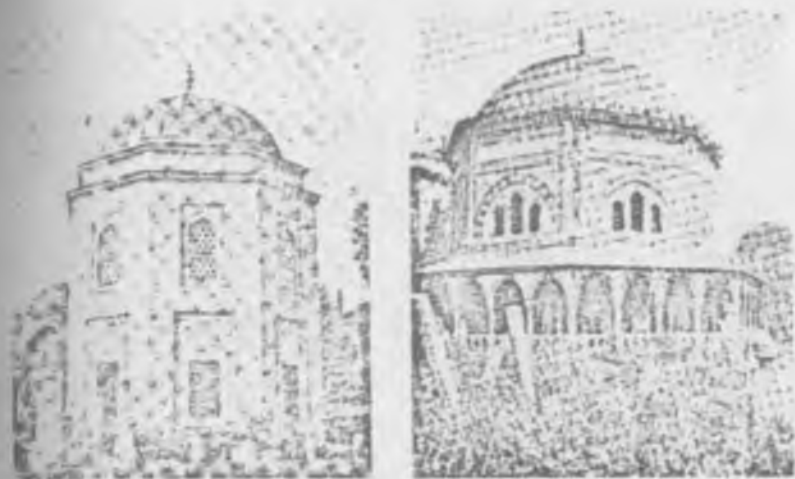

Рис. 103. Стамбул. Хайр-ед-Дин Барбаросса мавзолеји, XVI аср, Хужа Синан архитектураси. Умумий қўриниш. Сулейман мавзолеји, 1559-1560 й. Хужа Синан архитектураси. Умумий қўриниш.

Нақшлар турли геометрик шакллардан чалкашиб кетгандек қилиб ишланган. Усимликлар дунёсидан олинган шакллардан ташкил топган. Нақш ва рельефлар эпиграфик ёзувлар билан аралашиб кетган.

Рис. 104. Стамбул. Топ-Калу саройи. XVI-XIX аср. Иккинчи ҳовлига кириш дарвозаси, ансамбл плани 1-кириш дарвозаси; 2-иккинчи дарвоза, 3-ошхоналар (Хужа Синан архитектураси), 4-Эски Диван, 5-учинчи ҳовлига кириш дарвозаси, 6-ҳазинахона, 7-Аҳмед III кутубхонаси; 8-ҳарам, 9-госпитал, 10-мечит, 11-Богдош саройи.

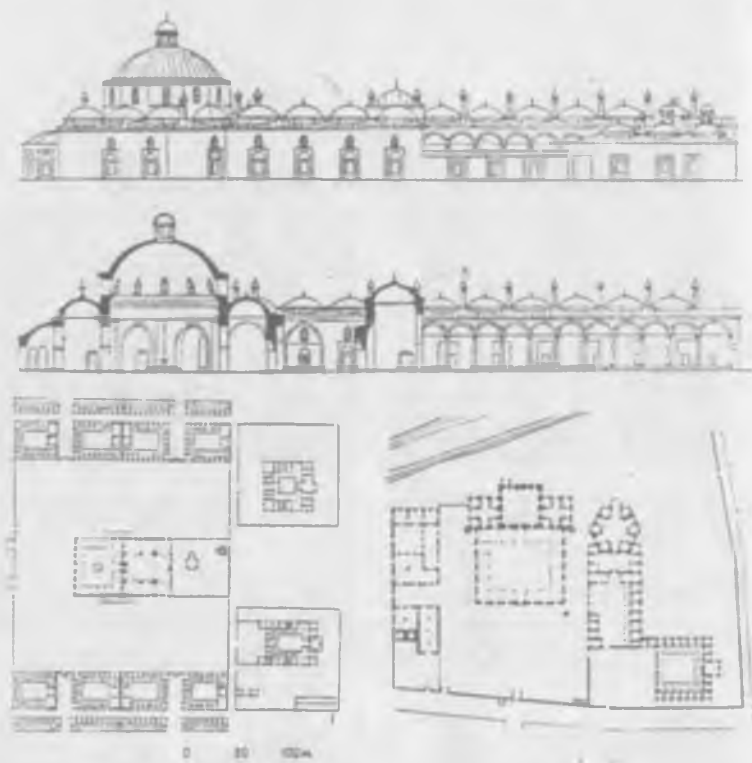

Рис. 105. Мадраза ансамбллари. 1-Стамбул Фатих мечити ансамбллари, XVI аср. План. 2-Эдирне Баязид II мечитидаги мадраса комплекси, XVI аср. План. Психиатрия госпитали. Фасад, қирқим.

Бино безагида деворлар рангига ҳам алоҳида эътибор берилди. Меъморлик равнақи декоратив санъат тармоқларининг ривожланишига таъсир қилди, ёғоч уймакорлиги борасида юксак чуққига эришилди. Усманийлар даври меъморлигининг дастлабки босқичида бевосита салжуқ меъморлиги анъаналари ривожлантирилган бўлса ҳам кейинроқ Константинополь ерларини босиб олгандан кейин, Византия меъморлиги анъаналари кенг урин эгаллай бошлади.

Турк меъморлари Византия ибодатхоналарини қуриш принципларини қабул қилиб, унинг қурилишига янги бадий мазмун киритдилар.

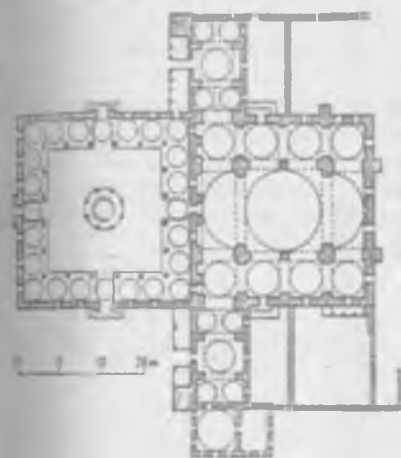

Рис. 106. Стамбул. Баязид мечити, 1505 й. Кемал-ед-Дин архитектураси. Умумий қурилиш, ҳовли галереяси, план.

Бу давр турк меъморлигида катта гумбазли бинолар қуриш, бинонинг ички фазовий кенглигига алоҳида эътибор бериш кучайди. Бу хусусда Истамбулдаги Султон Баязид II масжиди қурилиши ва планировкиси диққатга сазовордир.

Туркия амалий санъати билан шуҳрат қозонди. Кулолчилик, туқимачилик, гилам туқиш, металдан қурул аслаҳа ясаш борасида эришилган ютуқлар алоҳида ўрин эгаллайди.

Феодал даври Турк меъморлиги Яқин Шарқ бадий ҳастида муҳим роль ўйнайди. Турк меъморлари яратган меъморлик ёдгорликларини қушни мамлакатларга таъсири кучли бўлди. Кейинчалик турк меъморлари яратган сарой ва масжидлар типиди араб мамлакатларида, Болқон ярим ороли ва Кримда қўплаб бинолар қурилди.

Мавзуда учрайдиган таялч иборалар:

Сталактиталар, арк, декоратив тоқча, эпиграфик ёзув, Султон Боязид II мачити.

Мавзуи мустахкамлаш учун саволлар:

1. Туркия архитектурасида қайси архитектура купроқ таъсир кўрсатади?
2. Кония султонлиги архитектурасининг асосий жиҳатлари нималардан иборат?
3. Истамбулдаги Султон Боязид II масжиди архитектура қандай сифатлари билан характерланади?
4. Хужа Синоннинг қандай асарларини биласиз?

МАВЗУ 14. ХИНДИСТОН АРХИТЕКТУРАСИ.

VI асрда Гупта династияси ҳокимияти кучманчи қабилалар тазийқда ҳалокатга учради. Хиндистон феодализм асрига қадам қўйди. Шу даврга келиб, Хиндистонга ташқи ҳужумлар ҳам камайди ва Хиндистон иқтисодий ривожланиш, ташқи мамлакатлар билан сово-сотик ишларини олиб бориш имкониятига эга бўлди. VII аср меъморлиги, асосан Мадорас яқинидаги Мамаллапурама шаҳарчасида тулланган.

Расм 107. Хиндистон ва жанубий-шарқий Осиё мамлакатлари ва Хиндистон архитектурасидаги имолатларнинг конструкциялари ва тектоник аҳамиятлари. 1-қонтош қурилмалари бўйича қайта тикланган чайтъя ва виҳаранинг таъминий ёғоч конструкцияси; 2-Элтордаги монолит қирғим, 750 й.; 3-Бхубанешвардаги Лингараж харамининг қирғими, 1000 й.; 4-Мамаллапурамадаги монолит ратка, XIII аср; 5-Аджантадаги виҳара, VII аср; 6-Элтордаги қирғим ҳарамининг устунлар ишланмаси, VIII аср; 7-тош плиткалар қонлами; 8- тош ва гишт конструкция.

Бу ёдгорликлар комплекси катта қояларни йуниш асосида яратилган ҳамда форга ишланган ибодатхоналардан, қоя сатҳида ишланган «Гангнинг пастга тушиши» бұртма тасвиридан ташкил топган. Қояга йуниб ишланган ибодатхона ратихлар баландлиги 14 м дан, фог ичига ишланган ибодатхоналарнинг эни ва узунлиги эса 8 м дан ошмайди. Қуп ҳолларда қояга йуниб ишланган ибодатхоналарнинг ички хонаси йуқ. Уларнинг ташқи шаклларида уша даврда мавжуд булган ибодатхоналар шакли қайтарилади. VII-VIII аср меъморлигида хайкалторошлик санъати муҳим урин эгалланди.

VIII асрга келиб, ибодатхоналарнинг асосан, икки типи одат тусига кирди. Булардан биринчиси, шимолий Хиндистон ерларида қурилган бўлиб, бу типдаги ибодатхоналарнинг тепа томини учи бир оз қайрилган баланд минорали, иккинчиси эса, зинали, пирамида шаклидаги ибодатхоналар бўлиб, улар купроқ жанубий Хиндистон ерларида кенг тарқалган.

Бхубанешвардаги Лингарджа ибодатхонаси ҳамда гаджураходаги Кандарья Махедъва ибодатхонаси шу давр хинд меъморлигининг биринчи типига мисолдир. Бхубанешвардаги ибодатхона минораси майин эгилган вертикал чизиқлар билан бўлиб чиқилган, шакли нилуфар мевасини эслатади. Ибодатхонанинг қолган қурилмалари шу асосий минора шаклини кичик ҳажмларда қайтаради ва бутун композиция динамикасини оширади. Ибодатхона комплекси 140x160 м майдон уртасида жойлашган бўлиб, унинг атрофи девор билан ажратилиб чиқилган.

Расм 108. Аджантадаги Чайтъя, V-IX асрлар. Интерьер; Каджураходаги Кандарья храми, 1000 йиллар атрофи; Танжурдаги катта храм, 1010 й.

Ибодатхона тўрт бўлимдан иборат бўлиб, улар асосий ўқ бўйича шарқдан ғарбга қараб жойлашган. Ибодатхона минорасининг баландлиги 40 м дан ортиқ бўлиб, композициясининг бадий тугал бўлишига хизмат қилади. Танэжорадаги Шиванинг катта ибодатхонаси жанубий Хиндистон ўрта аср меъморчилигининг нодир ёдгорлиги ҳисобланади. Катта майдон уртасига ўрнатилган меъморлик ансамбли композициясининг марказий

қисми 63 м. минора билан тугалланади.

Минора учта катта ҳажмдан ташкил топган бўлиб, пастдаги ҳажм квадрат, ундан кейин кескин пирамида ва думалоқ гумбаз унинг композициясини ташкил этади.

Бу ҳажмлар декоратив безакка бой, лекин улар миноранинг яхлит ва улғувор бўлиб қурилишига ҳалақит бермайди. Хинд ҳайкаттарошлиғи гор ва қояларга ибодатхоналар ишлаш санъати билан чамбарчас боғлиқдир. Яратилган ҳайкаттарошлик асарларида умуман, шартлилик етакчилик қилади. Ҳаётий воқеалар афсонавий воқеалар билан уйғунлашиб кетади. XIII асрдан бошлаб, Хиндистон сиёсий ва маданий ҳаётида муҳим давр бошланди. Мамлакат феодал муносабатларининг янги даврига қалам қўйди. Хинд ерларини турклар томонидан босиб олиниши, мусулмон феодалларининг ҳукумронлиги Хиндистонда йирик марказлашган давлатларнинг юзага келишига олиб келди.

✱ Бобир ва унинг ворислари ҳукумронлик қилган Хиндистон XVI-XVII асрларда ўзининг энг гуллаган даврини бошидан кечирди. «Мусулмонлар» билан кириб келган янги ислом дини давлат динига айланди. Унинг таъсири эса меъморликда ўз ифодасини топди. Шимолий Хиндистонда Ўрта Шарқ меъморлиги анъаналари асосида яратилган масжид, минора, мақбаралар юзага келди. Меъморчиликда нур-соя уйининг бойлиги сезилди. Бу минора ўз прототипларидан кескин ажралиб туради. Хинд ибодатхоналари типини ўрнига мусулмон масжидлари қурилди.

Ислом дини билан боғлиқ бўлган хинд масжидлари ҳам план ҳамда тузулиши жиҳатидан содда ва рационалдир. Уч томони устунли айвончалар, тўртинчи томони устунли номозгоҳ бўлиб, унинг ғарб томонида меҳроб жойлашган. Хиндистонда қурилган дастлабки масжидлар бадий жиҳатдан содда бўлган.

Рисм 109. Агра. Тож-Махал мақбараси (1632-1654 й. Қирғиз).

Бобурийлар ҳукумронлик қилган XVI-XVII асрларда хинд маданияти, меъморлиги янги тараққиёт босқичига кутарилди. Кейинчалик марказлашган бобурийлар давлатида янги шаҳарлар (Агра, Фатехнур-Сикри) вужудга келди. Мустаҳкам деворлар билан уралган масжидит, мақбара, сарои ва боғлари бўлган катта қалъалар яратилган. Бу даврда хинд ўрта аср меъморлиги узининг сунгги тараққиёт босқичини бошидан кечирди.

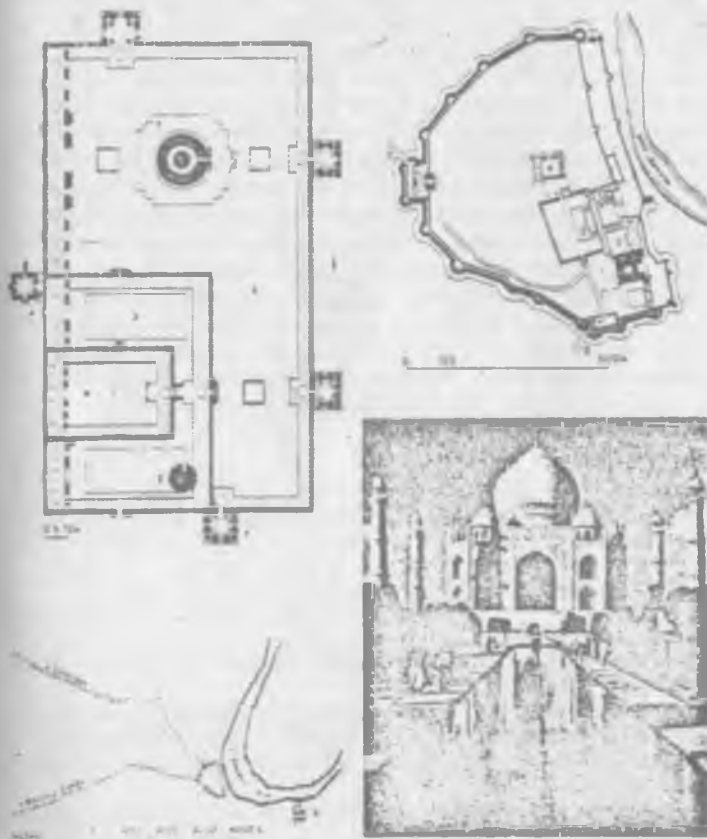

Рис. 110. Дехли Лал-Ком. Қувват-ул-Ислом маҷити ансамблининг плани. (XII аср охири ва XIV аср бошлари) 1-маҷитининг ички доғлиси. (1197 й); 2-Қутб-Минор минораси (1199 й); 3-1229 йилга келиб маҷит территорияси; 4-Илғутчи мақбараси (1235 й); 5-1296 йилга келиб маҷит территорияси; 6-қуриб битказилмаган минора (1316 й); 7-Ала-и-Дарвозанинг кириш эшиклар (1305 й). Агра. Қизил Форт қўғони. (XVI-XVII аср) 1-Қизил форт қўғони (1564-1570 й); 2-Тож-Маҳал ансамбли. (1632-1654 й)
Агра Қизил Форт қўғони (XVI асрнинг иккинчи ярми) 1-Жаҳонгир-Маҳал саройи (1570 й); 2-Класс-Маҳал саройи; 3-дават ишлари қабулхонаси учун павильонга кириш эшиги (Девон-и-Ам); 5-ғарбий кириш эшиги (Дехли эшиги), 6-жанубий кириш эшиги (Амар-Синг эшиги)

✎ Бобурнинг набираси бўлган Акбар ҳукумронлик қилган даврда (1556-1605) қурилиш янада ривожланди. У Агра шаҳри қурилишига, айниқса катта эътибор берди. Замондошларнинг фикрича, бу шаҳар уша даврда дунёдаги энг гузал шаҳарлардан бир бўлган. XVII аср меъморлигида серхашамлилиққа интилиш кучайди, оқ мрамр қурувчиларининг севимли материали бўлиб қолди. ✎

Шох Жаҳоннинг буйруғи билан унинг марҳум рафиқаси хотирасига қурилган Аградаги Тожмаҳал масжид-мақбараси (1632-1650) оқ мрамрлар қурилган муҳим ёдгорлик ҳинд санъатининг нодир дурдонаси ҳисобланади. Бу бинони қуришда Туркия, Эрон, Ўрта Осиё, Афғонистон усталари қатнашган. Кенг ва қўркам гўмбаз унинг атрофига қурилган тўрт минора Тожмаҳалга тугаллик ва қўркамлик бахш этади. Уни енгил, гўё юқорига-қалога интилаётгандек қилиб қўрсатишга хизмат қилади.

Бинодаги арк ва устунлар бу енгиллиқни янада оширади. Тожмаҳалнинг акси унинг қаршисидаги ҳовуз сувида товланиб, бутун ансамбл жозибасини янада кучайтиради. Дехлидаги Шох жаҳон даврида қурилган Жомеъ масжиди ҳам оқ мрамрдан қурилган, миноралари эса қизил мрамр билан пардозланган. Фуқоро меъморлиги ичида Дехлидаги «Қизил Форт» қўрғони машҳурдир. Феодализм даври Хинд меъморчилиги деярли минг йилдан ортиқ вақт давом этди. Шу даврда яратилган санъат, меъморчилик ёдгорликлари нодир намуналари инсоният тафаккури ва ақлзаковатига, дил-фаросатига урнатилаган хайкалдир. ✎

Масжудда учрайдиган таянч иборалар:

Тожмаҳал мақбараси, Дехлидаги жомеъ масжиди, Дехлидаги Қизил форт қўрғони.

Масъули мустаҳкамлаш учун саволлар:

1. Маданий таъсир нуқтани назардаги Хиндистон ҳудуди қандай икки қисмларга ажралади?
2. Қояга йўниб ишланган ибодатхоналарнинг қандай сифатлари мавжуд?
3. Дехли султонлиги архитектураси қайси иншоотлар билан сифатланади?
4. Бобурийлар ҳукумронлик қилган даври архитектурасига оид қандай иншоотларни биласиз?
5. Бобурийлар даврининг боғлиқлик санъати нималар билан характерланади?

МАВЗУ 15. АРАБ МАМЛАКАТЛАРИ АРХИТЕКТУРАСИ.

Арабистон ярим оролида маданият жуда қадим замонларда вужудга келди. Бу ерда эр. ав. мингинчи йللардаёқ бой қулдорлик давлатлари мавжуд бўлган. Арабистон аҳолисининг купчилик қисми чорвачилик билан шуғулланган. VII асрнинг бошларига келиб, араб жамоаси ичида содир бўлган ички синфий вазият, табақаланиш Араб давлатининг вужудга келишига сабаб бўлди. Араб жамоасининг сиёсий бирлашиши VII асрнинг бошларида янги ислом дини байроғи остида борди.

Бу динии асосчиси Муҳаммад бўлиб, унинг давомчилари арабча «муслим.лар»-«мусулмонлар» деб юритила бошланди. Дастлабки даврларда Муҳаммад ва унинг ворислари турадиган жой Арабистондаги Мадина ва Макка бўлган. VII асрда араблар Фалестин, Сурия, Месопотамия, Миср, Эрон ерларини босиб олди. VIII аср бошларига келиб эса, араблар Пиреней ярим оролидан тортиб, Шимолий Африка, Кавказ ва Ўрта Осиё ерларигача қўлга киритиб, Испания ерларидан то Хиндистонгача чўзилган катта араб давлатини-ҳалифаликни ташкил этдилар.

Рисм III. Араб ҳалифалиги харитаси. VII-XI аср

Лекин араб давлати сиёсий бирлик жиҳатидан жуда заиф эди. Шунинг учун IX-X асрларда ҳалифалик қатор феодал давлатларга парчаланиб кетди. Ўрта Осиё, Кавказорти, Миср ва Мағриб эса, араб давлати ҳуқумдорлигидан озод бўлди.

Яқин Шарқда содир бўлган социал-тарихий жараён Шимолий Африка ва Олд Осиёда янги араб миллатини Сурия, Ироқ, Миср, Тунис, Жазоир, Марокаш каби араб давлатларини юзага келтирди. Бу давлатларнинг маданияти меъморчилиги ўзига хос йўлда ривожланди. Араб мамлакатларида феодализм тараққиётидаги йўл ва усулларнинг бир-бирига яқинлигидир. Ҳалифалик даврида фуқоро ва дин билан боглиқ бинолар қуриш авж олди. Шу даврдаги шаҳарлар қатор янги типдаги бинолар билан бойиди. Масжид, мадрасалар, қарвонсарон ва миноралар, тим ва саройлар «мусулмонлар» шаҳарининг ўзига хос томонини белгиловчи муҳим ва ажралмас элементларга айланди.

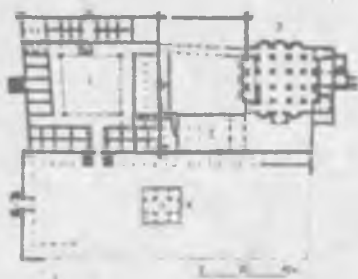

Рис. 112. Хирбат ал-Мафжар қасри, VIII а. План. 1-қаср, 2-машит; 3-хаммом, 4-довузли павильон

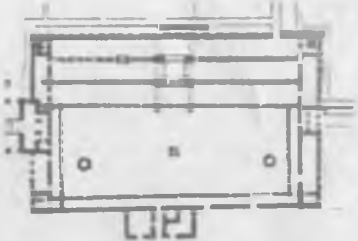

Рис. 113. Дамашқдаги катта машит, 708 й. План.

VII асрда араб масжиди типи юзага келди. Бу масжид ташқи куриниши жиҳатидан мустаҳкам минорали, атрофи гишт билан ўралган қалъани эслатади. Композицияси асоси тўртбурчак ски квадрат шаклидаги ҳовли бўлиб, унинг атрофи эса устунли айвонлар билан ўралган. Араб мамлакатларида тўрт айвонли, марказий қуббали масжидлар ҳам мавжуд бўлган. Ўрта асрлар араб меъморлигида мадраса, шифохона, кутубхона бинолари, мақбаралар қуриш кенг ёйилган. Дамшқдаги Омеядлар масжиди (705-715) араб меъморлигининг дастлабки намунаси ҳисобланади. Бу масжид қадимги христиан базиликасини қайта қуриш ҳисобига мусулмон диний биносига айлантирилган. Илк араб меъморлигининг ўзига хос томони, айниқса, Коҳирадаги Ибн Тулун (876-879) масжидда намоён бўлди.

Деярли бир гектарга яқин (92х92 м) квадрат шаклидаги ҳовли найзасимон аркли айвонлар билан ўраб чиқилган. Айвон устунлари мустаҳкам тўртбурчак минорасимон шаклда ишланган. Масжид жуда

катта булиб, унда бир вақтнинг ўзида мингдан ортиқ одам намоз ўқиб олган. Масжиднинг безатилиши ҳам содда ва катъий. Унинг деворлари, арка ва карнизлари уймакорлик санъати билан пардозланган.

Араб мамлакатлари архитектураси тарихи уч даврга булинади:

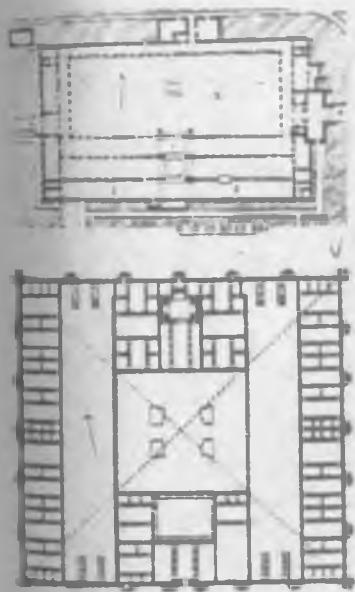
1. Макка-Мадина бу давр мусулмончиликкача ҳамда илк мусулмон Арабистони VI-VII асрлар даври.

2. Дамас (Сирия) 661-750 йилларда Уммавийлар ҳукумронлиги даври.

3. Боғдод (Эрон, Месопотамия) Аббосийлар ҳукумронлиги даври (750-1055 йиллар) бу ҳалифатни турклар томонидан босиб олинishi билан тугайди.

Арабистонда мусулмончиликкача булган даврда куплаб қабилалар кучманчилик қилиб яшардилар. Фақатгина бир қисми ўтроқ ҳаёт кечирарди. Арабистон ярим ороли қисмида қизил денгиз буиларида деҳқончиликни ривожлантириш мумкин булган. Шу ерларда дастлабки шаҳарлар вужудга келди.

Шаҳарлар асосан карвон йуллари бўйида ривожланди. Шундай қилиб Ятриб, Макка, Мағриб, Сана ва бошқалар вужудга келди. Уммавийлар ҳукумронлиги доираси кенгайиб, Александр Македонский ва Рим империясидан устун келиб, араблар дастлаб босиб олинган ерларда ҳарбий лагерлар курдилар. Кейинчалик улар ўрнида янги шаҳарлар қад кўтарди. Шираз, Куфа, Бакра икки дарё оралиғида Фустат, Каир, Рамла. Уммавийлар даврида ҳалифалик маркази Мадинадан Дамашққа кўчди. Дамашқ асосий сиёсий, савдо-сотиқ, маданий-маиший марказ бўлиб тез ўсди. Бу ерда масжидлар, саройлар кўплаб қурилди. Шаҳар маркази майда хунарманд турар уйлари билан ўралган. VIII асрда кўплаб феодал саройлари қурилиши авж олди. Бунга масжид, ҳаммом, турар жой ҳамда хизмат хоналарини ўз ичига олувчи комплекслар вужудга келди.

Рисун. 114. Омеядах даврида қурилган Дамашқдаки катта мечит пани (708 А.). 1-мечит; 2-хона; 3-мехроблар; 4-киришлар. Мечитте қаср-сарой Пани, Кросвелл реконструкцияси.

Бу саройлар одатда квадрат шаклга эга. Уларда энг машҳури Иораниядаги Мшатта саройи (XIII аср). 750 йили Уммавийлар ўрнини халиф Аббос эгаллайди. (750-1055 йиллар) Аббосийлар ҳукумронлиги даври бошланади. Сиёсий ҳаёт маркази Суриядан Месопотамияга кучирилади. Янги ҳалифанинг пойтахти Боғдод ҳисобланади.

Расм 115. Иккидара ораллиги зиккуратларини эслатувчи архитектура шакли. Ал-Малвия минорасининг кўриниши. Самарра.

Араб давлати Боғдод ҳалифалиги даврида (XIII-IX) ўзининг энг гуллаган даврига эришди. Ҳалиф Мансур, Хорун-ар Рашид, Ал-Мамунлар таъсири даврида шаҳарлар қурилиши, совдо-сотиқ, ҳунармандчиликни ривожланиши юксалди. Боғдод шаҳри айлана шаклида қурилиб, шаклланди. Унинг территориясини диаметри 2,5 кв. км. Халифанинг саройи шаҳар марказида жойлашаган.

Расм 116. Боғдод. Халифа Мансур томонидан асос солинган шаҳар плани 762 й. Шаҳар марказида Ал-Заҳаб саройи жойлашган бўлиб, унга мачит ема-ен қурилган ва унинг атрофида бошқа сарой ва давлат муассасалари қурилган. Шаҳарнинг марказ қисми яшил экинзорлар ва пальмалар билан безатилган бўлиб оазисни эслатиб туради. Девор айланисининг ташқарисида тўртта дарвозали икки қаватли девор билан ўралган ҳар хил турдаги кварталлар жойлашган. Бу айлана шаклидаги Боғдод плани маҳаллий шаҳар-созлик анъаналарига ҳосидир.

Самарра Мутаваккил мачитининг плани. (847-861 й.).

Каабада қадим тарихга эга 6х9 м келадиган замзам суви қудуғи бўлган. 608 йили Кааба бинноси қурилган, унинг деоврлари тош ва ёғочдан қурилган. Томи эса олтита устунга таянган. Унинг томи ва деоврлари христиан фаришталари тасвирлари билан безатилган. 684 йили Кааба ёнғиндан сўнг янгитдан қурилди. У энди тошдан қурилди, ҳамда мозаика билан безатилди.

847-859 йили Халифа Мутаваккил томонидан катта масжид қурилди. Панда тўғри тўртбурчак шаклида, деворнинг қалинлиги 2,65 м пишиқ гиштдан ишланган. 240х156 м. 849-859 йили Халифа Мутаваккил-Балкувара саройи қурилди. Деворлари квадрат 1250х1250 м. Миноралар билан мустаҳкамланган. 1227-1232 йили катта икки қаватли Мустақсирия мадрасаси қурилди. Мадрасада жуда катта кутубхона, касалхона, ҳаммом жойлашган. XIII асрда Ироқда баланд гумбазли мавзолейлар қурилиши авж олди. Зубайда мавзолейи шулар жумласига киради. Бу мақбара Хорун ар-Рашид хотини мақбарасидир.

Бинонинг ҳажми саккиз қиррадан иборат. Мақбаранинг тархи

тўртбурчак шаклида. 641 йили Амр номли ҳарбий Мисрда хали фатни бирлаштирди. Унинг номи билан аталадиган масжид қурилди. Амр масжиди халифатнинг марказига айланди. Панда тўртитурбурчак 29x17 м. 672 йили Амр масжиди кенгайтирилди. Масжид бурчаклари миноралар билан мустаҳкамланди. 827 йили масжид икки баробар кенгайтирилди. Масжид баландлиги 9 м. Масжид мозаика билан безатилган.

Мамлюклар ҳукумронлиги даврида Каир исломни таянчи, ажойиб шаҳарларидан бири эди. Мамлюклар даври-Миср архитектурасининг чўққиси ҳисобланади. Мамлюклар ҳукумронлигида султон Қалаун (1279-1290 йиллар) династияси тузилган. Унинг даврида жуда катта ансамбл қурилди. Ансамблга масжид, мадраса, Султон Қалаун мақбараси кирган. Ансамбл 1285 йили Фатемидлар саройи ўрнида қад қутарди. Мадраса билан мақбара энсиз коридор билан ажратилган. Масжид меҳроби тилла мозаика билан безатиб ажратилган. Мамлюклар даври архитектурасининг энг катта ва ажойиб иншооти Султон Хасан масжиди (1356-1363 йиллар). Масжид ансамбли жуда катта тўғри бўлмаган формага эга. Узунлиги 150 м. Мадраса плани классик кўринишга эга. Мадраса 32x34, 6 м. келадиган ховлига эга.

Каитбий ансамбли XV асрнинг энг ажойиб иншоотидир. Масжид, мақбара Каитбийга бағишланган 1472-1474 йиллар. Масжид планда крест шаклига эга - Ховли ёпиқ, фонар билан ёритилган. Мақбара гумбаз билан беркитилган бўлиб, масжид бурчаклари нозик миноралар билан мустаҳкамланган.

Муҳаммад Али масжиди 1830-1848 йили меъмор Юсуф томонидан қурилган. Гумбазнинг диаметри 21 м. Баландлиги 52 м. Тўрт бурчаклари нозик миноралар билан безатилган. Масжид оқ мрамрли 46x46 м ли ховлига эга.

Араблар ўзи босиб олган ғарбдаги Миср шаҳрини Мағриб деб атадилар. Мағрибда базилика типдаги масжидлар қурилган. Минораларнинг декори, формалари узига хос кўринишга эга. Гумбаз асосан безак вазифасини утаган. Гумбаз фақатгина том устига ўрнатилган. Неф арка устунларига таянган. Мағриб меъморлари римликлар тажрибасидан фойдаланиб, куприклар, акведуклар қурганлар. Мағриб меъморлигида Сурия, Месопотамия, Ироқ архитектураси формаси. беағи ўз аксини таъсирини утказди.

Мағрибнинг энг катта масжиди Кайруан ҳисобланади. Масжид биноси бузилиб кетган. У янгитдан 685 йили қурилган, ҳамда шимолга қараб 724-743 йиллар Халиф Хошим томонидан кенгайтирилди. 836 йили амир Зияиден Оллох масжидни бузириб ташлаб, уни янгитдан қурдирди. Масжид плани ромбсимон тўртбурчак шаклида 135x80 м. 991-955 йиллар Тунисда Зайтунада масжиди қурилди. Кай

раунадаги Сиди Окба масжидига ухшаш қилиб қурилган. Масжид ҳаммаи ҳамда кириш қисми 998 йили бошқатдан қурилган. Масжид асимметрик залга эга. Текис крест шаклидаги нефлардан иборат. Сиди Окбалги миноралар ухшаш, лекин уларнинг беаги нозик ва бой куринишига эга.

X-XI аср Тунисда яна бир неча масжидлар сақланиб қолган Тунисда. Кубба, Бени, Хорасан уларнинг фасадлари симметрия уқига эга. Тунис турар уйлари узига хос характерга эга Матамата районида ҳозиргача ер ости турар уйлари сақланиб қолган. Улар 5-6 м. кв. ховли жойни эгаллайди.

Жазоир архитектурасини қуриб чиқамиз.

1007 йили Кала Бени пойтахтига асос солинди. Шаҳар стратегик ҳатдан жуда яхши жойлашган. Шаҳар 7 км. нотекис полигонни уз чига олади. Аркнинг Шарқ томонида Джерава номли квартал жойлашган. Джеравнинг шарқ девори томонда катта квадрат қаср Маккор номли минора 20х20 м қурилган. Шаҳар марказида кенг сарой комплекси жойлашган. Комплекснинг кенглиги 200 м, узунлиги 160 м. Бой ва ранго-ранг безаклар бино куринишига яна чирой қўшиб турибди. Мозаика, мәрмәр, ўйма мәрмәрдан кенг фойдаланилган. Сарой шимолида 60х54 м. ли масжид биноси жойлашган.

1096 йили Жазоир қурилган катта масжид планининг оддийлиги билан ажралиб туради. Планди тўғри тўртбурчак унча катта булмаган, ховлига эга. Шимолий-Шарқий бурчагига 1322 йили минора қурилган.

Ал-Айюбад қишлоғида унча катта булмаган ансамбл бор. Бу комплекс Сидибу Медиев мавзолеи (1361 й.), масжиди (1330 й), ҳамда минорадан (XII-XIII аср) иборат. Бу комплексдаги бинолар ўзининг бой декоратив безаклари билан ажралиб туради.

Масжуда учрайдиган таялч иборалар:

Дамашқдаги Омеядлар масжиди, Ибн-Тулун масжиди, Мустақсирия мазараси, Зубайда мақбараси, Мухаммад Али масжиди.

Масжиди мустаҳкамлаш учун саволлар:

1. Араб мамлакатлари ўрта асрлар архитектураси тарихи неча даврга бўлинади?
2. Яқин ва Ўрта Шарқ архитектурасида қандай иншоотлар типлари, конструкциялари ва безаклари мавжуд бўлаган?
3. Миср архитектурасининг босқичлари қандай иншоотларда намоён бўлган? Бу иншоотларни қандай жиҳатлар бирлаштириб туради?
4. Магриб архитектураси намуналарининг ўзига хос жиҳатлари нимада?

МАВЗУ 16. ЭРОН АРХИТЕКТУРАСИ.

Ўрта Осиё ва Эрон Ўрта аср маданиятининг муҳим учоқларидан ҳисобланади. Феодализм даврида Ўрта Шарқ мамлакатлари халқлари архитектураси Ўрта Осиё, Кавказorti ва Эронинг антик даври архитектураси анъаналарига суянган ҳолда ривожланди. VII-VIII асрларда бу мамлакатлар ерларнинг араблар томонидан, кейинроқ XI асрда турклар, XIII асрда муғиллар томонидан босиб олинishi бу ердаги халқлар архитектурасига, унинг тараққиётига ўз таъсирини ўтказди. Буни араблар истело қилган ерларда ислом дини тарқалиши ва шу дин билан боғлиқ ҳолда диний меъморлик биноларининг пайдо бўлганлиги ва ривожланишини куриш мумкин.

Дастлаб шундай диний бинолар бевосита араб меъморлиги анъаналарида қурилди. Устунли масжидлар шудар жумласидандир. Лекин тезда араб халифалигига кирган мамлакатлар меъморлигида ўзига хос курниниш пайдо бўла бошлади. Араб меъморлиги анъаналари ижодий ўрганилган ҳолда маҳаллий меъморлик анъаналари билан бойиди, меъморликнинг янги тури пайдо бўлди. Тўрт айвонли бинолар қурилиши бу даврда кенг тарқалди. Бу типдаги бинолар диний меъморликда (масжид, мадраса) ҳамда фуқоро меъморлигида (сарой, карвонсарой) кенг фойдаланилди.

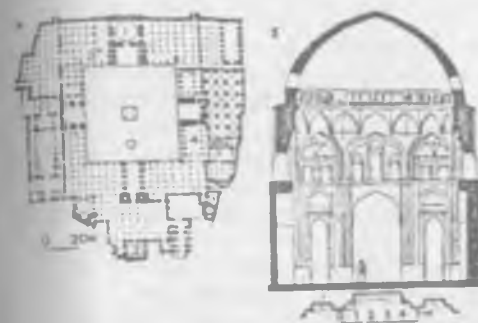
Расм 117. Кордовдаги катта мечит, 786 й. 3-д. интерьери.

Тўрт айвонли бинолар, одатда катта тўртбурчак шаклида қурилган бўлиб, унинг ўртаси ховли, тўрт томони эса ховлига қаратиб қурилган найзасимон аркали айвон билан ураб чиқилган. Масжиднинг ол. томонида катта пештоқ ва миноралар мавжуд. Булардан ташқари, бу ерларда пештоқли-қуббали бинолар ҳам қўлаб қурилган. XII асрда қурилган биноларнинг купина қисми, асосан пишиқ гишт ва турли хилдаги терракота плиталари билан безатилган. Кейинги асрлардан бошлаб сирли сопол плиталар, геометрик ҳамда ўсимликлар дунёси элементларидан тузилган нақшлар билан безаш кенг тарқалди. Эронда феодализм V-VI асрлардан бошланди. Бу давр (VII асргача бўлган давр) меъморлиги кулдорлик даври меъморлиги анъаналари билан боғлиқ. VII асрда арабларнинг Эронга кириб келиши шу ердаги феодализм маданият тарақ -

қистини бирмунча сустлаштиради.

Араб меъморлиги таъсирида VIII-IX асрларда бу ерда масжидлар қурилиши кенг ривожланади. IX асрдан бошлаб, Эрон арабларга қарамликдан қутула бошлайди. У феодализм муносабатларининг энг ривожланган даврига қадам қўйди.

Бу ривожланиш XV асргача давом этди. Меъморликда сезиларли ютуқлар қўлга киритилди. Бу даврда қурилган бинолар ичида тўрт айвонли масжидлар алоҳида ўрин эгаллаб, Исфахон ва бошқа шаҳарларда қўлаб қурилган.

Расм 118. Исфахондаги собор мечити, IX-XI аср. а-умумий план; 1-асосий гўмбаз; 2-Гомбеле-Хаки; 3-галерея; 4-мадраса; 6-Гомбеле-Хакининг қирқими.

Эронда сақланиб қолган купина мақбаралар даврнинг хурматли қишлоқларида атаб қурилган. Улар бир неча қиринишда, яъний минорасимон, қуббасимон, ёки қўпқиррали призмасимон шаклда бўлиб, тепа қисми эса ярим сферик шаклидаги гўмбаз ёки чодирсимон шакл билан тўталланган. Баъзи мақбаралар пештоқ-гўмбаз типиди бўлган.

Эронинг купина шаҳар ва қишлоқларида купрок минорасимон мақбаралар кенг тарқалган.

Хуросондаги Кобус мақбараси шундай типда ишланган қадимий (1006-1007) ёдгорликларидан ҳисобланади.

Мавзуда учрайдиган таянч иборалар:

Тўрт айвонли иншоот, пештоқ, гўмбаз, Кобус мақбараси..

Мавзунинг мустақамлаш учун саволлар:

1. Эрон архитектурасининг ilk ўрта асрлар даврида қандай икки типдаги масжидлар тарқалган эди?
2. Ховлили тўрт айвонли композиция қайси биноларда акс этган?
3. Қайси иншоотларда Қавомитдин Шерозий ишлаб чиққан ўзаро кесишган равоқлар қўлланилган?
4. Қайси шаҳар жомесининг қисимни А.Навоий қайта қурдирган?
5. Исфахондаги Майдон шаш мажмуаси қандай иншоотлардан иборат? Уларнинг ўзаро бирикитувчиси қандай?

МАВЗУ 17. АФҒОНИСТОН АРХИТЕКТУРАСИ.

Бу ерда ҳам феодализмнинг пайдо бўлиши IX-VI асрларга тўғри келади. Илк феодализм асридан бизгача жуда купгина ёдгорликлар сақланиб келган. Булар ичида буддизм билан боғлиқ бўлган хайкал ва хайкалчалар алоҳида уринини эгаллайди. Буддизм билан боғлиқ бўлган ступа, гор ичига ишланган ибодатхоналар Хиндистоннинг Шимолий районларидан Афғонистонга ҳам кириб келди. У ерларда эса, Ўрта Шарқ ва Узоқ Шарққа қараб тарқалди. Афғонистон майдонида Будда билан боғлиқ бўлган икки мингдан ортиқ гор ичига ишланган ибодатхоналар эранинг I-V асрларида яратилган. Бамиан дарёси воҳаси атрофидаги гор ичига ишланган ибодатхона комплекси характерлидир.

Улар анча бетартиб қурилган, купчилиги катта. Ташқи томондан бу ибодатхоналар кўримсиз. Лекин уларнинг ички безагига алоҳида эътибор берилган, гордаги ибодатхоналарнинг хоналари думолоқ, тўртбурчак, квадрат, купбурчакли, томлари ҳам текис. Шундай гордаги ибодатхоналардан бирининг квадрат шаклидаги хонаси шипига ёғоч билан ёпилган кўриниш уйиб ишланган. Баъзи гордаги ибодатхоналарда тоқчалар мавжуд бўлиб, унга утирган ҳолатдаги Будда хайкали қўйилган, деворлари эса, суратлар билан безатилган. Фундикистон (Қобулдан шимолий-ғарбда) монастырида ҳам деворий сурат ва хайкалторошлик асарлари сақланиб қолган. Бу монастыр безагига суғд монументал-декоратив санъатига ўхшашлик бор.

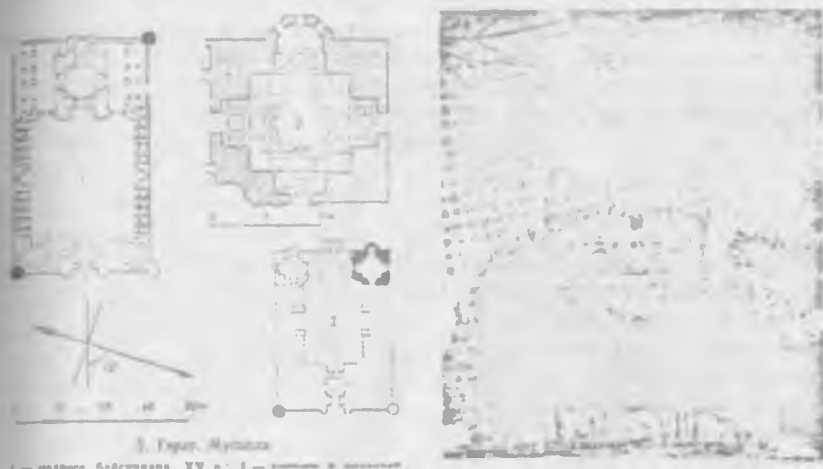
Арабларнинг Афғонистон ерларини босиб олишлари натижаида унинг қадимии архитектура ва маданиятига катта зарар етди. Қадимги дин билан боғлиқ бўлган ибодатхона ва тасвирий санъат асарлари ваирон қилинди. Унинг архитектура, маданияти характерида шу давр Ўрта Шарқнинг умумий маданиятига хос фазилатлар шакллана бошланди. Ислон дини билан боғлиқ бўлган масжид, миноралар қурилди.

Хукумдорларнинг серхашам мақбаралари қурилишига эътибор берилди. Қурилишда пишиқ гишт, сирли кошнлар ишлатилиши эса давр архитектурасига ўзгача файз киритди. X асрларга келиб, Афғонистон араб халифалигидан ажралиб, маҳаллий феодал системасининг ривожланишига имқоният яратди. X асрдан XIII аср бошларига қадар у гоҳ сомониylар, гоҳ ғанзавийлар кейинчалик салжуқий ва ниҳоят, гуридийлар давлати тарқибда бўлди.

Ғазнавийлар даврида бу ерда куплаб хашаматли бинолар, масжид ва мадрасалар, қарвонсарой, ҳаммом ва бозорлар қурилди. Айниқса, жума масжиди қурилишига алоҳида эътибор берилди. Унинг бадий безатилишига эса энг яхши усталар ва қурувчилар жалб этилди. Қандаҳор яқинидаги XI-XII асрларда қурилган масжид харобалари ҳозир ҳам узининг улуғворлиги, сернақш ва нафислиги билан кишини хайратлантиради. Афғонистон меъморлигида миноралар қурилиши кенг ўрин эгаллади.

Думалоқ, баъзан қиррали қилиб пишиқ гиштдан қурилган минораларнинг юзаси сирли кошн ва пишиқ гиштлардан ишланган нақш ва ёзувлар билан безатилган. Балх водийсидаги Давлатободда қурилган миноранинг бой безаги, асосан, пишиқ гиштларнинг комбинацияси

ўисобига қурилган. Минораларнинг айримлари эса тайёр уйма сирли қо-
шинлар билан пардозланган.

Расм 119. Хирот. Мусалла. 1- Бойсунқара мадрасаси, XV аср; Гавхаршод мадраса ва мавзолеяи, 1418-1438 й. Қавамаддин Широзий Ансамбл плани, мавзолей қурилиши, минора деталі.

Бу даврда мадрасалар, мақбара-
лар қурилиши ҳам кенгайди. Шох ва
зодагонларнинг саройлари серхашам
қилиб ишланди.

Деворларни безатишда буртма
тасвирлардан, ўймакорлик санъати-
дан ҳам фойдаланилган. Афғонистон
архитектурасининг ва маданияти-
нинг янги тараққиёт босқичи темур-
рийлар даврига тўғри келди. Темур
империясига қўшилган ҳозирги
Афғонистон ерларининг катта қисми
Темурнинг ўғли Шохруҳга берилди.

Темур вафотидан сунг эса Ўрта
Осиёнинг асосий ҳукумдорларидан
булиб қолган Шохруҳ даврида Хирот
унинг маданий ва сиёсий марказига
айланди ва XVI асргача ўзининг
мавқеини сақлаб қолди.

Шу ерда буюк ўзбек мутафаккири Алишер Навоийнинг кўп йиллик ҳаёти ўтди. Темурийлар даврида хашаматли мадраса, масжид ва мақбаралар, аjoyиб миноралар қад кутарди. Парк-боғ санъатининг илмий қонуни яратилди. Фуқоро меъморлиги қурилиши авж олди. Ўз отасидан урнак олган Шохрух Хирот шаҳри кучаларини қайта қуриб чиқиш ва тартибга солиш масаласи билан шуғулланди. Шаҳарда карвонсарой, ҳаммом ва бошқа ижтимоий бинолар қад кутарди. Гавхаршод мақбараси шу давр ёдгорликларидан бўлиб, у ўз қурилиши жиҳатидан Темур мақбарасини эслатади. Ўша даврда Хиротдан ташқарида ҳам бир қатор йирик меъморлик ёдгорлиги яратилди.

Рис. 120. Хўжа Абу Наср Парса, XV аср. Умумий кўриниш

Рис. 121. Мозори-Шариф. Али устипалнийси, XV аср, қайта қурилган

Шулар ичида Балхдаги масжид ўзининг оригиналлиги билан ажралиб туради. Дин тарғиботчиси шайх Абу Наср Порсга атаб қурилган бу пештоқ-гумбазли масжид ишланиш услуби ва меъморлик ҳажмларининг ишланиши ҳисобига ўзига хос кўриниш касб этган. Бинонинг баланд найза-симон аркали пештоқи, унга ёпишган арконсимон ярим устунлари бинонинг кўриниши-га салобат киритган.

Абу Наср мақбараси билан бир вақтда қурилган Балхдаги Мозори-Шариф зиёратгоҳи ҳам ўзининг сирли кошин ва нақшлари билан киши қузига қувонч бахш этади.

Афғонистон архитектурасида хайкалпорошлик бутун феодализм даврида мавжуд бўлди.

Илк феодализм даврида кўпроқ Будда ҳаёти ва фаолияти билан боғлиқ булган ибодатхоналар қурилган бўлса, афғон ерларига арабларнинг кириб келиши натижасида ислом дини билан боғлиқ булган архитектура ёдгорликлари кенг тарқалди.

Қадимий дин билан боғлиқ бўлган ёдгорликлар барбод қилинди.

Лекин ислом дини жонли нарсаларни расмини чизиш ва хайкалини ишлашни ман этигани билан, зодогонлар ва хонларнинг сарой, қасрлари де-бери сурат ва буртма тасвирлар билан безатилди. Албатта, бу ҳол кенг миқёсда ёйитмаган булса ҳам, айрим саройлар қолдиқларида шу санъат намуналарини топишнинг фикринининг далилидир

Расм 122 Қандахор, Ахмад-шоҳ Дурраний.
XVIII аср. Умумий кўриниш

XVIII аср меъморчилиги ичида Афғонистон давлатининг асосчиси Ахмад шоҳ Дуррага атаб қурилган мақбара ажралиб туради. Анъанавий шарқ му-сулмон меъморлиги услубида қурилган пештоқ-гумбазли бу мақбара ҳам бой безакка эга.

Бу хусусда ғанзавийлар са-ройи деворидаги сурат ва буртма тасвирлар диёққатга сазовордир. Бу тасвирларда рақсга тушаётган раққосаларнинг буртма тасвири, султонлар ҳаётига бағишланган тематик композициялар мавжуд.

Афғонистон феодал даври меъморчилиги бевосита халқ ҳаёти билан боғлиқдир. Бу меъморчилик унинг утмиш анъ-аналарини давом эттирди.

Мавзуда учрайдиган таянч иборалар:

Қандахордаги масжид, Баях водийсидаги минора, Гавҳаршод мақбраси, Абу Наср Дорс пештоқ гумбазли масжиди.

Мавзунинг мустақил таҳқиқига шунинг саволлар:

1. Афғонистоннинг архитектураси даврларнинг узига хос томонлари қандай сифатларда акс этган?
2. Лашкаргоҳ қандай функцияни бажарган?
3. Ғазни ва Жом минораларнинг тузилишлари қандай?
4. Мусалло мажмуасининг таркибида неча бино булган? Уларнинг ҳажмий-фазовий конструктив ва бадий сифатлари қандай?
5. Афғонистонда қандай иншоотлар қурдирган?

МАВЗУ 18. РОМАН ДАВРИ АРХИТЕКТУРАСИ.

Буюк Карл империяси узоққа чўзилмади. Унинг инқироzi император ҳаёт вақтида бошланди. Вафотидан сунг унинг ўғил ва набиралари орасидаги низонинг кучайиши мамлакат осойишталигини бузди. Атрофдан кучманчилар ҳужуми ҳам халқ бошига оғир кулфатлар келтирди. Бу даврдан бошлаб санъат тараққиёти ҳам сусайди. Илгари қурилган бинолар харобага айлана борди. Нодир архитектура ёдгорликлари таланди ёки иуқ булиб кетди. Фақат X аср охирларидан бошлаб, Европада ҳаёт изига туша бошлади. Купгина ерларда феодал муносабатлар шаклланиб бўлди.

✓ Санъат архитектура тараққиёти янги босқичга кутарила бошлади. X-XII асрларни уз ичига олган бу тараққиёт босқичи РОМАН асри меъморлиги деб юритилади. Бу давр «РОМАН АРХИТЕКТУРАСИ» термини илмий манбаларда 1825 йили француз археологи Арнисс Комон томонидан ғарб Европа меъморчилигини билдирувчи омил сифатида қўлланилди. Бу давр Европа ижтимоий ҳаётида черковнинг роли катта эди. Айниқса, Франция, Англия, Германия, Испанияда йирик қурилиш ва у билан боғлиқ бўлган санъат турлари черков буюртмаси билан яратилди. Роман даврида меъморчилик ўрнини эгаллайди.

Расм 123. Реймедаги собор. XIII аср.

✓ Роман услубидаги бино бирмунча, паст қўриниши жиддий ва оғир. Унинг деворлари ҳам қалин ва мустаҳкам, эшик, дераза ва дарвозалари энсиз. Функционал ва декоратив мақсадда қўлланилган устунлар ҳам дағал ва йўғон бўлган. Роман меъморчилигига мос бўлган бу хусусиятлар узига хос қўринишга, характери ва кишига берадиган психологик таъсирини белгилайди. Роман даври меъморчилигининг яна бир хусусияти унинг ички деворларида текис юзанинг сероблигидир. Бу хусусият эса монументал ранг-тасвирнинг ривожланишига имконият яратади. XI асрда бу давр узининг энг гуллаган даврини бошидан кечирди. Витраж ҳам меъморчиликнинг ажралмас қисмига айланжи. Бу даврда хайкалторошлик меъморлик билан боғлиқ ҳолда ривожланди. Бинонинг пешток, устун ва капителлари, девордаги махсус тоқчалар хайкалторошлик санъати билан безатилган. Миниатюра ва майда хайкалторошлик ҳам меъморчилик таъсирида бўлди.

Роман меъморчилиги услубининг фуқоро қурилишига таъсири катта бўлди.

«Роман» ибораси шартли бўлиб, латинча «римники» деган сўздан олинган. бу давр меъморчилигида рим меъморчилигида кенг қўлланилган шакллар ишлатилганлигини билдиради деб тахмин қилинади. Роман меъморчилиги Королнинглар даври ютуқларига таянган ҳолда ривожланган бўлса ҳам лекин унинг қурилишига маҳаллий шароит урнига қараб антиқа, Византия ҳамда араб мамлакатлари меъморчилигининг таъсири бўлди.

Феодал тарқоқлик эса роман меъморчилигида жуда кўп маҳаллий мактабларнинг юзага келиши ва мусобақасига сабаб бўлди. Бу мактаблар қанчалик ранг-баранг бўлмасин, уларнинг асосида ягона принциплар борлигини инкор этиб бўлмайди. Бу ҳол план ва конструкцияда декоратив шакллар характерида куринади. Бу давр бинолари тошдан яратилган бўлиб, қурилишда базелика тили асосий уринни эгаллайди. Лекин Базелика аввалги даврдан фарқ қилиб, кўпроқ икки трансептли ҳамда бинонинг черков хизматкорлари, рухонийлар учун ажратилган шарқий қисми (хор) кенгайтирилган, қушимча хона ва ертўлалар қурилгандир.

Роман меъморчилигининг ўзига хос томони томонинг эгри ровоқ гумбаз тарзида ёпилиши ва дарчаларнинг жойлаштирилишидадир. Бу қурилиш техникаси мукаммаллашиб бориши билан кенг уринни эгаллайди. Меъморчиликда қўлланилган устунлар ва унинг капителлари ҳар хил. Роман архитектурасининг ривожланган даврида эса капител ва устунлар ўзига хос хайкалторошлик қурилишига ўхшаб борди.

Бу асрга келиб, феодал турадиган алоҳида ўзига хос уй типи қаср пайдо бўлди. Одатда қасрнинг катта ховлиси, унинг урта қисмида пишиқ ва баланд минорасимон бино қурилган бўлиб, у бир неча қаватли. феодал яшайдиган кўп хоналардан ташкил топган. Уша давр шаҳар қурилиши ҳам феодал қургонга ўхшаш бўлган. Шаҳар атрофи қалин девор билан ураб чиқилган.

Расм 124. Реймсаги собор. XIII аср.

Қурилган бинолар кам ва содда бўлган. Роман тасъвирий санъати ҳам ўзига хос ва конкретдир. Бу давр санъатида етакчи ўринни хайкалторошлик биринчи навбатда бургма тасвирлар эгаллайди. У бевосита меъморчилик элементлари сифатида қаралган ҳолда томаншабинга катта мазмун етказди.

Илк роман даврида Х аср хайкаллар меъморчилик формаларига қўшиб ишландилар. Масалан капител устун ва х. к. XII асрга келиб эса, у мустақиллик кашф эта борди, ҳамда меъморчилик ансамбли безагининг маълум системасига айланди.

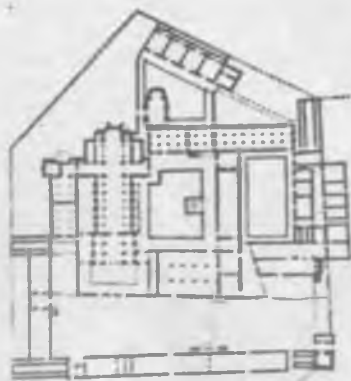
ФРАНЦИЯ.

Франция феодализмнинг классик ватанидир. Ўрта аср санъатининг гуллаган даврида унинг санъати ғарбий Европада етакчи уринни эгаллайди. Француз меъморчилигида роман удумининг ўзига хос томонлари яққол намоён бўлади. Ўзининг декоратив безатилиши ва конструктив тузилиши жиҳатдан ранг-баранг бўлган француз меъморлиги Европа қурилиши санъатида муҳим уринни эгаллайди.

Бу ерда яратилган меъморчилик тиллари Европанинг кўпгина шаҳарларида таҳлид учун намуна бўлиб қолди.

Пуатьедаги Нотр жам ла Грант XI-XII аср ибодатхонаси роман стилига хос хусусиятларини намоён қилади. Қурилиши жиҳатдан бирмунча паст, тош деворлари қалин ва салобатли қилиб ишланган. Шу даврларда қолдирилган кичик тор дарчалар бу деворлар қалинлигини янада бurtтириб, унинг вазминлигини оширади. Бу ибодатхона уч нефдан иборат уртадаги неф икки ён томондаги нефдан бироз баланд у ердаги кичик дарчалардан ичкарига кун тушиб туради.

Бино деворлари хайкалторошлик асарлари турини архитектура декоратив элементлари билан безатилган, бинонинг пастки яруси тепадагига нисбатан катта бўлиб, асосан, ўша нақш ва буртма тасвирлар билан безатилган.

Расм 125 Клунидаги монастыр комплекси, XI-XII аср. План.

Иккинчи ва учинчи ярусдаги тоқчалар бўлиб, унинг ичига хайкаллар ўрнатилган қўлланилган ярим колонна, ярим айлана шаклидаги арк ва хоказолар бинонинг жиддий қурилишига латофат киритган.

Меъморчилик ёдгорлиги шу давр сиёсий вазиятини акс эттиради. Бургундияда қурилган ибодатхоналарда формаларини ўзгартиришга интилиш сезилади. Бу хусусият айниқса Клунийдаги черковда яққол кўзга ташланади.

Бу черков XI аср охирида бунёд этилган. Ўша даврда Европадаги энг катта ибодатхоналардан бири бўлган. XIV аср бошларида бузилиб кетган бу бино принциплари кўпгина черковлар учун асос қилиб олинади.

Беш нефли бу ибодатхона ташқи элиментларининг ритмикаси ҳажмларининг гугал қурилиши ҳамда майда бўлақларининг яхлит юзага кўрсатилганлиги ва уйғунлиги билан характерланади.

ГЕРМАНИЯ.

Германияда қурилган роман услубидаги бинолар ўзининг кубсимон аниқ шакллари ҳамда қурилишининг улугворлиги билан характерланади. Оғир минораларнинг сероблиги эса унинг динамик қурилишини таъминлайди. Текис девор юзасидаги линзалар бино динамик қурилишига хизмат қилади бу хусусда Вермосдаги собор характерлидир.

Расм 126. Вермосдаги собор, XI-XIII аср. Умумий қурилиш. План.

Германия Роман даври тараққиёти купгина монастыр, черковлари иуқ бўлиб кетиши билан биороз нотўғри кўрсатилганки, уни ўрнига асосий қилиб Рейн ибодатхоналари кўрсатилган. Улар ўзига ёпиқ, шаҳарга қарши турган. Улар империя улуглигини тимсоли бўлиб хизмат қилган. Бундай ишшоотлар архитектураси маҳобатли, қатъий қурилишга эга. Бу монументал таъсирчанлик Германия роман даври архитектурасининг энг муҳим хусусати.

980 йили янги монастыр черкови биноси қурилиши якунланди. Бу Хельндаги авлиё Панталеон черкови-композициясининг яхлитлиги, уни пластик таъсирчанлигини хис қилиш катта яхлитликларни комбинация тари кейинчалик Германия романтикаси учун типик бўлиб қолди.

1033 йили Хильдесхаймдаги авлиё Михаил монастир черкови қурилиши якунланди. Бир қанча ёнғинлар натижасида 12 асрда қайта тикланди. 12 асрдаги қайта тикланиш асосий таянчга ўз таъсирини ўтказди. Цилиндрик таянч уни кубсимон капителлари асосан янги устунлар билан алмаштирилди. Авлиё Михаил черкови 12 асрда шифти жуда бой декоратив безак бериб безатилди. Ҳаво рангдаги фонда библия сюжетлари чизилган пейзажлар билан бойитилди. Черковни шарқ томони охирида уч апсида, улардан уртадагиси бир оз олдинга туртиб чиққан. Интерьердаги ҳамма нарсаларда симметрия қонунига бўйсиндирилган. Икки трансепт ҳам бир хил. Ички қисми симметрик, иккита бир хил порталли жанубий тарз худди асосийга ўхшайди. Интерьерда бир аҳамиятдаги иккита урта крест бир хил намоён аркаларига аҳамият берилган улар оқ қизил тошлардан терилган. Ён неф марказий туғрибурчакли ҳажмга қўшилгандек туюлади. Вертикал булинмаларни йўқлиги ҳамда баланд ўрнатилган ойналар марказий неф девор юзасини текис булишлигини курсатади. Бу деворлар такрорланувчи таянчларда жойлашган бу система Саксонияда одатта кириб қолган. Лекин аркалар ритми бу ўзгармас девор кучи билан параллел ҳолатда булади. Ломбардияда ўзаро боғлиқлик у ерда конструкция асосида, такрорланувчи система оғир ва енгиллаштирилган таянч вазифасини ўташган. Бу ердаги шароитда фақат декоратив безак сифатида ишлатилган. Хильдесхаймдаги авлиё Михаил черкови буюк тенгтомонлик тантанавор, хотиржамлик вазифини руҳида бажарилган.

Конрад II - номи билан 1024-1039 йиллар исботсиз бир хил Германия архитектураси роман даврини иккинчи даври бошланиши билан боғлайдилар. Конрад II - ташаббуси билан янги сулола бошловчиси ҳақиқатда 2-та йирик ғарбдаги иншоотни қурилишига асос солган. Шпейрдаги собор, монастир черкови Конрад қалъаси билан қўшни ҳолатда қурилган. Шпейрдаги собор қурилган вақти ноъмалум. 1024-1033 йиллар орасида қурилган 1061 йили собор қурилиши Конрад набираси даврида тугалланган.

Бу собор фундаментида асос солиниши давридан бошлаб Германияда роман даври архитектурасининг янги тараққиёт босқичини ўрганиш демакдир.

ИТАЛИЯ.

Италия меъморчилигида стилистик бирлик йўқ, бунга сабаб унинг тарқоқлигидадир. Шунинг учун унинг айрим областларида Византиянинг таъсири булса, бошқа бирида роман архитектура анъаналари сезилади. Илгор Тоскана ва Ломбардия мактабларида маҳаллий антиқа анъаналари таъсири борлиги кўринади.

Пизадаги меъморчилик ансамбли бу хусусда диққатга сазовордир. Ансамблдаги ҳар бир бин мустақил аҳамиятга эга. Уларнинг ташқи деворлари нафис аркадалар билан қатор ярусларга ажратилган. Бу ҳол бино қурилишига енгиллик ва нафис ўзига хос латофат киритган. Натижада кўриниш жиҳатдан жуда катта Пиза собори ҳам енгил ва жозибали бўлиб

қуринади. Эллипс шаклидаги гумбаз эса унинг гармоник тугал кўринишини таъминлайди.

Италияда роман архитектурасининг муҳим жиҳати, уни кўп қурилишчилиги. Табиийки мамлакат чет эл ҳукмронлари қўлида бўлиб, ташқи савдо-сотиқ алоқалари натижасида бир қанча аниқ меъморчилик мактаблари вужудга келди. Ёнг кўп ўзига хос аҳамиятли йўналишлари Ломбардияда, Венецияда, Тосканада, Рим, Шимолий Италия, Сицилияда тузилди (таркиб топди).

Италияда роман даври архитектураси Ломбардия ва Тоскандан бошланади.

Италия архитектураси бошқа мамлакатлардан фарқли улароқ бумбаликдан эмас, балки антик маданият ривожланган меъморчилик асосида ривожланди. Бутун Италия бўйлаб қадимги Рим меъморлиги асарлари тарқалган. Шунинг учун Италия меъморчилиги қадимги Рим меъморчилик элементларига бойдир.

Антик анъаналарни аниқлаш нафақат меъморчилик формаларида эмас, балки, техник узлаштиришларга ҳам ўз таъсирини ўтказди, бу ўз навбатида Италияда роман меъморлигини бошланғич позициясини белгилаб берди ва уни умумий характерини йўналиши, тараққиётини аниқтайди.

Антик ёдгорликлар Италия қурувчиларига биринчи асосий конструктив вазифасини ҳал қилишни кенг оралиқларни ёпилиши сводли қилиб ташкил этилган, кўп кишилар йиғиладиган черковлар, саройларда Италия қурувчилари биринчилардан бўлиб қурилишда кенг миқёсда пишган гишт ишлатишди. Бу ўз навбатида қурилиш техникасини мустақил кейинчалик тараққиётга олиб келди. Италия қурувчилари биринчилардан бўлиб, кенг миқёсда теракота, майолика бадийий жиҳатдан бой безаклардан кенг фойдаланилган. Италияда черков меъморлиги асосан анъанавий базелика типидagi композицияси кўп учрайдиган уч неф ёки бешнефли бўлган.

Черков нефини том билан ёпиш роман архитектура констукциясини асосий мақсади бўлиб қолди.

Призадаги собор 1063 йили лойиҳаланган, меъмор Бускетто томонидан қурилган. Бу биринчи Италия меъмори, бу ҳақида уни қабр тошига ўйиб ёзилган ва бу бизгача етиб келди. Собор плани чузинчоқ лотин крести асосий корпус беш нефли ҳамда уч нефли трансептдан иборат. Бинони кенг қулоч ёзган кўни содда ва таъсирчан фазовий бўлинишлари тугалланмас аркалар иккинчи ярусда такрорланган. Бу меъморни антик Рим иншоотларини ўрганганлигини билдиради. Ўрта крестдаги уткир қиррали аркалар, гумбаз эллипс формасида саккизқирра асосига қурилган, беағида йўл-йўл оқ-қора мрамар терилган шарқнинг таъсири билиниб туради. Аркали галериялар ён томонлари Ломбардия архитектураси таъсирида ривожланди. Собор фасади асосий нефни узунлиги 15 метр меъмор Райнальдо томонидан бажарилган 1118 йили ибодатхонани ёруғлик билан таъминлангач, шунга қарамасдан собор меъморлиги узининг яхлитлиги билан кишини хайратга солади. Бунга уни ҳажмларини соддалиги улутворлиги фасад тежислиги ишловининг бирлиги уларда очиқ ёки ёпиқ аркаларни такрорланиши бир хил рангли композицияси тарз оқ-қора тош билан облицовка

килинган. Пастки асркалар мармар, мозаика билан ром формасида айлана шаклида Интерьериди оқ-қора мармар қаторларини алмашилиши ўзига хос бир кўриниш кашф этган ҳолда кишига ажойиб таъсирчанлик бахш этади.

Мавзуда учрайдиган тилчи иборалар:

Витраж, Пуэтедаги Нотр жам ла Грант ибодатхонаси, Бургундиядаги ибодатхона, Вермосдаги собор, Пиза собори

Мавзунини мустаҳкамлаш учун саволлар:

1. Меровинглар ва каролинглар даврлари архитектураси қандай бўлган?
2. Фарбий Оврупо кўшкларининг (замокларнинг) тузилишлари қиёфаларига мос бўлганми?
3. Ключи — 4 монастирининг тузилиши қандай бўлган?
4. Франциянинг роман давридаги неча меъморий мактабларини биласиз? Уларнинг ўзига хос жиҳатлари нималарда?
5. Германиядаги роман ибодатхоналарининг характерли жиҳатлари нималардан иборат?

МАВЗУ 19. ГОТИКА ДАВРИ АРХИТЕКТУРАСИ.

XII асрдан бошлаб феодализм формацияси ичида янги ижтимоий кучларнинг пайдо бўлиши ва ривожланиб бориши классик урта аср анъаналарини инқирозига сабаб бўлди. Бу янги кучлар шаҳарнинг кенг тараққий этиши билан боғлиқ ҳолда ўз кучини ошириб борди. Шаҳарларда савдогарлар корпорациялари ва ҳунармандчилик цехлари ролининг ортиб бориши ижтимоий тузум хараактерига таъсир қила бошлади.

Феодал ҳукмдорларида озодликка, мустақилликка эришишга интилиш ортиб борди. Бу даврда дин ҳамон ҳукумронликда, черков эса архитектурага ўз талабини қўётган бўлса ҳам лекин, шаҳардаги ҳунарманд ва савдогарларнинг билимига, ҳаётининг янги қирраларини очишга интилиш орта борди.

XIII Европа шаҳарларида дастлабки фан марказлари университетларининг ташкил топиши эса, бу интилиш равнақиға замин ярата борди. Дунёга танқидий муносабатда бўлиш тенденцияси ортди. Халқ онгининг ортиб бориши эса ҳаият олдида тенглик, биродарлик масалаларининг ижобий ҳал этилишини талаб қила бошлади.

Ҳаётий мавзудаги асарлар юзага кела бошлади. Бу даврларда тасвирий санъат ва меъморчиликда ҳам жиддий ўзгаришлар юз берди.

Фарбий Европа маданиятидан Византия санъати анъаналари унл кесил чиқариб ташланди.

Давр рухини ўзида ифодаловчи реалистик шакл ва мазмунидаги асарлар, функционал томони орта бошлаган меъморчилик бинолари юзага кела бошлади.

Расм 127. 1-Орвистодаги собор (Италия), 1285 й бошланган Археолог Лоренцо Майтани ва б. 2-Флоренциядаги Палаццо Векио (Италия), 1298-1382 й. Археолог Арнольфо ди Камбио.

✎ Европада феодализм гуллаган XII-XV асрлар меъморчилиги «ГОТИКА» меъморчилиги деб юритилади.

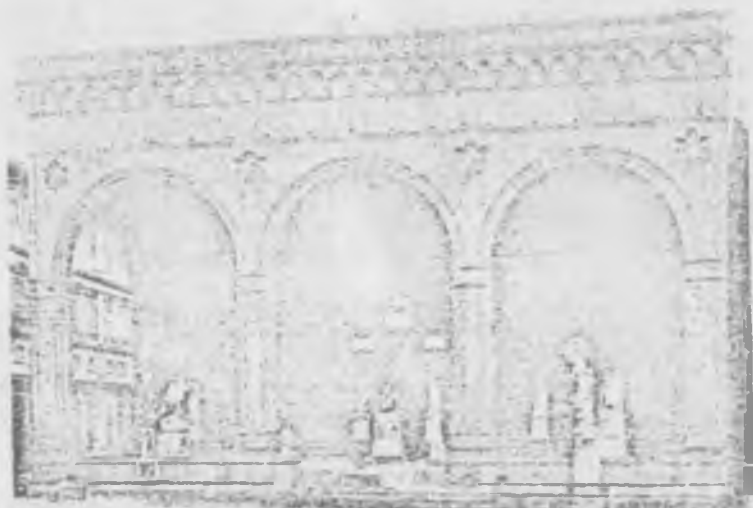
«ГОТИКА» ибораси ҳам шартли олинган, унинг луғавий маъноси италянча суздан олинган булиб, «Готларники» деган мазмунни билдиради. (Готлар герман қабилаларининг бири). Бу иборз уйғониш даврида киритилган булиб, санъатда гот қабилалари санъатнинг таъсири кучли булганлигини билдиради. ✎

Готика услуги XII асрнинг иккинчи ярмида Францияда пайдо булади ва ривожланади. XIII-XIV асрларда эса ғарбий Европада етакчи меъморлик услугига айланди ва айрим мамлакатларда бу услуб XV асргача давом этди. ✎

Готика услуги XII аср урталаридан бошлаб XIII асрда энг гуллаган даврини бошидан кечирди. Бу услуб турли мамлакатларда ўзига хос қурилишга эга, лекин бу унинг ички тузилиши ва умумий томонини инкор этмайди. Меъморлик готика услубини белгилашда муҳим уринни эгаллайди. Готика услубида қурилган бинолари роман услубида қурилган биноларга нисбатан улуғвор, катта ва серхашам. Уларда ишлатилган меъморлик шакллари энгил юқорига интилувчан ва сержилва. ✎

Бу давр соборининг функционал мазмуни ҳам ўзгаради. У шаҳарнинг ижтимоий марказига айланади. Бу ерда таот-ибодатдан ташқари шаҳар мажлислари ўтказилар, мунозаралар уюштирилтар ҳамда университет лекциялари ўқилар эди. Эндилликда собор биносини қуришда фақат диний ғояларнигина эмас, балки ижтимоий ҳаёт руҳи, катта коллектив қудрати ҳам тарғиб этилади. Готика соборларининг илгарига интилувчи шаклида ✓

эса давр кишиларининг озодликка ва ёруғликка интилишлари ўз аксини топди. Бундай таассурот беришда соборнинг миноратари муҳим уринни загаллайди. У соборнинг янада баланд, енгил бўлиб кўринишига хизмат қилади. Шу билан бирга, бу миноратарда функционал аҳамиятига эга бўлган, яъний улар шаҳарни кузатиб туриш учун ҳамда ёнгин учирувчилар учун ҳам муҳалланган. Баъзи минораларнинг уч қисми хуроз тасвири билан тугалланганлиги ҳам шу мазмунни - зийрак бўлиб туриш лозимлигини билдирган.

Расм 128. Флоренциядаги Лоджия деи Ланци (Италия), 1376-1382 й. Архолог Бенчи ди Чione ва Симоне Таленти.

Меъморчиликда готика усулубининг яратилиши давр заковати, техника таррақиёти ютуғи асосида юзага келди. Бунинг аҳамияти роман меъморчилигида қўлланилган арка ва эгри равоқларнинг янгича талқин этилиши ва энг муҳими, бинонинг мустаҳкам синчлар (каркаслар) системасининг найзасимон арк, ички устун ва контрофорслар асосида ечилиши эди. Меъмор мустаҳкам синчлар системасидан фойдаланиб, иложи борида девор ва айниқса, равоқлардаги оғирликни камайтиришга ҳаракат қилади. Шу мақсадда равоқлардан тушадиган оғирлик тақсимида эътибор беради. Асосий неф бир қатор тўртбурчакларга ажратиб, уларнинг ҳар бири бири билан кесишган найзасимион аркалар билан ёпилди. Бу равоқлардан тушадиган ва ён томонга тортувчи оғирлик кучини камайтиришга хизмат қилади. Нервюрдан фойдаланиш эса равоқ оғирлигини янада камайтишини таъминлайди. Нервюралли равоқларни мустаҳкам қилиб ишланган устунларга ўрнатилади.

Готика меъморчилигида найзасимон арка муҳим уринни эгаллайди. Бу шакл эгик дераза, равоқ ва галерея, айвон ва пешайвонларда қайтарилиб, готика меъморлигида ўзига хос қайтарилмас рух ва енгиллик киратади. Аркалар торғиб чиқиб кетмоқчидек туюлади. Бу хусусиятни готика меъморлигида кенг ишлатилган вертикал тўғри чизиқлар (контраст) янада оширади.

Меъморлик конструкциясида содир булган бу ўзгаришлар бинонинг ички ва ташқи томони кўринишида ҳам ўз ифодасини топди. Готика интерьерлари кенг, бахаво, еруғ. Трансепт ва асосий неф орасидаги кескин чегараси намойиши ҳам бу хусусиятини янада орттиради. Соборнинг олд томони гавжум, кенг майдонга қаратиб қурилади.

Унинг безатилишига эса алоҳида эътибор берилади. Хайкалтарошлик ҳамда меъморлиkning декоратив элиментлари бино олд томонининг янада сержилта ва нафис бўлиб кўринишига хизмат қилади.

✎ Готика интерьерлари деворларида яхлит текис юзларнинг камлиги, монументал деворий рангтасвирларнинг ривожланишига сабаб бўлди. Унинг ўрнини витраж санъати эгаллади. Готика биноларнинг катта-катта деразаларини витраж композициялари эгаллади. ✎

Бу даврда хайкалтарошлик ҳамон етакчи ўринда бўлиб, инсонийлик, олийжаноблик, ҳамкорлик улуғланиб, ўз ифодасини топа борди.

Донаторларга атаб ёдгорликлар ўрнатиш, хайкаллар қўйиш (масалан, Эксегарт ва унинг қайлиги Ута Германия, XIII аср) одати пайдо бўлганлиги ҳам санъатнинг тарғиботчилик роли ортиб бораётганлигини курсатади. XII-XV асрларда готика услубини деярли ҳамма мамлакатлар ўз бошидан кечирди. Лекин бу услуб маҳаллий шароит ва давр талабидан келиб чиқиб, ўзига хос кўринишни кашф этди.

ФРАНЦИЯ. Жумладан готика ватани ҳисобланган францияда бу услубда ишланган асарлар нисбатининг нафислиги билан характерланади. Париждаги биби марям собори (нотр дам, де пари, 1163 йили бошланиб айрим қисмлари 1314 йилда тугалланган) илк готикага мансубдир. Беш нефли, кичик трпнсепти базелика типидagi бу бинонинг олд томонида икки минора мавжуд, у соборнинг баланд ва «фалакка интилаётгандек» бўлиб кўринишига хизмат қилади. Пештоқ, дарча, дераза ва эшиклар тепасига найзасимон аркалар унинг енгил ва динамик кўринишини таъминлайди.

Рейемдаги собор (XIII асрда бошланиб, XIV асрда тугалланган) готиканинг энг ривожланган даврига мансуб. Унинг узунлиги 150 м, миноранинг баландлиги 80 м. Бу собор ўз вақтида халқ бирлигини тараннум этувчи рамзий белги сифатида қабул қилинган. Бу бинода готика услуби ўзининг классик кўринишгини намоян қилди.

Амьендаги собор готикага хос нисбатлар гўзаллиги, умумий кўриниши яхлитлиги бузула бошлайди. Декоратив безакларнинг мултиги эса бинонинг, конструктив аниқлигига салбий таъсир қилган.

ГЕРМАНИЯ. Германия готика услуби французлар таъсирида ривожланди. Лекин немис готикасида яхлитлик етишмайди ва унга хос булган

драматизм, роман меъморлиги анъаналари билан қушилиб кетади. Бундан ташқари, немис готтиказида бир минорали соборлар ҳам кенг учрайди. Биноларнинг ташқи томони содда, кам безатилган.

Кёльндаги собор (1248-1880) Амьен соборига ухшатиб қурилган.

Германиядаги йирик Хельн собори қурилиши 1248 йили бошланган. Амьен собори намунаси буйига қурилган. Собор 1842-1880 йили қуриб битказилган. Готика даври фақатгина хор, трапсептний пастки қисми, неф, галлери фасад минораси тегишли. Кёльн собори - йирик беш нефли базелика. Соборнинг узунлиги 160 метр, нефнинг узунлиги 47 метр, трансепт 80 метрга яқин ўрта нефни баландлиги 43,5 метр. Тепа қисми баландлиги аркани баландлигидан ўтади.

Германия архитектурасида етук ва кеч готика ўзига хос типдаги со-тиштирганда унча катта бўлмаган залли черковлар.

Мисол учун унча катта бўлмаган залли ибодатхона учун Марии черкови киради. Састадаги полянадаги 1343 йили бошланган ҳамда 15 ас-ринг биринчи ярмида тугалланган унча катта бўлмаган иншоот 25x41 м неф баландлиги 23 м. ўрта минора ташқи қисмидан иборат неф ва уч апси-да хоридан иборат ўрта неф планда квадратли 11x11 м. Булинувчи неф тўртта, улар ораси очиқ, шунинг учун ёруғлик очиқ фазо яхши хал этил-ган.

Германия меъморлари 14-15 асрларда готикага алоҳида эътибор бе-риб, қурилиш материаллари ва композицион ечимларни етарлича эркин хал ўтишган.

Бу нарсаларни унча катта бўлмаган черковлар қурилишида кузати-шимиз мумкин. Мисол учун Ингольштатдаги уч нефли залли черков Чер-ков залли тизимдаги ўзига хос талқин этилган ўрта ва ён нефлар баландли-ги бир хил эмас. Черков икки маконни ўзига хос хал этилган бурчаклари айлана шаклида шундай қилинганки зал аввал шаклига келтирилган. Бу нарсани ташкил қилиш ён нефларни диагоналларида тугалланади. Минора деворларига бирлашадиган бурчакларида туради. Қурилиш гиштдан, текис-ланган тошдан, томи сеткасимон свод билан ёпилган.

Кеч готика ёдгорликлари декоратив элементларини куплиги билан, ойна неровюралари равоқларни орнаментга айланиши Германия учун харак-терлидир.

Бу борада мисол қилиб Аннаберидаги унча катта бўлмаган уч нефли залли черковни қуришимиз мумкин. Ичкарига қаратилган контрфорслар баланд ингичка ойналари, ингичка нервюралар эгилган чизиқлар билан юлдузча шаклидаги орнаментни сводни текис фонида ташкил қилинади. Нервюралар кичкина консолларга таянади, саккиз қиррали устун текис асоси бироқ туртиб чиққан.

ИТАЛИЯ. Италия меъморчилигида готика услуби XIII асрнинг охи-рида кириб кела бошлади. Лекин дастлабки пайтларда роман меъморлиги принципларига таъсир қилмади. XIV асрда готика услуби принциплари гулиқ қўрина бошлади.

Умумевропа циклида готика архитектурасини жойи роли Италия меъморчилигида алоҳида ўрин тутати.

Италияда узоқ вақт кеч антик рим типи ингичка девор устунларга таянган ёғоч билан ёпилган базелика Римдаги катта христиан базеликалари таъсири кучли бўлган. Рим базелика анъаналаридан воз кечиб бўлмасди.

Италия халқи янги фуқоро, маданиятига интилиш шаҳар коммунаси безатди. Уларни тарихий тажрибаси айниқса Флоренцияда актив ёндошиб, ўз маданиятини яратишга ёрдам берди.

Архитектура антик меросни энгил кенг қўлланилиши билан бошланди. Унда узоқ давом этган ўзгармас конструктив базелика планировкаси асоси уларни зич шаҳар қурилишида фасад композициясини аҳамиятини оширди. Бу эса фасад деворини декоратив безакни аниқлашга олиб келди.

Италияга готикани келиши тарихий қонуниятта асосланади.

Венецияга алоҳида тўхталиб ўтмоқчимиз. Венеция архитектураси мураккаб Византия, араб мусулмон ва готика анъаналари туташиб, бирлашиб ўзига хос 14-15 аср Венеция рангтавирли йўналишни аниқлади. Айниқса, Венецияда кенг қўлланилган ўзига хос орнамент тушунчаси кеч готика архитектурасида кенг қўлланилди. Готика элементлари архитектурада ўзига хос бир қўрилиши Венеция пейзажга мослаштирилиб табиат билан уйғунликда жуда нафис қўрилишни кашф этади.

Бунга мисол қилиб, юқорида кўрсатилган пейзаж ёмғир (Дожей) саройида ифода этилган. Саройда галерея стрелкасимон аркалар роман пропорцияларига хос. Иккинчи галерея чиройли ва сокин текис деворга аста-секин ўтишдан ташкил этади. Унинг облицовкаси пушти ва сариқ мрамарда бажарилган.

Бу ерда анча аҳамиятли 12-14 аср Италия жамоат саройлари ҳақиқ гапирилди. Ҳар бир шаҳар ўзининг палацио-резиденциясини қуришган. Булардан энг ёрқинлари Бергамдаги палацио делла Раджан, Перудждаги палацио делл Приори Губиодаги палацио дель консол ва бошқаларни мисол қилиб олишимиз мумкин.

13-14 аср Италия фуқоро қурилишида катта аҳамият касб этган Италия готикаси характерли тўлиқ акс этган черков архитектурасидир.

Италиядаги эрта готика ёдгорликларидан энг аҳамиятлиси францисканлар монастиридир Сан Франческо черкови 1228 йили бошланган, у тепалик чуққисида жойлашган. Ассики шаҳри монастирнинг кириш қисми портали шаҳарга қараган. У черков орқали баланд очик майдонга чиққан.

Ассикдаги Сан Франческо черкови Италия француз готика намуналарини уйғунлиги характери ҳақида аниқ гапириш мумкин. Готика формаси соддалаштирилган. Ойналарга талабнинг камлиги. Ассикда девор текислигини сақлаб, унда фрескаларни кенг қўлланди. Буларни ҳаммаси черков кенглигини пропорциялароини тинч аниқ қўрилишига эга. 13 аср Италия Ассикдаги черков ўзининг формалари жиҳатдан аҳамиятлиси ҳисобланади. Бу айниқса 13 аср иккинчи ярми Флоренция готика қурилишлари билан солиштирганда аниқ кўриш мумкин.

ИСПАНИЯ. Испания готикаси мусулмон меъморлиги принципларидан бойинган.

Каталониядаги ибодатхоналари генезиси старлича оддий. Уларни асоси цистерцианлар архитектурасидан келиб чиққан Лонилока, Фарбий Франция 13-15 асрларда экономика, маданий юксалиш шароитида Каталония ибодатхоналари қурилиши ўзига хос типи ва қўрилишини эгалладики, сифат жиҳатдан олдингиларидан фарқли ажратиб туради.

Каталония ибодатхоналари эволюцияси вазифасини аниқловчи, черковга сиғадиганини яратиш, асосий ёки биргина нефни узунлигини кенгайтиришга олиб келади, план контурини соддалаштириш, таянч майдонини камайтириш. Алсида кенглигини сиғинувчилар хонаси билан бирлаштириш, черковни кенглигини асосий бирлигини шаклланишига аста-секин олиб келиш.

Характерли мисол учун уч нефли Каталония черкови Барселониядаги собор 1298 йили бошланган. Уни қурувчиларидан энг машҳури Хайм Фарби. Бу собор готика ибодатхоналари классик типидир. Капелла нефи узунчоқ қўрилишга эга, меҳроб қисми купқиррали капелладан иборат. Ён капеллалари баланд бежирим Устунлар интерьерга кенглик қўриш, атрофни қамраб олишга мўлжалланган Кастилия ибодатхоналарига мос.

Готика даври Испания архитектураси мураккаб давр муҳри акс этган.

Испания готикасининг характерли хусусияти шунда эдики, икки архитектурага мактабининг яъний Кастилия диний безатилган рационал, иккинчиси Кастилия фуқоро, маданий қурилишларини мавжудлигидир. Испанияда Европа мамлакатларига нисбатан кенг қўлоч ёзган замонларни қўрилишини таъкидлаш лозим.

Шарқ архитектураси анъаналари Испанияга сингиб кетган. Дастлабки сабабларини келиб чиқиши бевосита алоқаларни йўқлиги Кастилия ва Каталония меъморчилигида умумий тузилиши характери йўқ. Уларга кенг тарқалган ёғочли том ёпилиши универсал планировкага эга. Ички ховлининг мавжудлиги жуда нозик дид билан декоратив безакни матеираллари хусусиятини кўрсатиш уларни ранг фактурасини таъсирчанлигини ошишга ёрдам беради.

Серқуёш Испанияда шуни аниқлаш мумкинки, силлиқ девор текис том, томни қиялиги жуда кам кичик размерли кам жойлашган дераза. Севимли икки Испания давлатида контраст унча катта бўлмаган таққослаш текисликларни жуда кўп безатилиши умуман безатилмагани билан Кастилия архитектурасидаги бир қатор яхл умумийликни аниқлаш мумкин. Каталонияда икки давлатдаги турли меросини роли тараққиёти архитектурани ривожланишига ёрдам беради.

АНГЛИЯ. Англия готикаси оғир, конструкцияда хаддан ортиқ деталар кўпайиб кетганлиги ва архитектура безагининг мўллиги билан характерланади.

Англияга готика 12 асрда Нормандия ва Франция орқали кириб келди. Париждаги Биби Марям собори хори тутатилган, ҳамда Шартр собори қурилиши бошланган эди.

13 асрда Англияда халқ хунармандлиги ривожланиши ташқи савдо-сотиқни ривожланиши, бу асосан Лондон, Кентербери, Ноттингем ва бошқалар. Англия турар жой қурилишида. Англия учун типик, чиройли, пишиқ конструкция катта роль уйнайди.

Англияда 13-14 асрларда турар жой қурилишига катта аҳамият берилди. Мамлакат қурилишида қишлоқ турар жой қурилиши асосий уриниш тутади.

Фахверли лойсувоқли камбағал дехқон уйларида ҳеч нарса сақланмаган. Лекин Англия турар уйларида кейинчалик ривожланиши ўртаҳол боғ, дала-хавлили уй асос солди. Ёрдамчи хоналар асосий ховли атрофида жойлаштирилган, марказий ховли комплекси ядроси асосини ҳол ташкил этган. 14-15 асрларда қурилган бир неча йирик ҳолли уйлар сақланиб қолган. Буларга типик мисол қилиб, Лоуэр Брэкхемптон боғ ховлили уйни курсатишимиз мумкин.

13-14 асрларда, Англияда ижтимоий ҳаётни ривожланиши, янги типдаги иншоотларни, колледж, гостиница, госпиталь каби бинолар вужудга келди. Бу даврда бутун Европада бўлгани каби, бу ерда ҳам биринчи йирик ўрта аср маданият марказлари шакллана бошланди. 1249 йили Оксфорд ва Кембриджда 1284 йилларда биринчи колледжга асос солинди ва кейинчалик улар сони ошиб борди. Ўрта асрлар Англия маданият ҳаёти, асосан бу колледж, университетларида бирлаштирилган, улар Париж ва Болонья университетлари билан рақобатлашган.

Колледж узининг ташқи қурилиши ҳаётдан монастир қурилишларини эслатади. Ҳолли хона тўғри тўртбурчакли ховли атрофида группаланган хоналардан иборат. Худди шу принцип Оксфорд колледж планировкасида ҳам ўз аксини топган.

Франция соборлари нисбати бўйини энига ўртача 1:4, Англияда эса 1:6 га тенг. Апсида тўғрибурчаклигича қолган, яримайлана венoкли капелла кам учрайди. Ўрта готика даврида интерьерда горизонтал бўлинишларга эътибор берилди. Асосий кенглик фазо, хор, неф, трансепт-бир бутун мустақил тарзда талқин этилади. Ташқи ҳажм композицияси учун ҳам характерлидир. Яруслар бир-бирдан ўсиб чиқмайди, аксинча бир-бирини ўстига тушади. Нисбатан паст неф бинони ташқи қурилишини белгилайди, аркбутанлар баландлиги Англия готикасида сезиларли аҳамият касб этиб, купинча улар ён томон нефи том тагида яширин ҳолда жойлашади, уларни ҳеч қачон шарқ томонда қўлашмайди. Ён фасад ойналари одатда унча катта эмас. Лекин хор ойнаси купинча шарқ томон девори контрфорслар оралигидаги жойни эгаллайди. Хайкалтарошлик безакларидан жуда камгирона фойдаланилган.

Англия готикаси асосий уч даврга бўлинади:

1. Ўрта готика ёки ланцисмон (ланцетовидная) 13 аср.
2. Ётук ёки безатилган готика (украшенная) 14 аср.
3. Кеч готика ёки перпендикуляр (перпендикулярная) 15 аср.

Мавзуда учрайдиган таянч иборалар:

Готика услуби, арка, равоқ, Нервюра, Галерея, Трнасепт, Приждаги Биби
рям собори, Кёльндаги собор.

Мавзунини мустаҳкамлаш учун саволлар:

1. Готика услубидаги бинолар нималари билан бошқа давр меъморчилигидан кескин ажралиб туради?
2. Франция готика даври меъморлигининг неча давлари мавжуд? Улар ўзаро қандай фарқланадилар?
3. Францияда қайси соборлар готика давлари меъморлигини характерлаб беради?
4. Готик дунёвий иншоотлар тўғрисида нима биласиз?
5. Немис готикасининг қандай ўзига хос хусусиятлари бор?
6. Англияда қандай соборлари готика давлари меъморлигини акс этдиради?
7. Италиянинг проторенессанс архитектураи қандай сифатлари билан ажралиб туради?

ХУЛОСА

Ўқув қўлланма икки бўлимдан иборат бўлиб, биричи қисмида қадимги дунё меъморлиги, жуда кўплаб меъморий иншоот турларининг вужудга келиши, турар уйлар, саройлар, ибодатхоналар, пирамидалар, кўрғонлар, буларнинг ҳаммаси қадимги Мисрда вужудга келганлиги айтиб ўтилади. Шаҳар кўрғонлари, акрополь, ибодатхоналар, турар уйлар ва жамоат бинолари қадимги Грецияда вужудга келганлиги ҳақидаги маълумотлар келтирилган.

Қадимги дунё меъморлиги йирик иншоот турларини вужудга келтирдики, улар заминда жамоат ҳамда давлат иншоотларининг композиция асослари вужудга келди. Аҳамиятлиси шундаки, уларнинг нафақат техник ёки бадий жиҳатларигина эмас, балки уларнинг образларини яратишдир. Йирик таъсирчан меъморий иншоотларни қадимги Миср меъморчилиги берди.

Мисрда биринчи маротаба меъморий фазони ташкил этишга асос солинди. Улар улкан ибодатхоналар ансамблларида ўз аксини топган. Уларда биринчи маротаба шундай вазифаларга йўл қўйилдики, монументал меъморий форма ва мураккаб меъморий композициялар вужудга келтирилди.

Қадимги Грецияда ордерлар системаси вужудга келтирилди, архитекtonика формаларининг қонуниятлари яратилди. Турли хилдаги бино булаклари миқёсларининг мутаносиблиги, вариантлари, ҳар турлаги қурилиш ва бадий меъморий формалар ёрдамида ҳар қандай вазифаларни хал қила олиш мумкинлиги имкониятлари очилди.

Антик Грецияда жамоат бинолари ҳамда ибодатхоналарда ордерли калонадалар қўлланилиши ҳисобига улар очиқ характерга эга эди. Қадимги Грек шаҳарсозлиги эллинизм даврида катта ютуқларга эришди.

Бошқа халқлар меъморчилиқ ютуқларига, тажрибасига таянган ҳолда қадимги Рим меъморлиги буюк бадий ютуқларга эришди. Таъсирчан композицион форумлар, давлат иншоотлари, ажойиб кўприклар, акведуклар, ҳашаматли амфитеатрлар ва термалар ҳамда кўплаб ажойиб композициялар шаҳар ташқарисидаги турар уйлар, виллалар вужудга келди.

Рим империяси даври меъморчилигида бутун жаҳонга ҳукмронлик ғояларини композицион образларда ёритишга ҳаракат қилинди. У ерда форумлар ёпиқ административ марказларга, архитектура ордерлари эса фақатгина декоратив аҳамиятга эга эди. Кейинги империя даври архитектура ва санъатида реалистик характерини йўқотди.

Антик Рим ажойиб қизиқ инженерлик санъати ютуқларини берди. Катта пролетли объектларни (крест, арка, купол) ҳамда меъморий жамоат иншоотлари вужудга келди.

Қўлланманинг иккинчи бўлимида урта асрлар меъморлигига характеристика берилади. Меъморчилик обидалари, уларнинг турлари тахти қилинади. Шарқ мамлакатларида урта асрчилик қайси даврлардан бошланганлиги меъморчиликдаги ўзгаришлар, қурилиш материаллари, конструкциялар ҳақида гап юритилади. Жумладан Араб мамлакатлари, Эрон,

Афғонистон, Туркия, Хиндистон, Озарбайжон халқлари меъморчилиги ютуқлари ҳақида маълумотлар берилади.

Ғарб мамлакатлари меъморлиги, уларнинг таҳлили Готика, Роман даври ғарб мамлакатларига, хусусан Германия, Франция, Англия, Италия каби мамлакатлар меъморчилигига таъсири, уларнинг конструкциялари қурилиш материаллари, янги иншоотлари ҳақида гап юритилади.

Ушбу маълумотларнинг барчаси санъат архитектура, дизайн соҳасида уқиётган талабаларга керакли ўқув қўланмаси бўлишига ишончimiz қолди. Ушбу қўланма камчиликлардан ҳоли эмас, қўланма билан танишиб ўз фикр-мулоҳазаларингизни йўллашингизни сўраймиз.

ҚИСКАЧА МЕЪМОРИЙ ЛУФАТ

1. Абидос - Юқори Мисрдаги муқаддас шаҳар
2. Абиссин - Эфиопиянинг қадимги номи
3. Акрополь - Суний ташкил қилинган тепалик
4. Амон - Мисрликла худоси, унга атаб Карнакда ибодатхона қурилган.
5. Барельеф - Паст саёз рельеф. Хайкал шаклидаги тасвирнинг текис юзадаги қуринишларидан бири
6. Византия - Эрамининг IV асирда Рим давлатининг парчаланиши натижасида вужудга келган Шарқий Рим империяси
7. Галерея - Узунлиги энидан катта булган усти ёпиқ хона
8. Гиксослар - Қадимги Мисир давридаги осиёлик қабилалар
9. Гиппостилзал - Куп устунли хона
10. Гирех - Геометрик нақшлар номи, такрорланувчи қисми тақсим деб аталади.
11. Готика - XII-XV асирлар меъморчилиги, Готика меъморчилиги деб юритилади. Готика ибораси ҳам шартли олинган булиб, Готларники деган мазмунни билдиради (Готлар Герман қабилаларининг бири).
12. Гумбаз - Хона устини беркитувчи қубба том
13. Дандана - Ғишдан тиш каби қатор терилган кошин.
14. Дольмен - Тик ўрнатилган икки ёки тўртта тош устун, усти яхлит тош билан беркитилган
15. Неф - Ибодатхона ичини устунлар қатори билан хоналарга ажратиш
16. Нефертити - Фиръавн Аменофис IV Ахенатоннинг рафиқаси
17. Каннелюрлар - Устунда тик чизиқ бўйлаб уйилган ариқчалар
18. Капител - Устунинг юқори қисми безагимуқарнас
19. Карвон сарой - Тим ва бозорлар билан боғлиқ объект.
20. Кромлех - Айлана бўйлаб тик ўрнатилган тошдан қурилган қуритма
21. Мўмшөлаш - Улган киши танасини чиришдан сақлаш мақсадида махсус тайёрланган қоришмага буктириш
22. Мадраса - илм-маърифатга ургатувчи олийгоҳ
23. Макбара - Қабр, устига қурилган меъмориал бино мавзолей
24. Мастаба - Қабр устига ишланган трапеция шаклидаги сағана
25. Мегалитик - Грекча «мег» - катта, «лит» - тош сўзидан олинган
26. Менгер - Тик ўрнатилган катта тош
27. Меҳроб - Масжид ичидаги равоқли саждагоҳ.
28. Монстир - Роҳиб ва роҳибалар истиқоматтоҳи.
29. Мукарнас - Равоқли косачалардан ташкил топган мураккаб ҳажмдаги безак тури, карниз шаклидаги мукарнасга шарафа дейилади
30. Нубия - Суданнинг қадимги номи

31. Папирус - Нил қирғоғидаги ботқоқликда усадиган қиёқли усимлик
32. Пештоқ - Бинорларнинг кириш қисмидаги усти баланд кутарилган равоқли қисми.
33. Пилон - Қадимги Мисирликлар ибодатхонасига кироверишдаги улкан дарвоза. Пештоқ
34. Пиләстр - Деворнинг капител базали устунга ухшаш текис туғри туртбурчак шаклидаги бұртган жойи
35. Пирамида - Эхром. Қадимги подшолик даврида шох қабри
36. Роман услуби - X-XII асирларни ўз ичига олган тараққиёт босқичи — роман архитектураси дейилади. «Роман» ибораси шартли бўлиб, лотинча «римники» деган сўздан олинган
37. Саркофаг - Тош, металл ёки ёғочдан безаклар билан ишланган улугвор тобут
38. Сулола - Бир оилага мансуб бўлган таниқли кишилар мунтазамлиги
39. Сфинкс - Танаси шер, боши одам қиёфасидаги ажиб махлуқ
40. Тим - Усти берк бозор биноси.
41. Хошақоҳ - Масжиднинг меҳробли хонаси.
42. Эллинизм - Эрамиздан аввалги IV-I асирларда Ўрта ер денгизи хавзасида юнон-македон давлатининг ҳукумронлик даври

Фойдаланилган адабиётлар руйхати:

1. Всеобщая история архитектуры (ВИА) I том. Архитектура древнего мира под. ред. О. Х. Халпахчяна. М. 1970г.
2. ВИА. II том, книга I Архитектура древней Греции. под. ред. В. Д. Блаватского М. 1949г.
3. ВИА. II том, книга II Архитектура древнего Рима. под. ред. Д. Е. Аркина, М. 1949г.
4. ВИА, под. ред. Б. П. Михайлова, том I разделы 1-2 (Архитектура ер-вобытно-общинного строя, Архитектура рабовладельческого троя) М, 1958 г.
5. Фиръавнлар мамлакати. Х. А. Салахутдинов. 1992 й.
6. Санъат тарихи. Н. Абдуллаев. 1988 й.
7. ВИА, 12 томах. IV том.
8. ВИА, 12 томах. VIII том.
9. Брунов Н. И. Очерки по истории архитектуры. Раздел Византийская архитектура. 1935 г.
10. Гуляницкий Н. Ф. История архитекутры. М. 1984г.
11. Пильявский В.И, Тиц А.А., Ушаков Ю.С. Рус архитектураси тарихи. М. 1984 й.
12. Борисова Е.А. Рус архитектураси XIX асрнинг иккинчи ярми. М. 1979 й.
13. Михайлов Б.П. Архитектура тарихи. Фуқаро ва саноат бинолари архитектураси. М. 1967 й.
14. Бунин А.В., Саваренская Т.Ф. Шаҳарсозлик тарихи санъати. I-II том. М. 1979 й.
15. Шуази О. Архитектура тарихи. I-II том. М. 1937 й.
16. Всеобщая история архитектуры. Краткий курс (в двух томах) под общей редакцией Б.П.Михайлова Том I. Госстройиздат, 1963.
17. Михайлов Б.П. Архитектура. Большая Советская Энциклопедия Том III. Изд во БСЭ, 1950.
18. Арутюнян В. и Сафарян С. Архитектурные памятники Армении. Госстройиздат, 1952.
19. Беридзе В.В. Архитектура Грузии XIV-XIX вв. Стройиздат, 1948.
20. Дадашев С.А. и Усейинов М.А. Архитектура Азербайджана (III-XIX вв.) Стройиздат, 1948.

МУНДАРИЖА

Кириш	5
Биринчи бўлим. Қадимги дунё архитектураси	8
Маъзу 1. Ибтидоий жамоа тузуми архитектураси.	8
Маъзу 2. Қадимги миср архитектураси.....	12
Қадимги подшолик даври.....	15
Ўрта подшолик даври.....	23
Янги подшолик даври архитектураси.....	25
Сўнгги подшолик даври меъморчилиги.....	28
Миср эллинизми	35
Маъзу 3. Осиё қитъасидаги шарқ давлатлари архитектураси.	
Икки даре оралиги ва месопотамия архитектураси.....	39
Маъзу 4. Мидия ва эрон ахмонийлари даври архитектураси.....	43
Ахмонийлар даври меъморлиги.....	44
Эрон меъморлиги	44
Маъзу 5. Эгей дунё ва қадимги юнон меъморчилиги.....	46
Маъзу 6. Қадимги греция архитектураси.....	48
Гомер даври меъморчилиги.....	49
Архаика даври меъморчилиги.....	49
Классика даври архитектураси.....	52
Маъзу 7. Қадимги рим архитектураси.....	58
Рим империя архитектураси.....	62
Иккинчи бўлим.....	70
Маъзу 8. Урта асрлар архитектураси.....	70
Маъзу 9. Византия архитектураси.....	72
Маъзу 10. Кавказорти халқлари архитектураси.....	76
(арманистон, гуржистон)	
Маъзу 11. Шарқий саҳолиблар славянлар. қадимги рус архитектураси.	82
Маъзу 12. Озарбайжон архитектураси.....	88
Маъзу 13. Туркия архитектураси.....	91
Маъзу 14. Хиндистон архитектураси.....	98
Маъзу 15. Араб мамлакатлари архитектураси.....	103
Маъзу 16. Эрон архитектураси.....	110
Маъзу 17. Афғонистон архитектураси.....	112
Маъзу 18. Роман даври архитектураси.....	116
Маъзу 19. Готика даври архитектураси.....	122
Хулоса	132
Қисқача меъморий дугат	134
Фойдаланилган адабиётлар рўйхати	136

№ 4355 буюртма. Ротопринт усулида босилди. Формати
60×84¹/_м. Жами 50 нусха. 8.5 б. л. Ўзбекистон республикаси
Давлат матбуот қўмитасининг Тошкент китоб-журнал фаб-
рикасида чоп этилди. Тошкент, Юнусобод дараҳси,
Муродов кўчаси, 1-уй.